

MJO / kopi hundeadvalget

Maj-Britt Haastrup

Fra: Charlotte Jul Hansen [c@julhansen.dk]

Sendt: 25. oktober 2009 07:46

Til: Justitsministeriet

Emne: Europæiske hyrdehunde

Til Justitsministeriets Hundeudvalg,

Vi er mange, der spændt følger udvalgets arbejde. For uanset om man har hund eller ej, er det jo interessant at vide, hvad hundeloven kommer til at "diktere".

Jeg har selv hund, og blandt hundefolket går snakken nu om en ny tendens, der er begyndt at røre på sig. Da fremtiden for kamphunde måske ikke ser så lys ud mere i Danmark, er der nu et stigende antal europæiske hyrdehunde mv. i landet. Godt nok går de ikke under betegnelsen "kamphund", men læser man om dem, er der ingen tvivl om, at det ikke er helt almindelige kæledyr. Det kan fx være: Fila brasileiro, Mastino napoletano, Cao da serra da estrela, Sarplanina, tyrkiske hyrdehunde og Ovtcharka'er.

Måske er I allerede bevidste om dette, og har taget det med i jeres overvejelser. For skulle det ende med, at visse racer (kamphunde) bliver ulovlige, så er der uden tvivl en masse mennesker, der finder en anden farlig race. Og på den måde vil Hundeudvalget altid have noget at lave.

Blot en tanke.

Venlige hilsner
Charlotte Jul Hansen

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret 2009 NR. 5435 - 1642

Akt.nr. /

Jmt. modt.

15 SEP. 2009

Sevel den 14-09-2009

Kære retsudvalget for hunde

Vi tillader os at videre sende materialet vi har fået fra England og fra Sverige, som måske kan hjælpe jer med at belyse at vores race den engelske staffordshire bull terrier ikke kan samlignes med hverken pit bulls -amerikansk staffordshire terrier eller argentino samt amerikansk bulldog.

Håber hermed I kan se at det er fuldstændig absurd at sætte dem i samme gruppe, vi har for øvrigt ikke haft et eneste bid på mennesker af racen, det eneste den har gjort er det heste bid i Holstebro. Derfor beder vi jer se på landene omkring os hvor den også er anerkendt som familiehund, ikke at sammenlignet med de ovennævnte hunde.

Kan oplyse hvis i kunne være interessere t i at tale med en Engelsk gentleman ved navn David Brian Levey som kommer til Danmark til et andet møde den 19 oktober i København, han ved simpelthen alt omkring hunde, han har været medlem af den Engelske kennel klub i mange år, og har været med til at lave folderen fra DEFRA. Kan han afse tid til et møde mellem kl. 10 og 13, synes det måtte være godt at få input fra et andet land.

Med venlig hilsen

Lotte Mikkelsen

Alder 47

Staff ejer i 13 år

Og
Dorte jakobsen
Alder 57
Staff ejer i 18 år

info@deestaff.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430-0159

Akt.nr. 179

Staffordshire Bull Terrier

"The Nanny Dog"

STAFFORDSHIRE BULL TERRIER | THE NANNY DOG

Staffordshire Bull terrieren er siden 1936 opdrættet udelukkende som familie og udstillingshund – og blev i 2006 kåret som ”Årets Familiehund” i England, hvor den også populært kaldes ”The Nannydog” – altså ”Barnepigehunden”.

Dette på baggrund af sin udprægede hengivenhed overfor børn.
Staffordshire Bull Terrieren er en af de få racer, der i race standarden har indskrevet at **DEN SKAL VÆRE BØRNEVENLIG**
Der står tilligemed, at den er yderst intelligent og som den eneste race i Den Engelske Kennelklub også at den er **TOTAL PÅLIDELIG**.

Staffordshire Bull Terrieren er den største terrier race i oprindelseslandet England og den 5. største race med ca. 12000 årlige registreringer

Der findes ingen forbud i de Nordiske lande mod Staffordshire Bull Terrieren – og i Sverige har man i mange år med stor succes brugt Staffordshire Bull terrieren som terapihund og redningshund.
Det svenske agility landshold har en Staffordshire Bull Terrier (Hunnestaff Missipi) på holdet – og den er tilligemed blevet Årets Agility Terrier i flere år i træk.
Altså er Staffordshire Bull Terrieren en yderst intelligent hund, der nyder at samarbejde.

Den har ingen vogteegenskaber – nogle bekendte havde indbrud – og da de kom hjem havde deres hund, en Staffordshire Bull Terrier, fundet alle sine legesager frem og placeret dem foran døren mens tyvene havde haft frit spil.

Staffordshire Bull Terrieren er med den rette socialisering – **SIKKER I OMGANGEN MED ANDRE DÝR.**

Staffordshire Bull Terrieren er en yderst menneskeglad hund, der er glad og tilfreds – blot den er sammen med sine mennesker – den trives lige godt i en aktiv børnefamilie som hos en pensionist.

Hvorfor skal Staffordshire Bull Terrieren IKKE forbydes??

Staffordshire Bull Terrieren bør på ingen måde rammes af et forbud idet den hos mange familier i Danmark er et højt elsket familiemedlem og er en intelligent og lydig race.

Den bør ikke dømmes på baggrund af uheldige episoder med andre racer af såkaldt ”kamphunde type”.

Den er den **anden mindste** af de 4 bull racer – racestandarden siger for tæver: mellem **11 og 13 kg** og for hanner **15 til 17,5 kg med en tilladt skulderhøjde på max 40,5 cm** – og derfor nemt håndterbar.

Den er, på grund af størrelsen, ikke attraktiv i kriminelle miljøer.

Der er ikke registreret bid på mennesker i Danmark af racen.

Dens udprægede hengivenhed overfor børn.

| Af en hunds venlighed – kan man lære hvordan mennesker skal være |

| Staffordshire Bull Terrier "Tafí" |

OÖNSKAD RASISM I HUNDVÄRLDEN

Kamphund är ett luddigt begrepp. Det har visat sig att alla hundar som är atletiskt byggda, har grova käkar, brett huvud, och är släthåriga hamnar under den rubriken. Den bilden och samlingsnamnet kamphund är massmedias påfund, liksom uttrycket mördarhund.

I grunden finns rädsan för hundar som avlats för att slåss och som utstrålar styrka. Det ligger nära till hands för media att väcka uppmärksamhet genom att utnyttja den rädsan och resultatet blir att den förstärks, sprider sig och byggs på.

För det första låt oss konstatera att en kamphund är en hund man lärt att slåss, oaktat ras. De hundar som hamnar under kamphundsbegreppet är hundar av kamphundsraser. Däri ligger en, men viktig, distinktion.

Det är olyckligt när en av G-P:s ledarskribenter, basunerar ut sitt krav på rasförbud, så gott som varje gång en incident inträffat och skrivits om, innehållande felaktiga uppgifter, trots påtalande härom från både uppgifstlämtnare och undertecknad.

Två händelser i Göteborgsområdet

I oktober 2008, blev en liten pojke tragiskt biten i ansiktet utanför en skola i Västra Frölunda. Det var en blandrashund som gjorde detta, en schäfer - rottweiler som släppts loss av sin ägare. I en artikel skrevs:

"I år har ett tiotal hundar omhändertagits omedelbart, då de oprovokerat gett sig på människor. Det rör sig uteslutande om s.k. kamphundar." Vid efterforskning hos de instanser som sysslar med omhändertagna hundars mentala status, samt den inblandade polisjuristen, framkom att det i själva verket handlade om sex hundar. Två schäfrar, två rottweiler; en blandras pitbull -dobermann och en pitbull. Påföljande dag på ledarsidan, under en grotesk karikatyr av en s.k. kamphund och under rubriken "Ingen behöver kamphund" ropas så på krav på förbud av farliga hundraser.

Typlikt blev det i förra veckan, då hunden som bet två människor, benämndes amstaff, och dagen efter, samma ledarskribent i en kortkrönika skriver att "nu får det vara nog" och åter ropar på rasförbud.

Det är oseriöst av media att låta faktafel ligga till grund för krav på förbud och ännu värre om det skulle handla om en personlig fobi för vissa hundraser, som framföres som tidningens officiella ståndpunkt.

Förbud av kamper

De raser som vanligtvis hamnar under kamphundsbegreppet härstammar alla från de Bull & Terrier dogs som framvlades i Storbritannien under 1800-talets första hälft. De var bra på att ta tag i, och hålla fast. Bra egenskaper då boskap skulle fångas eller försas. Hets- och kamptävlingar blev en folksport.

I och med en lag som fastställdes 1835 förbjöds djurhetsningen. Därefter avtog aveln som varit inriktad enbart på arbete och kamp. Men dessa hundar hade andra egenskaper som människan önskade. Som sällskap och utseende. År 1936 registrerades t.ex. Staffordshire Bullterrier som egen ras, av den engelska kennelklubben. Den enda sport det därefter handlat om är utställning. Självklart användes idag staffen, som den populärt kallas, förutom till rent sällskap, till allehanda hundaktiviteter.

Egenskaper

Gemensamt för alla de raser som oftast hamnar under kamphundsbegreppet är att de är mentalt stabila och de är generellt kända för sin stora människovänlighet. Det framgår av etologer och hundkännare.

Det är enkelt att se dessa egenskaper sett mot deras bakgrund, där den som hanterade hundar i kampsammanhang tvunget måste kunna lita på att inte bli biten. Bet de en "handler" togs de helt enkelt bort.

En av dessa raser är staffordshire bullterrier (staffe), en ras som ligger på tredje plats i SKK:s registreringsstatistik bland terriers.

I Storbritannien låg den på sjätte plats totalt, 2008! Så många män med behov av att ha en hund som skrämselattribut och/eller som vapen finns knappast! Inte heller ifall den som ras, skulle ha varit aggressiv, tillsammans med sina släktingar, som förbudsivarna påstår, när de drar allt och alla över en kam. Denna ras har en mankhöjd varierande mellan 35 – 41 cm och en vikt av 11 – 17 kg, beroende på om det är en tik eller en hanhund. Alltså knappast en hundras av en storlek som de killar som vill visa sig vara macho, skaffar sig.

Nej, de som skaffar hund för tvivelaktiga ändamål kontaktar knappast seriösa uppfödare anslutna till respektive rasklubbar och betalar från 12 000:- och uppåt för en rasren hund, med känd stamtavla, där även föräldrarna ofta blivit mentalbeskrivna, vilket är ett led i Svenska Staffordshire Bullterrier Klubbens (Ssbtk) arbete, anslutna till SKK, för att kunna visa svart på vitt, för deras beläckare, att dessa hundar som ras är stabila.

Oseriös avel

Det är tyvärr inte ovanligt att oseriösa män med behov av hundar med tvivelaktig bakgrund, vilka säljs från bakluckan på en bil, i någon av våra förorter, eller av någon som helt enkelt parar ett par hundar som de anser lämpliga för att de snabbt behöver pengar.

Media har en förkärlek att väcka uppmärksamhet, men det är fatalt när det görs, baserat på bristfälliga kunskaper och faktafel. Vid olyckor handlar det främst om blandrashundar, där man korsat hundar med stark framåtanda med hundar med vaktinstinkt. Det kan få ödesdigra konsekvenser, som till och med vana hundmänniskor kan ha svårt att kontrollera. Media borde istället ta tag i och skriva om ägarprofilerna på dem, vars hundar förorsakat skada och koppla det till redan befintliga belastningsregister. Då är jag ganska säker på att man finner "en röd tråd".

Vad säger lagen?

Lagen säger att alla hundar födda efter 1:e januari 1993 skall vara ID-märkta och hundägaren registrera sitt ägarskap i Jordbruksverkets centrala hundregister.

Här kommer det första problemet vid rop på förbud. American Pitbull Terrier (APBT) kan inte registreras i Sverige, då den inte är erkänd som ras av SKK och dess internationella moderorganisation FCI. De registreras då som blandras, om de överhuvudtaget blir registrerade.

Det handlar definitivt om ett hundägarproblem och inte om ett rasproblem!

En synpunkt som att man hellre blir biten av en tax, som "fått ett spel", än av en pitbull i motsvarande sinnesstämning är dåligt. En hund vill inget hellre än att vara sin ägare till lags och vara en del av flocken, där ägaren är flockledare. Det är alltså ägaren som ser till vad en hund får och inte får göra. Hundar med "spel" är mentalt störda. För understimulerade individer hjälper inget rasförbud.

Några fakta och synpunkter emot rasförbud

- I Norge innefattas inte Staffen i deras hundförbud.
- I Storbritannien är Staffen undantagen deras Dangerous Dogs Act.
- I Nederländerna infördes 1993 ett förbud där t.ex. registrerade staffar och amstaffar undantogs förbudet, vilket applicerades på icke registrerade hundar med utseende baserat på pitbulltypen, dvs. atletiskt byggda hundar med grovt huvud och kort päls. Även Rottweiler lades till år 2000.
Inte heller i Nederländerna kan amerikansk pitbull terrier (APBT) registreras av samma anledning som i Sverige och som nämnts ovan.
Den 9:e juni 2008 avskaffades detta förbud som verkningslöst och felaktigt, efter det att många män blivit av med sina älskade fyrfota familjemedlemmar baserat på polisens subjektiva bedömning av hundens utseende! Inte ens några mentalbedömningar gjordes innan hundarna avlivades. Tala om rasism!
- I Italien där tidigare ett förbud införts, 2003, innefattande 92 raser, allt från rottweiler till corgis och pitbulls till collies, ändrades förbudet så småningom till att innefatta 17 raser, för att nu slutligen i april 2009 helt avskaffas. Också här för att man fann lagen verkningslös.
- Den rasspecifika lagstiftningen har visat sig vara värdelös när det gäller att värna mänskliga och hund och har lett till avlivning av helt oskyldiga hundindivider, baserat blott på deras utseende, samtidigt som framavlandet av hundindivider för illegal kamp och aggressiva hundar, gått under jorden. Inte att förglömma den hjärtesorg det försakat många hundägare att tvingats se sina lojalitet medlemmar avlivas. Och det pga. en subjektiv bedömning baserat på deras utseende!
- Polisen är uppdelad på 21 myndigheter och diarieför ärenden olika beroende på rubricering. Det finns alltså inget centralt register av vilket borde framgå när, vad och av vem, när något hänt.

Hur skall man då kunna lagstifta, när detta saknas. Det skulle då bli baserat på ett tyckande och man kommer inte åt problemets kärna, ägaren som ansvarig för hur han håller sin hund.

Nej, självklart skall seriösa hundägare ha rätt att ha sina hundar!

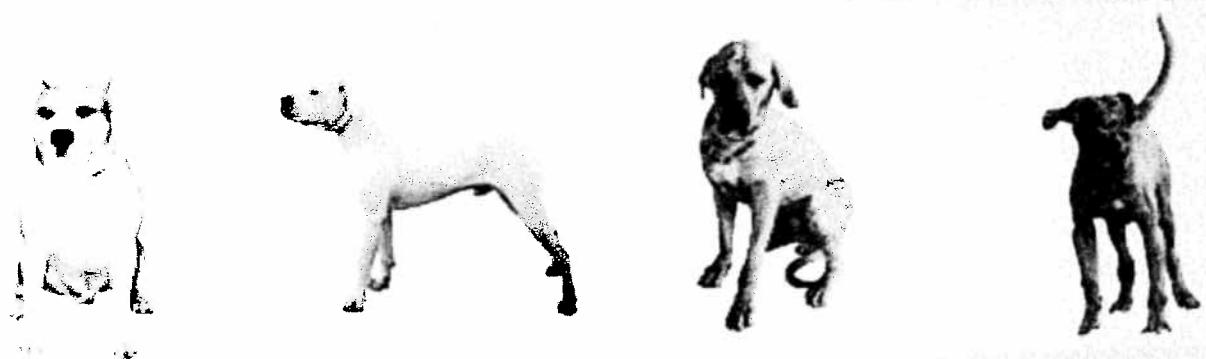
"Blame the deed and not the breed"! För att använda ett anglosaxiskt uttryck, vilket ju är så vanligt numera, och ta lärdom av vad som hänt i de länder där man nu avskaffat rasförbud, pga. att det inte hjälpt för att komma åt det verkliga problemet, felaktiga hundägare.

Thorleif Wallqvist
Rasinformatör Ssbtk

Types of dogs prohibited in Great Britain

Guidance on the recognition of
prohibited dogs in Great Britain

Types of dogs prohibited in Great Britain

© Photographs of the Pit Bull Terrier, Dogo Argentino and Fila Braziliero types kindly supplied by permission of Mr Pete Simms, Dog Unit Manager, Sussex Police Dog Unit.

© Photographs of the Japanese Tosa type kindly supplied by permission of Mr David Dalton.

Acknowledgements with thanks to the Metropolitan Police Dog Training Establishment for help in the production of this document.

Department for Environment, Food and Rural Affairs
Nobel House
17 Smith Square
London SW1P 3JR
Telephone 020 7238 6000
Website: www.defra.gov.uk

© Crown copyright 2003

Copyright in the typographical arrangement and design rests with the Crown.

This publication (excluding the logo) may be reproduced free of charge in any format or medium provided that it is reproduced accurately and not used in a misleading context. The material must be acknowledged as Crown copyright with the title and source of the publication specified.

Further copies of this publication are available from:

Defra Publications
Admail 6000
London
SW1A 2XX
Tel: 08459 556000

This document is also available on the Defra animal welfare website www.defra.gov.uk/animalwelfare

Published by the Department for Environment, Food and Rural Affairs. Printed in the UK, March 2003, on material containing 80% post-consumer waste and 20% Total Chlorine Free pulp.

Product code PB 8311

Contents

	Page
Introduction	3
Types of dog prohibited in Great Britain and the circumstances	3
Exemptions	5
Other dogs that may be affected	5
Frequently asked questions	6
Illustrations and description of the main characteristics of:	
Pit Bull Terrier type	8
Dogo Argentino type	10
Fila Braziliero type	12
Japanese Tosa type	14

Types of dogs prohibited in Great Britain

Introduction

This guide contains important information about prohibited dogs in Great Britain under the Dangerous Dogs Act 1991, as amended 1997 (this legislation does not apply to Northern Ireland). It is designed to help people identify the types of dogs prohibited in Great Britain and the relevant legislation.

The introduction of the Pet Travel Scheme has increased the need to provide guidance to those people whose work brings them into close contact with dogs, particularly when they enter the country.

This booklet is not intended as an explanatory note on the Dangerous Dogs Act 1991 (DDA). Detailed guidance was issued to police forces and the courts between 1991 and 1998 by the Home Office. Copies of these Home Office notices are available on the Defra website at www.defra.gov.uk

Types of dogs prohibited in Great Britain and the circumstances

The DDA bans ownership, breeding, sale and exchange and advertising for sale of specified types of fighting dogs.

The dogs covered by the ban (under section 1 of the DDA) are of the type known as:

- **Pit Bull Terrier**
- **Japanese Tosa**
- **Dogo Argentino**
- **Fila Braziliero**

See page 5 for a definition of "type".

Other types of dogs can be added to the list by means of an order (Statutory Instrument) by direction of the Secretary of State.

The maximum penalty for illegal possession of a prohibited dog is a fine of £5,000 and/or 6 months' imprisonment. The dog may also be destroyed, though the courts have discretion (under the Dangerous Dogs (Amendment) Act 1997) to grant exemptions for seized dogs if in their view it would not compromise public safety (**Note** – exemptions – to be placed on the Index of Exempted Dogs – can only be granted by the courts, and only after dogs have been seized because offences have been committed).

Types of dogs prohibited in Great Britain

Exemptions

Immediately before the DDA came into force, owners of the dogs concerned could claim exemption from its banning provisions. This required entry of their dogs' details onto a central index (the Index of Exempted Dogs) and the issue of certificates of exemption.

Exemptions were only granted if stringent conditions were met. Exempted dogs have to be neutered, tattooed, and microchipped, and have to be on a lead and muzzled when in a public place. Owners have to maintain insurance against their dogs injuring third parties.

The DDA was amended in 1997 and one of the effects was to lift the mandatory destruction orders that courts applied to dogs found to be of those types prescribed under section 1. It is now possible for prohibited dogs to be added to the Index but only at the direction of a court and only if the necessary conditions are met (tattooing, microchipping, etc). No owner may "apply" to have their dog added to the Index – it is entirely a matter for the courts to decide whether a dog can be added to the Index.

Other dogs that may be affected

It is important to note the word "type", as none of the prohibited dogs are recognised breeds in Great Britain. The terms of section 1 of the DDA make it clear that it applies not only to "pure" Pit Bull Terriers but also to any dog of the type known as the Pit Bull Terrier.

Whether section 1 of the DDA applies to any particular cross will depend on whether the resulting dog is of the prohibited type – that is to say, whether it has the physical and behavioural characteristics of the prohibited type. Remember that the characteristics are essential in deciding whether or not the dog is prohibited. Not all Pit Bull Terriers will be described as a Pit Bull Terrier by their owner. Some owners may deliberately misrepresent the breed of their dog using terms such as American Staffordshire Terriers (Am Staffs or ASTs), American Bulldogs and the Presa Canaria. Other names used to describe the Pit Bull Terrier types may be Irish Staffordshire Bull Terriers (not to be confused with a Staffordshire Bull Terrier bred in Ireland), Old Fashioned Staffords or Traditional Staffords. There are likely to be other names being used by people breeding fighting dogs.

If a person arriving in this country produces paperwork that purports to prove that the dog is not a prohibited type it is necessary for the authorities to be cautious. Paperwork accompanying the dog should be detailed and comprehensive. Owners should be aware that if the dog displays the defining characteristics that are represented in the prohibited types the dog could be seized and its fate decided by the courts irrespective of the paperwork. It is therefore necessary to be very cautious when buying a dog that is not Kennel Club registered particularly if you are considering bringing a dog to this country from overseas.

If there is any doubt as to whether the dog in question could be considered to be of the prohibited type, the advice is NOT to bring it into this country.

Types of dogs prohibited in Great Britain

Frequently asked questions

- 1.** Q. Will I be able to bring into Great Britain a dog designated as prohibited under section 1 of the 1991 Act, which is not on the register of exempted dogs?
A. No. The only designated dogs permitted in Great Britain are those already in the country and registered on the Index of Exempted Dogs. Any other dog considered to be one of the prohibited types runs the risk of being seized and having its future decided by the courts. You could also face imprisonment and/or a fine for having possession of such a dog in the country. Please note this also applies to dogs that spend time in Great Britain during transit to other countries.
- 2.** Q. Is it possible for a dog in the prohibited category to be registered as exempt, so as to possess it legally on a visit to Great Britain?
A. No. New exemptions can only be authorised at the discretion of the courts once a dog has been seized in Great Britain, and then only in exceptional circumstances. It is not therefore possible to gain an exemption without bringing the dog into the country, thereby breaking the law, as well as running the risk of losing it and being prosecuted (see previous Answer). *Dogs of the prohibited type should simply not be brought into Great Britain under any circumstances, unless they are already on the Index of Exempted Dogs.*
- 3.** Q. My dog is an American Staffordshire Terrier (Am Staff) and I have got the papers to prove it and I also have the necessary documentation for my dog to travel under the Pet Travel Scheme. Will it be allowed into the country?
A. Our advice is not to bring an Am Staff into this country as we cannot guarantee that it will not be seized and its fate decided by a Court.
- 4.** Q. Why were the four types of dogs prohibited?
A. The prohibited types were all considered to have been bred specifically to be fighting dogs. Organised dog fighting is illegal in Great Britain. Under the Dangerous Dogs Act 1991 other types of dogs can be added to the prohibited list by Order in Council.

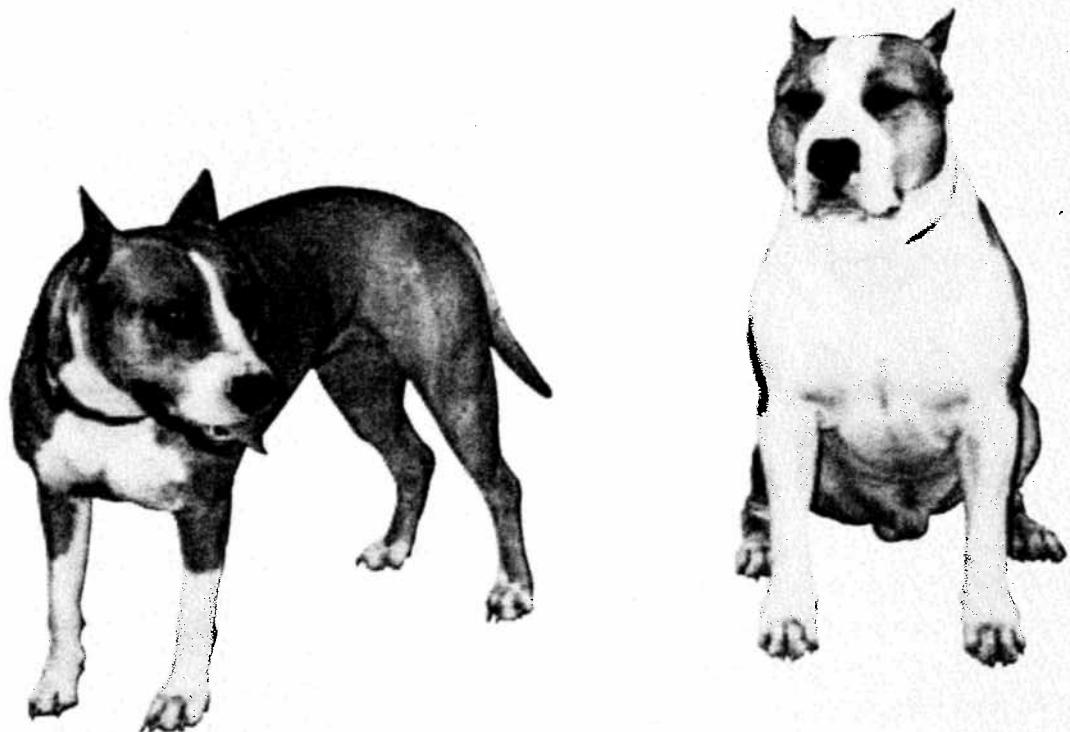
Types of dogs prohibited in Great Britain

5. Q. Can I take a prohibited type that is on the Index of Exempted Dogs abroad under the Pet Travel Scheme?
 - A. Yes, provided that you have met all the conditions of the Pet Travel Scheme and all the conditions attached to possessing an exempted type under the Dangerous Dogs Act 1991. You must check with the country or countries that you are travelling to (or through) to see if there are any laws/regulations affecting your dog.

If you have any enquiries about prohibited dogs in Great Britain, please contact the Animal Welfare Division (Branch E), Defra, Area 506, 1A Page Street, London SW1P 4PQ. Tel: 020 7904 6286. Fax: 020 7904 6710.

If you have any enquiries about the Pet Travel Scheme, please contact:
tel: 0870 2411710, e-mail: pets.helpline@defra.gsi.gov.uk
website: www.defra.gov.uk/animalh/quarantine

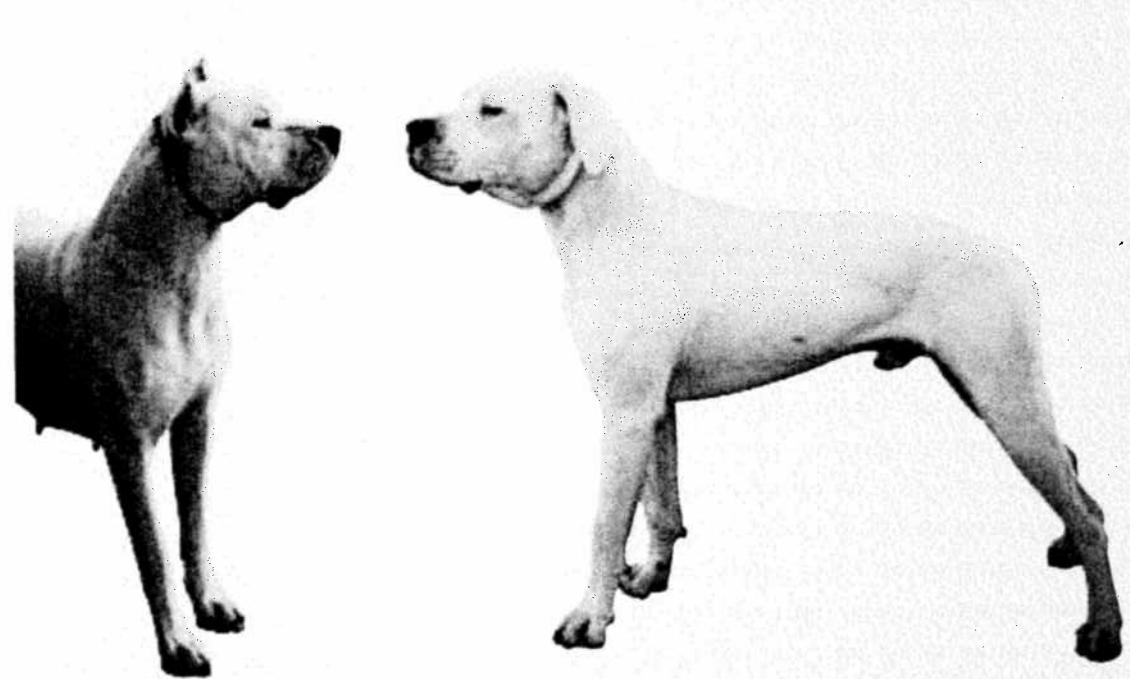
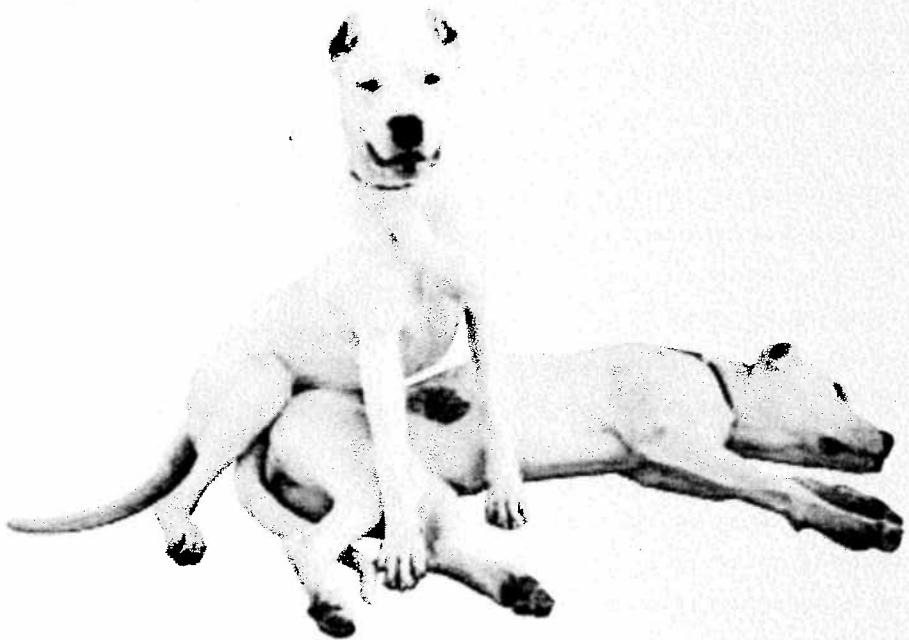
Pit Bull Terrier type

Description of the main characteristics of the Pit Bull Terrier type

General Description	Chest
Muscular smooth-haired dog.	Broad.
Has a square profile (ie as tall from the ground to the top of the shoulder and as long from point of shoulder to point of hip).	Deep ribcage. Ribs strongly curved tapering towards bottom.
Height (average for both male and female) (shoulder): 45–55 cm.	Back
Head	Muscular. Broad sloping hips. Broad loin.
Should be wedge-shaped when viewed from the top or side and round when viewed from the front.	Legs
Broad jawbones. Broad skull. Strongly developed nostrils. Strongly developed cheek and jaw muscles.	Front legs are straight and give a massive, solid impression. Hips are long and broad and continue on to become relatively long hind legs with a well-muscled thigh.
Muzzle	Coat
Not pointed.	Single coat. Short smooth haired but bristled to touch. Can be any colour.
Ears	Tail
Located high on skull. Tips of ears fold forward or sideways or have been cropped. No wrinkles.	Located low down in hindquarters. Thick at base tapering to point at end. Narrows to a slender tip or has been docked. Should hang like a pump handle when relaxed.
Eyes	
Elliptical when viewed from front. Triangular when viewed from side. Small and deep set.	
Neck	
Muscular all the way up to base of skull.	

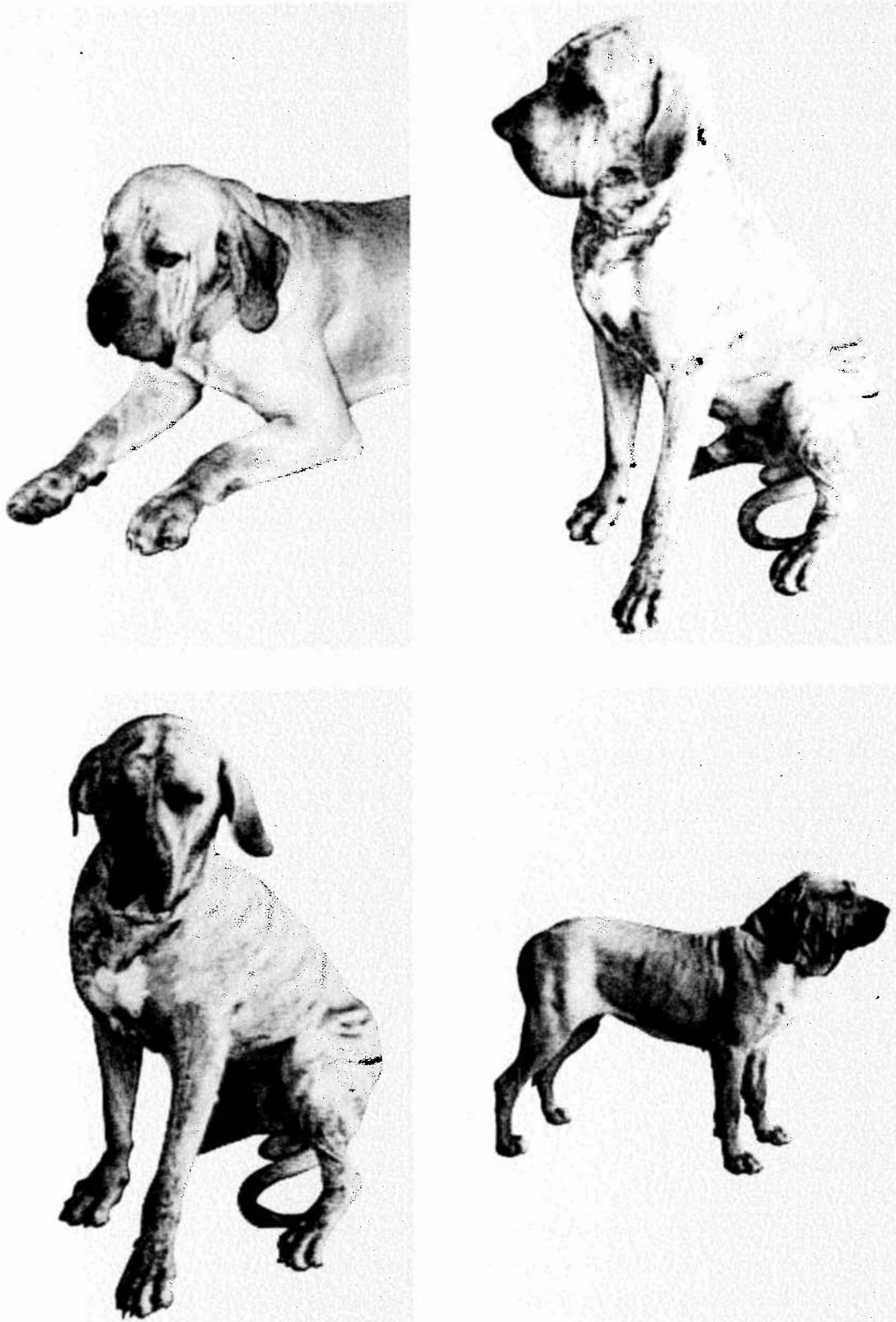
Dogo Argentino type

Description of the main characteristics of the Dogo Argentino type

General Description	Neck
Very strong, muscular dog.	Strong and arched.
Very muscular haunches.	With folds of skin.
High shoulders.	Chest
Height (shoulder): 62–68cm (male) 60–65cm (female).	Broad. Deep.
Head	Legs
Massive, domed skull.	The forelegs are straight and parallel with short, connected toes.
Powerful neck muscles.	The upper thighs of the hind legs are very muscular.
Powerful jaws with large teeth.	Short pasterns with connected toes.
Slightly upturned nose with black pigmentation.	The hind legs are moderately angular.
Muzzle	Coat
Same length as the skull.	Short, stiff and glossy.
Ears	White coat, occasional colour marking around eyes.
Set high on the head.	Tail
Eyes	Long and strong.
Dark or hazel.	
Widely-spaced.	

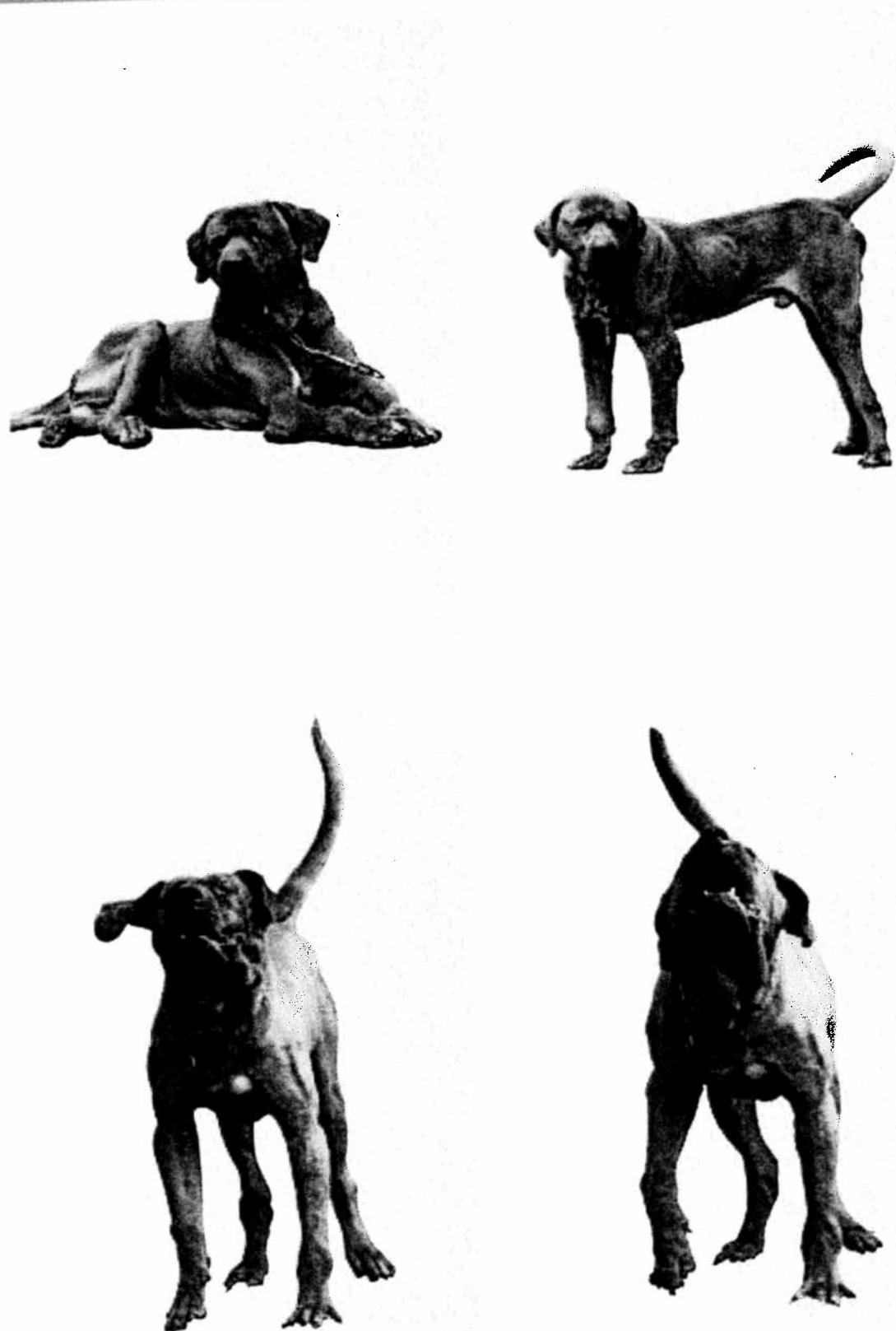
Fila Braziliero type

Description of the main characteristics of the Fila Braziliero type

General Description	Eyes
A heavy-boned Molosser-type dog.	Almond-shaped, somewhat deep-set and average to large.
Rectangular, compact and massive.	Protruding.
A strong, broad and deep body.	
Thick, loose skin over the whole body.	Neck
The chest is longer than the rump.	Strong, muscular neck, clearly separate from the skull.
The body is as long as it is high.	Plenty of skin on the throat.
Height (shoulder): 65–75cm (male) 60–70cm (female).	Chest
Head	Deep.
Large and massive.	Strongly-arched ribs.
Snout and skull in proportion.	Pronounced prosternum.
Large, broad skull.	Legs
No clear, visible stop.	Parallel, with strong bones.
Strong, broad teeth.	Strong, arched ribs.
The area under eyes is broad.	Coat
Muzzle	Short, soft and thick.
Strong, broad and deep.	Tail
Ears	Very broad at the root.
Pendulous, large and thick.	Planted at average height.
V-shaped with rounded tips.	Tapers as far as the hock.

Illustrations of the Japanese Tosa

Description of the main characteristics of the Japanese Tosa type
(Tosa-Inu or Tosa-Ken)

General Description	Eyes
Large, powerful, short-coated.	Brown, blue or occasionally yellow.
Slightly longer than height.	Round to almond shaped, set well apart.
Thick and loose skin, especially at the neck.	Neck
Height (shoulder): 60cm+ (male) 55cm+ (female).	Long and thick. Muscular with dewlap. Thick skin.
Head	Legs
Large, broad, block-style. Wrinkled extending to dewlap.	Straight and muscled. Sturdy boned. Forelegs set well apart.
Skull	Coat
Large, slightly arched and broad.	Short and straight. No specific colouring but usually either red, fawn, black, brindle or sometimes pied.
Muzzle	Tail
Box shaped, blunt and deep. Powerful jaws. Lips thick and dark.	Thick at the base, tapering to the tip. Pump handle shaped.
Ears	
V-shaped and dropped. Sometimes darker than rest of skin.	

PB 8311

**Nobel House
17 Smith Square
London SW1P 3JR**

**About Defra
www.defra.gov.uk**

Department for Environment
Food and Rural Affairs

Maj-Britt Haastrup

HAK

Fra: Colleen Lynn [colleen@dogsbite.org]
Sendt: 7. september 2009 01:25
Til: politi@politi.dk; Justitsministeriet
Emne: Pit Bull Ban Research Assistance - DogsBite.org

S435

hop:
Act
+ MAR

Dear Danish Ministry of Justice and the Danish National Police,

My name is Colleen Lynn and I am the founder of DogsBite.org, a United-States based organization.

DogsBite.org is a national dog bite victims' group dedicated to reducing serious dog attacks. Our website contains a wide collection of data to help policymakers and citizens learn about dangerous dogs. Our research focuses on pit bull type dogs. Due to selective breeding practices that emphasize aggression and tenacity, this class of dogs negatively impacts communities the most.

Denmark has recently been in the news regarding the banning of dangerous dog breeds, specifically pit bulls. DogsBite.org strongly encourages you to enact such legislation. Left unregulated, more innocent children, adults and senior citizens will suffer severe and disfiguring injury by pit bulls. I've included below several sections that may help you in your research regarding pit bulls.

Please visit our website to learn more:

<http://www.dogsbite.org/>

Colleen Lynn

I. Countries that ban or regulate pit bulls

Both New South Wales and the UK failed to include dogs that fall within the "class" of breeds known as pit bulls and therefore continue to suffer attacks by them. The class of dogs known as pit bulls includes:

American Pit Bull Terrier, American Staffordshire Terrier, Staffordshire Bull Terrier, American Bulldog or any dog displaying the majority of physical traits of any one or more of the above breeds.

Learn about the many countries that regulate pit bulls:

Ecuador Joins International Trend: Bans Pit Bulls and Rottweilers as Pets
<http://www.dogsbite.org/blog/2009/02/ecuador-joins-world-trend-bans-pit.html>

Examples of legislation:

Ontario, Canada: Dog Owners' Liability Act 2005
http://www.e-laws.gov.on.ca/htmlregs/english/elaws_regs_050157_e.htm

United Kingdom: Dangerous Dogs Act 1991
http://www.uk-legislation.hmso.gov.uk/acts/acts1991/Ukpga_19910065_en_1.htm

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5435 · 1573

Akt.nr. 1

II. DogsBite.org statistical data.

DogsBite.org was founded in October 2007. The statistical pit bull data we have tracked in this time is sobering. This is due to the fact that we may be the only group tracking this data on a national level that shares this information with the public. Please read the following four areas provided within this email.

1. U.S. Pit Bull Fatalities 2006-2008
 2. U.S. Pit Bull Attacks in 85-Day Period
 3. Pit Bulls Will Break Restraint to Attack
 4. Pit Bulls Scale 6-Foot Fences and Beyond
-

INTRODUCTION

Why pit bulls must be regulated.

Pit bulls were selectively bred for animal-aggression and "gameness," which is the ability to keep attacking despite sizable violence being inflicted upon it. Once a pit bull starts an attack, it is nearly impossible to stop the animal. On many occasions, only shooting the dog does. Furthermore, as documented by the Humane Society of the U.S., as far back as the 1980's, fighting dogs (pit bulls) often do not provide warning signs prior to an attack. The unpredictable nature of a pit bull attack makes it all the more dangerous.

The following two examples provide documented evidence of the following traits: Pit bulls attack without warning; pit bulls ignore traditional signs of submission and appeasement and pit bulls do not "cut off" once an attack has started.

(Pg. 2) Randall Lockwood Training Video for Law Enforcement and Other First Responders.
<http://www.scribd.com/doc/7775401/Lockwood-Training-Video>

(Pg. 133) The Ethology and Epidemiology of Canine Aggression, by Randall Lockwood
<http://www.scribd.com/doc/7774858/Lockwood-Ethology-Dog-Aggression>

Randall Lockwood PhD served as vice president for research and educational outreach for the Humane Society of the United States until 2005, when he became the ASPCA's Senior Vice President for Anti-Cruelty Initiatives and Training. For more than 25 years, Lockwood has worked closely with humane societies, animal control agencies and law enforcement, serving as an expert on wolf and dog behavior, dog aggression, dog bite prevention and illegal dogfighting.

Source: Dog Bite Prevention for Law Enforcement and Other First Responders, by Randall Lockwood, PHD, Tawzer Dog Videos, 2004

Source: Lockwood, Randall, The ethology and epidemiology of canine aggression. The domestic dog: its evolution, behaviour and interactions with people, edited by James Serpell, Cambridge University Press, 1995; republished in Animal Law and Dog Behavior, Ed. David Favre and Peter L. Borchelt, Ph.D., 1999, p. 133.

1. U.S. PIT BULL FATALITIES 2006-2008

In a recent 3-year period, pit bulls killed 52 Americans.

Between January 1, 2006 to December 31, 2008, DogsBite.org recorded 88 fatal dog attacks. Of these attacks, pit bulls were responsible for 59% (52). This is equivalent to a pit bull killing a U.S. citizen every 21 days during this period. Rottweilers were the second most frequent dog breed to fatally attack and were responsible for 14% (12).

Only 18% (16) of the attacks occurred off owner property, yet pit bulls were responsible for 81% (13). This indicates that pit bulls are far more likely to leave owner property to fatally attack than any other dog breed.

Pit bulls are also more likely to kill an adult than a child. In the 3-year period, pit bulls killed more adults (ages 21 and over), 54%, than they did children (ages 11 and younger), 46%. In the age category of 21-54, pit bulls were responsible for 82% (14) of the deaths. Pit bulls do not only kill children and senior citizens, they kill men and women in their prime years: 20s, 30s, 40s and 50s.

52 Pit Bull Attack Victim Ages in 3-Year Period

5 victims 10% (2 and under)

10 victims 19% (2-4)

7 victims 13% (5-9)

2 victims 4% (10-20)

14 victims 27% (21-54)

14 victims 27% (55 and older)

I urge you to read the DogsBite.org recent 3-year report:

REPORT: U.S. Dog Bite Fatalities January 2006-December 31 2008

<http://www.dogsbite.org/reports/dogsbite-report-us-dog-bite-fatalities-2006-2008.pdf>

Source:Information for this report was gathered through media accounts that were available at the time of the attack or found through Internet archives, including: Google News Archive and AccessMyLibrary. The history of each fatality studied for this report (a copy of each news article) is available in the "Bite Statistics > Fatality Citations" section of the DogsBite.org website: <http://www.dogsbite.org/bite-fatality-citations.htm>

2. U.S. PIT BULL ATTACKS IN 85-DAY PERIOD

DogsBite.org releases video of attack victims.

This 5-minute video documents 127 pit bull attacks that occurred across the U.S. in an 85-day period (July - September 2008). The video includes the name and age of each victim (when it was available) and the city and state of each attack. The video also highlights statistical data gathered from the attacks, including the 6 U.S. citizens killed by pit bulls during this time span.

Pit Bull Attack Victim Data from Video (85 Day Period)

127 attacks recorded

57% of the attacks occurred off-property

158 people were injured

63% of these injuries were severe

10% entailed severed body parts

6 people were killed

I urge you to watch this video and read the related blog post, which contains additional information:

On Pit Bull Awareness Day, DogsBite.org Releases Video of Attack Victims

<http://www.dogsbite.org/blog/2008/10/dog-bite-victims-group-releases-video.html>

3. PIT BULLS WILL BREAK RESTRAINT TO ATTACK

Pit bulls are 14 times more likely to break restraint to attack.

In the 1987 Lockwood & Rindy survey (Are 'Pit Bulls' Different?) the authors note that 42% of pit bull attacks involved dogs that were fenced, chained or inside prior to the incident. Another 14% involved dogs jumping fences or breaking chains. For bites involving other breeds, 26.7% were similarly restrained, but only 1% involved breaking restraint.

This is equivalent to pit bulls being 14 times more likely than any other dog breed to break restraint to attack.

Source: "Are 'Pit Bulls' Different? An analysis of the Pit Bull Terrier Controversy", Lockwood, R, and Rindy, K. Anthrozoos, Volume 1, Number 1 pg. 2-8

4. PIT BULLS SCALE 6-FOOT FENCES AND BEYOND

The inability to restrain a pit bull is one of its most dangerous features.

YouTube is rich with video documentation of pit bulls scaling fences and climbing trees. DogsBite.org has provided just one. The video depicts a pit bull easily climbing a 6-foot fence that appears to surround a school yard:

The Art of a Pit Bull Scaling a 6-Foot Fence
<http://www.dogsbite.org/blog/2008/08/art-of-pit-bull-scaling-6-foot-fence.html>

It is common knowledge that pit bulls are difficult to restrain. BadRap, one of the recipients of Michael Vick's dogs, displays a photo of a pit bull climbing a 6-foot fence on their web page with the titling, "Pit bulls are classic escape artists!"

BadRap: Pit Bulls Are Classic Escape Artists
<http://www.badrap.org/rescue/stray.cfm>

Colleen Lynn
Founder & President
DogsBite.org

[DogsBite.org is a national dog bite victims' group dedicated to reducing serious dog attacks. Our website contains a wide collection of data to help policymakers and citizens learn about dangerous dogs. Our research focuses on pit bull type dogs. Due to selective breeding practices that emphasize aggression and tenacity, this class of dogs negatively impacts communities the most.]

Hundens Tarv

"Hvis hunden vil kunne tale"

Jmt. mdt.

26 AUG. 2009

Gyvelvej 17
4200 Slagelse
Telefon: 60704152
info@hundenstarv.dk
www.hundenstarv.dk

→ Dyrevelfærd

Slagelse den 21. august 2009

Til Justitsministeren
Partiernes dyrevelfærdsordførere
Partiernes retsordførere

5435

Emne: Debatten om "kamphunde"

Kære Folketingsspolitiker

Hen over sommeren har debatten om de såkaldte "kamphunde" raset. Foreningen *Hundens Tarv* mener, at denne debat har udviklet sig til en skinger og useriøs råben, i stedet for en seriøs debat om, hvordan vi kommer disse uprovokerede overfald til livs.

I det seneste nummer af *Hundens Tarv*'s medlemsblad er problemet belyst med udgangspunkt i; Fakta om hundeadfærd. Hvorfor nogle hunde udvikler sig til "dræberhunde". Årsagerne til det er blevet så stort problem. Og ikke mindst hvad der bør gøres, for reelt at løse problemet.

Der skal ikke herske tvivl om, at *Hundens Tarv* mener problemet er reelt, og SKAL løses. Men løsningen er IKKE raceforbud eller masseaflivning af ikke stambogsførte hvalpe, som det har været foreslægt. Det svarer til at løse problemet med fodboldvold, ved at forbyde fodbold. Den type forslag rammer seriøst interessererde mennesker, hvad enten det er fodbold eller hunde, der interesserer dem. Men volden flyttes blot et andet sted hen.

Vi tillader os at vedlægge et eksemplar af bladet, og håber du vil tage dig tid til at læse lederen, og mere vigtigt, Karsten Malmstrøms artikel: " Kamphundeproblematikken lever videre... ". Karsten Malmstrøm er hundekonsulent, og har arbejdet med hundeadfærd i mere end 30 år.

Yderligere oplysninger om foreningen *Hundens Tarv* fås på hjemmesiden (www.hundenstarv.dk), eller ved henvendelse til foreningen.

Med venlig hilsen

Christian M. Birkemark
Formand for bestyrelsen

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret 2009 NR. 5435-1964

Akt.nr. /

Bestyrelsen:

Formand:
Christian M. Birkemarck
christian.b@hundenstarv.dk

Næstformand:
Tina Gustafsson
tina.g@hundenstarv.dk

Kasserer:
Ida Haurum
ida.h@hundenstarv.dk

Bestyrelsesmedlem:
Bettina Fogde
Anne-Margrethe Jensen
anne-margrethe.j@hundenstarv.dk

Suppleanter:
Heidi Nielsen
Ib Hansen

Bladudvalg:

Dorte Nielsen
medlemsbladet@hundenstarv.dk

Christian M. Birkemarck
christian.b@hundenstarv.dk

Flemming Jensen
flemming.j@hundenstarv.dk

DEADLINE FOR IND-LÆG TIL NÆSTE BLAD: 15.09.2009.

Forsidebillede: Aage Nymanns Jack Russel Terrier Wuffi, der er blevet smukt foreviget af Kirsten Juul fra Ishøj. Wuffi er 4 år, og har været i Aages eje siden han fandt hunden hos Ølsmose for et års tid siden.

Nyt fra bladudvalget

Jeg sidder her og er så glad - og lidt frustreret. Jeg har lige sat forsiden op, og det var ikke nogen let opgave.

Her får man leveret - kvit og frit - de herligste billeder, og så kan de faktisk ikke rigtig bruges. Jeg har gjort det, ja, men som I kan se, er forsiden også temmelig forandret i forhold til tidligere.

Hvorfor?

Fordi de billeder jeg modtager - og det er ikke kun denne gang - er beskåret, taget i landskabsformat, taget for tæt på osv. Det er i reglen glimrende billeder, men de er meget svære at bruge, når nu bladet vender som det gør.

Derfor vil jeg bede om, at billeder ikke bliver beskåret. Hvis der er noget "fyld" udenom hunden, vil jeg ofte kunne beskåre, så det passer til en forside, men hvis billedet er beskåret så f.eks. højde er lig bredde, eller der ikke er "fyld" foroven og forneden, så har jeg fået en opgave!

Men ikke mere brok fra mig. Nu gælder det kamphunde, familiehundetræning og hundemesse. God læselyst!

Indhold:

Formandens ord 3

Kamphundeproblematikken 4

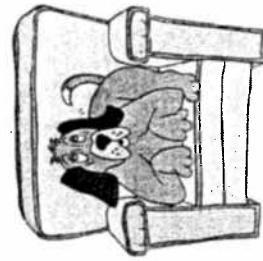
Hundens Tary - træning og test 9

Træning af familiehunden 3 13

Og så var der hundemesse 16

Kamphunde forbud... igen... igen

af Christian M. Birkemarck

Helle foråret og sommeren har debatten raset. Sensationspressen har flittigt fyldt forsiderne, og pisket den "rette" folkestemming op. Og politikerne har loddet stemningen: "Forbyd kamphundene". Min tilføjelse, hvis jeg ellers delte synspunktet, skulle så være: "Forbyd kamphunde igen". Vi har nemlig allerede forbudt dem én gang, da vi i begyndelsen af 90'erne forbød bl.a. Pitt-Bull Terrier. Siden er andre racer blevet udbredte, og er altså nu "tidens kamphund". Så forbyder vi dem, også. Om yderligere nogle år kan vi så finde nogle andre racer at forbyde, som så i mellemtiden er udviklet til "tidens kamphund". Til sidst har vi så løst problemet, fordi det så ikke længere er tilladt at holde hunde, større end en gravhund. Nuvel, metoden virker. Men jeg synes ikke om dem. Det svarer nogentunde til, at vi løser problemet med fodboldvold, ved at forbyde fodbold. Jeg kan garantere, at der vil lyde et ramaskrig. Og jeg kan garantere, at det heller aldrig vil ske, grundet fodboldens status i vores samfund. Jeg håber sandelig heller ikke det vil ske for os hunde ejere. For vi er lige så afhængige af vores kæledyr, som fodboldfolket er af deres fritidsinteresse.

Der er ingen tvivl om, at folkestemningen lige nu, er for et nyt forbud. Også nogle af vores medlemmer har givet udtryk for den holdning. Denne gang skal det formodentlig gå ud over

blandt andet American Staffordshire Terrier. Det er med vilje jeg ikke bruger forkortelsen for racen, da den næsten er blevet et fyord i sig selv.

Jeg synes I skal læse Karsten Malmstrøms artikel om emnet inde i bladet, og for en gangs skyld lytte til sagkundskaben, frem for sensationspressen. Og med sagkundskaben mener jeg ikke kun Karsten Malmstrøm. De fleste fagfolk, herunder også Dansk Dyrlægforening mener som vi, at problemet ligger i den anden ende af linien. Evt. i den anden ende af den line, der ikke er det!

Lad os så fast, at problemet SKAL løses. "Vilde" hunde skal ikke løbe rundt og skambide børn og mindre dyr. Løsningen er bare ikke endnu et forbud. Men også det kan I læse mere om i Karstens artikel inde i bladet.

Til sidst, og for at ingen skal være i tvivl: Min holdning har intet med mit eget hundehold at gøre. Den bliver næppe ramt af noget forbud før tidligst om 20-30 år, når min tid som hundeejer, desværre, er ved at være forbi. Det er nemlig en lille spids-hund. Min holdning skyldes, at jeg har lyttet til sagkundskaben. Det synes jeg også, alle i derude skulle gøre.

Denne sidste melding er i særdeleshed henvendt til politikerne på Christiansborg.

Kamphundeproblematikken lever videre....

Skrivet af Karsten Malmstrøm, maj 2009

Overskriften er valgt med omhu – stor omhu. Der er nemlig lovforslag om forbud mod hold af kamphunde, massive racer, aggressive hunde.... nå nej, de er jo forbudte i forvejen. Mange titler har de "problematiske" racer fået, og lovforslaget vil løse alle disse problemer. Eller vil det? I denne artikel vil jeg give nogle bud på, hvorfor et forbud mod visse hunderacer ikke vil ændre noget som helst på længere sigt.

Den 6. juni 1991 trådte en bekendtgørelse til dyreværnsloven i kraft. Bekendtgørelsen forbød hold og opdræt af hunderacerne Pitt Bull Terier og Tosa. Særlig interessant er bekendtgørelsens § 1 stk. 2: "Forbudet i stk. 1 gælder tillige for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår." Da dagens debat går på kamphunde, og dansk avlede Amstaff er udstillingshunde, fristes jeg til at spørge politikerne:

1. Hvad er det, som er så svært at forstå?

lappeløsning, en symptombehandling og totalt uacceptabelt i forhold til de uddannelser og de lønninger, som politikerne besidder og i forhold til de resultater, som stemmeberettigede borgere bør forvente.

Et forbud mod bestemte hunderacer, har – gennem historisk empiri – vist sig at være nytteløst. Altstå bør fokus lægges andre steder. Men hvad skal man så? Der er faktisk en del alternativer.

Lovforslaget må være et udtryk for manglende viden om hunde. Og i betragtning af, at vores politikere er folkevalgte, og at de har mulighed for at hente viden på området hos et utal af fagfolk og interesseorganisationer, vil jeg klart og utvetydigt erklære lovforslaget for en "OMMER". Forslaget er ganske enkelt en

uden at vide noget som helst om hunde. Tabloidavisene har om nogen det store ansvar for, at kamphundenemitteren er blæst op og faktisk for drejet.

Tredje mulighed er at få strammet kraftigt op på EU's regler om den frie bevægelighed over landegrænser. Det skal være langt sværere at indføre hunde i Danmark, end det er nu. Der er et klart mønster, som viser, at de problematiske hunde i stort overtag har en ukendt baggrund – genetisk såvel som social. Det egentlige problem ligger sandsynligvis i importen af hunde. Mange hunde fra østlandene importeres med forfalskede papirer, og da kamphunderacer er tilladt i disse lande, er det netop her, politikerne skal rette deres fokus.

Først og fremmest skal vi have afskaffet alle udtryk som "kamphund", "muskelhund" m.v. Disse navne er et udtryk for populære generaliseringer, som desværre medfører, at mange racer med bred bryst og brede kæber defineres som kamphunde. Boxeren har indtil nu klaret frisag, men det er nok også den eneste. Selv foreninger med uddannede træner har vist sig at fejle i inddelingen af kamphunde.

Demnest skal vi (helt urealistisk) give sensationspressen mundkurv på, således at journalister fra BT og Ekstrabladet får forbud mod at bruge udtryk som kamphund og muskelhund behov og sprog, før de anskaffer et

lappeløsning, en symptombehandling og totalt uacceptabelt i forhold til de uddannelser og de lønninger, som politikerne besidder og i forhold til de resultater, som stemmeberettigede borgere bør forvente.

Et forbud mod bestemte hunderacer, har – gennem historisk empiri – vist sig at være nytteløst. Altstå bør fokus lægges andre steder. Men hvad skal man så? Der er faktisk en del alternativer.

Først og fremmest skal vi have afskaffet alle udtryk som "kamphund", "muskelhund" m.v. Disse navne er et udtryk for populære generaliseringer, som desværre medfører, at mange racer med bred bryst og brede kæber defineres som kamphunde. Boxeren har indtil nu klaret frisag, men det er nok også den eneste. Selv foreninger med uddannede træner har vist sig at fejle i inddelingen af kamphunde.

Demnest skal vi (helt urealistisk) give sensationspressen mundkurv på, således at journalister fra BT og Ekstrabladet får forbud mod at bruge udtryk som kamphund og muskelhund behov og sprog, før de anskaffer et

rovdyr som hunden. Administrationen af systemet kan ske gennem et samarbejde mellem dressurforeninger/ interesseorganisationer, Dansk Hunderegister, Dyrenes Beskyttelse og forsikringsselskaber. Oplysninger kunne samles i en database på nettet.

Femte punkt kunne være, at bødestørrelsen for ikke at have sin hund mærket og registreret samt for at overtræde hundeloven sættes væsentligt op.

Uanset hvilken lov der bliver indført, er hunden ligeglæd. Den vil være den samme, hvad justitsministeriet end finder på. Derfor skal problemet ikke løses med et forbud mod hold af bestemte racer – det skal løses i den anden ende af linjen, hvor ejeren befinner sig.

muskphund? Hvis en hund kan betegnes som en massiv hund, er den så en kamphund? Hvis en boxer angriber uden varsel, er den så en kamphund?

Hvem udpeges til at foretage udskillelsen af de forskellige hunde? Da problemet er akut, og da en hund lever i op til tolv år, skal alle nulevende "kamphunde" så aflies?

Selv anerkendte træningsklubber har forsøgt at lave inddeling, men ingen har fundet svaret! Visse steder er der oprettet "kamphundehold", hvor Engelsk Bulldog går side om side med Dogo Argentino, Amstaff, Rottweiler og mange andre med et bredt bryst og brede kæber. På baggrund af mangel på viden om de enkelte racers oprindelse, bliver hundene inddelt i grupper, hvor adskillige racer betegnes som kamphunde og farlige racer, uden

nogen sind at have haft den ringeste forudsætning for den kamphænd, som er meget i fokus.

I den lokale avis kan jeg læse om politikernes omgående indsats mod kamphunde. Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti samt Dansk Folkeparti vil ikke vente på konklusionen fra regeringens arbejdsgruppe om kamphunde. Hvis oplysningerne er korrekte, kan man da for alvor tale om populisme og direkte dumhed. I samme artikel findes en "fakta"-boks om kamphunde i Danmark. Fire linier under overskriften nævnes episoden med to Rottweilere, som skambede en pige på Bornholm. Begreberne "kamphund" og "muskelhund" bruges allerede i første linie. Der er ikke noget at sige til, hvis den almene befolkning bliver forvirret, men det er tragisk, hvis politikerne lader sig påvirke af pressens lemfældige omgang med kategorisering af hunde.

Rottweileren er en kvæg- og gårdshund, som intet har med kamphunde og kamphundeproblematikken at gøre!! Det må være altafgørende, at vores politikere som et minimum har

kendskab til begrebene **fænotype** og **genotype**. Begrebene anvendes inden for biologien, og fænotype er det, vi kan se – altså et individts udseende. Genotype knytter sig til et individts genetiske materiale – altså gener, som via arv bestemmer mange ting. Blandt andet temperament og aktuelt her: kamphyd.

Det er trist og beklagligt, at såvel den almene befolkning som politikere ser usagligt på "kamphundeproblematikken". Hvis problemet skal løses, er det nødvendigt, at der fokuseres på den enkelte hunds eller races egenskaber og den enkelte hunde-ejers holdninger og ansvarsfølelse. Det er samtidig tvingende nødvendigt,

Stenlille Dyreklinik
V/drlæge
Hans Jørgen Jensen
Saltoftevej 6
4295 Stenlille
Telefon: 4084 4707

Ervdvidere har jeg følgende spørgsmål til politikerne – spørgsmål, som nærvært vis må besvares inden et forbud træder i kraft:
Hvilke racer/blandinger er kamphunde?
Hvordan skelner man en kamphund fra en muskelhund?
Hvordan skelner man en bredbrystet hund fra en kamphund eller en

at diskussionen ikke tager udgangspunkt i, hvordan en hund ser ud (fænotype), men hvordan hunden opfører sig, og hvilke egenskaber den har på baggrund af avl (genotype). Det aktuelle lovforslag vil være en symptombehandling med kortvarig virkning. Og det vil kunne ramme hunde ejere, som har brede hunde, der intet har med hundekamp at gøre.

en humoristisk politiker i et læserbrev, hvor læseren sluttede af med at stille vores lokalpolitiker spørgsmålet, om hunden – efter en forseelse – skulle i hundepension i 14 dage på tørre kiks og vand. Denne læzers svær er noget af det bedste, jeg har læst i avisene i 2008, for det illustrerer så godt, hvor langt der er fra jagten på stemmer og en taburet til den virkelighed, som vi andre lever i.

Hvis problemet omkring ”kamp-hunde” skal løses, skal vi koncentrere os om helt andre indfauldsvinkler og forsøg på svar, da enhver hund fødes med bestemte egenskaber. Hunden er genetisk programmeret for at udføre bestemte handlinger på bestemte stimuli. Denne viden skal være udgangspunkt for restriktioner vedrørende problematiske hunde.

Til sidst en historie som jeg desværre ikke husker i detaljer, men som jeg synes illustrerer, hvor tåbeligt en politikker kan bære sig ad i jagten på stemmer: En lokalpolitiker (som desværre er min næmfælle) udgød sig på et tidspunkt i den lokale avis om kamphundproblematisken, og han mente blandt andet, at hunde der gik til angreb, skulle straffes. Straffen var vist ikke nærmere defineret, men

Hundens Tary – træning og test

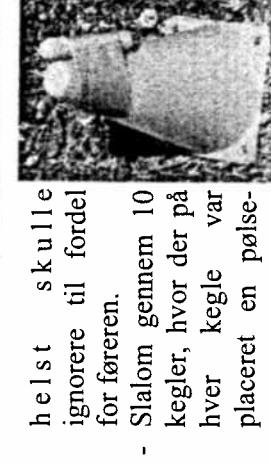
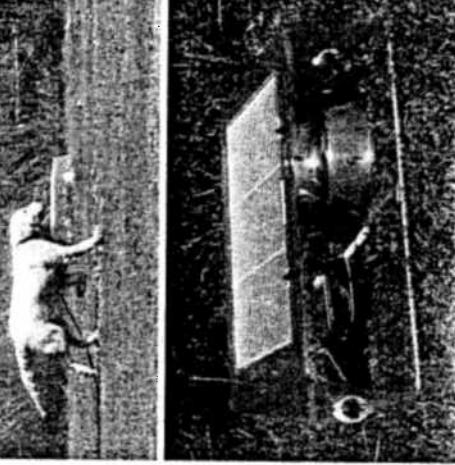
Af Dorte Nielsen

læser svarede en humoristisk politiker i et læserbrev, hvor læseren sluttede af med at stille vores lokalpolitiker spørgsmålet, om hunden – efter en forseelse – skulle i

- linen osv.)
- Landmine (nej-øvelse)

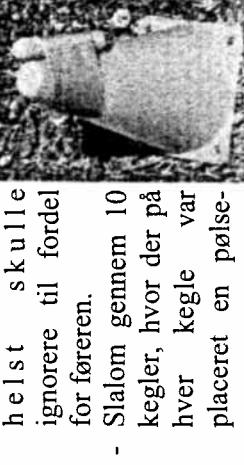
I sidste nummer af bladet fortalte vi, at Hundens Tary skulle til at starte hundetræning i Hjørring. Vi er kommet godt fra start, og har haft 3 hold i gang her i foråret. Lørdag den 27. juni blev de ”testet”, i hvilken anledning vi havde besøg af formanden og Nordjyske Stiftstidende i form af fotograf Bente Poder, der også selv var oppe med en hund på dagen.

Programmet hunde og hundeførere har været igennem her i foråret har omfattet følgende øvelser:

- Indkald forbi madskål, hvor parret skulle lave indkald over en 10 m strækning. Midtvæjs var placeret en madskål med dåsemad, som hunden

- Kontakt
- Linieføring (plads)
- Sit
- Dæk
- Skå/stop
- Bag (hunden skal på kommando rykke om bag hundeføreren under gang – praktisk ved passage af småle steder)
- Hilsen på menneske
- Miljøtræning (at hunden bliver fortrolig med forskellige ting f.eks. tog, biler, fremmede mennesker)
- Tricks
- Indkald
- Håndtering (at hunden er tryg ved at blive berørt og undersøgt)
- Apport (at hunden kan hente og bringe legetøj – slip er ikke med endnu)
- Søgbrug næsen/problem løsning (findе godbidder, vikle sig ud af

- helt skulle ignorere til førel for føreren.
- Slalom gennem 10 kegler, hvor der på hver kegle var placeret en pøse-

Michelle Argir

Fra: Maria Commerou
Sendt: 13. oktober 2009 09:51
Til: Michelle Argir
Emne: VS: INTERRA
Vedhæftede filer: 001.jpg

Til evt. videre foranstaltung i forbindelse med hundeudvalget...

Fra: Dorthe Jakobsen [mailto:info@deestaff.dk]
Sendt: 13. oktober 2009 09:49
Til: Maria Commerou
Emne: VS: INTERRA

Dear Maria
Vi er medlemmer, dette er et **VIGTIGT DUKOMENT, TIL HUNDE UDVALGET**
Mvh
Dorthe jakobsen

Fra: w.bergerhausen [mailto:w.bergerhausen@orange.fr]
Sendt: 13. oktober 2009 05:53
Til: Dorthe Jakobsen
Emne: INTERRA

Is danmark member of the INTERRA?
There wrote on my request to our government too!

Wolf

Information from ESET NOD32 Antivirus, version of virus signature database 4501
(20091012)

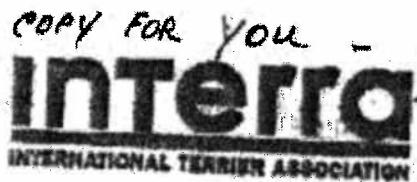
The message was checked by ESET NOD32 Antivirus.

<http://www.eset.com>

Justitsministeriet
Dyreveltnørskontoret
2009 NR. 5730 · 0159

Akt.nr. 180

*Letter
Recommenaded*

Send also to :
Ministère de l'Agriculture
Varenne
- Ministère de l'Intérieur
Boussuau.
Vind tegeerd, Odile Brempt

15.09.2000

Mr Lionel Jospin
Premier Ministre de la République Française
Hôtel Matignon
37 rue de Varenne
F - 75007 PARIS

Mr. Le Premier Ministre,
dear Sir,

on behalf of INTERRA, the Association of Terrierclubs of 14 European countries, we send the following resolution concerning the French 'Dangerous Dog' Legislation:

RESOLUTION

The member countries of INTERRA unanimously and strongly condemn the discrimination of the Bull Terrier breeds as 'fighting dogs', because this discrimination is exclusively based on political - and populist - reasons.

As irrefutable scientific studies have definitely proved, 'fighting dog breeds' do not exist - there are only dangerous dogs as dangerous individuals to be found. Only these dangerous individuals, which can be found in nearly every dog breed, and especially their keepers who usually have caused the dangerousness of these dogs can be and should be subject of appropriate legal bans.

As far as steps to combat dangerous dogs and their keepers are concerned, the member countries of INTERRA strongly support every appropriate measure, and it is expected that these measures will be consequently executed by the authorities.

Like all other dog breeds, the Bull Terrier breeds, too, are part of our cultural heritage that ought to be protected and to be kept for the generations to come.

As far as the legal steps considered by the French Government are concerned, the members of INTERRA want to point out that - due to its good character - the Staffordshire Bull Terrier is even called 'The children's nurseman' in the USA.

The disastrous results of the German 'Dangerous Dog' Legislation should be a deterrent to proceed as intended.

Yours faithfully

Monique van Brempt
INTERRA President

Dr. Wilfried Peper
INTERRA Secretary

Address: Paviljoendreef 28
B - 2970 s'Gravenwinkel

Maj-Britt Haastrup

Fra: Maria Commerou
Sendt: 8. oktober 2009 09:23
Til: £JOURDyrevelfærdskontoret (951s35)
Emne: VS: retsudvalget

Fra: Dorthe Jakobsen [mailto:info@deestaff.dk]
Sendt: 6. oktober 2009 14:47
Til: Maria Commerou
Emne: retsudvalget

Til Retsudvalget

Jeg er som kennelejer særdeles bekymret, da jeg over de senere år, har brugt op mod 400.000 på at importere godt og kvalificeret avlsmateriale. Jeg har brugt flere år på at få mit flotte avlsprogram, til de resultater jeg har i dag. Allerede for 2010, har jeg 37 skrevet op til hvalp, og jeg vil derfor gerne spørge retsudvalget om hvem der, hvis der mod bedrevidende, skulle komme et forbud mod den engelske nationalrace Staffordshire Bull Terrier, skal betale og dække mine tabte indtægter?

For mig at se, virker det helt hen i vejret, at man påtænker at forbyde enkelte hunde i en gruppe, hvor der er opstillet 42 godkendte racer? Vidste udvalget i øvrigt, at Dalmatineren har været brugt som kamphund? Og sådan er tilfældet med mange andre racer, men min egen er desværre udstyret med det forkerte navn, da den har Bull som mellemnavn. Jeg tænker også på de mange andre kenneler, som har FCI godkendte hunde, som vil havne i en slem situation, hvis man påtænker at gennemføre et forbud.

Jeg håber ligeledes, at udvalget kan oplyse om et specifikt raceforbud også gælder internationalt godkendte udstillinger, da Dansk Kennel Klub næste år, skal være vært for Verdensudstillingen 2010 i Herning? Den engelsk Staffordshire Bull Terrier skal have sit egen udstilling i forbindelsen med Verdensudstillingen, hvor der forventes en deltagelse på omkring 300 af racen fra hele Europa, hvor vi normalt herhjemme er omkring 65 til en normal udstilling. Vil et eventuelt forbud også gælde hunde, som opholder sig kortvarigt i landet, vil jeg da gerne påpege, at ikke kun Dansk Kennel Klub vil skades på økonomien, men også den i forvejen skrantende turisme vil lide voldsomt, da mange hundeejere både fra Norden og store dele af Europa i øvrigt, holder ferie her i landet med deres hunde.

Jeg håber på snarligt svar, da jeg står for at skulle parre en af mine tæver, og endvidere har planlagt parring i december samt marts og april næste år.

Med venlig hilsen
Dorthe jakobsen

Maj-Britt Haastrup

Fra: Maria Commerou
Sendt: 8. oktober 2009 09:32
Til: £JOURDyrevelfærdskontoret (951s35)
Emne: VS: France - 2nd category
Vedhæftede filer: 001.jpg

Fra: Dorthe Jakobsen [mailto:info@deestaff.dk]

Sendt: 7. oktober 2009 09:11

Til: Maria Commerou

Emne: VS: France - 2nd category

Hej Marie

Her er 2nd kategori for farlige hunde i Frankrig. Til hundeudvalget

Mvh

Dorthe Jakobsen

Fra: w.bergerhausen [mailto:w.bergerhausen@orange.fr]

Sendt: 6. oktober 2009 20:54

Til: Dorthe Jakobsen

Emne: France - 2nd category

Votre message est prêt à être envoyé avec les fichiers ou liens joints suivants :

001

Message de sécurité

Information from ESET NOD32 Antivirus, version of virus signature database 4485
(20091006) _____

The message was checked by ESET NOD32 Antivirus.

<http://www.eset.com>

Les chiens de la 2e catégorie

> Chiens de garde et de défense

American Staffordshire Terrier

Rottweiler

Tosa

Interdictions

- **Stationnement dans les parties communes** des immeubles collectifs.
Sanction : 150 € d'amende

Obligations

- **Tatouage** de l'animal.
- **Vaccination antirabique** (contre la rage) datant de moins d'un an.
Sanction : 450 € d'amende
- **Assurance** responsabilité civile spécifique
Sanction : 450 € d'amende

■ **Déclaration** en Mairie
(voir "Réglementation")

Sanction : 750 € d'amende

■ **Présentation du récépissé de déclaration**

Sanction : 450 € d'amende

■ Il faudra que le propriétaire du chien soit en mesure de **fournir les papiers du Livre des Origines Françaises** qui prouvent l'appartenance du chien à une race reconnue. Ne pas présenter ces papiers lors de la déclaration du chien en mairie implique le classement du chien en première catégorie (sauf pour les rottweiler).

Maj-Britt Haastrup

Fra: Maria Commerou
Sendt: 8. oktober 2009 09:32
Til: £JOURDyrevelfærdskontoret (951s35)
Emne: VS: forbud

Fra: Dorthe Jakobsen [mailto:info@deestaff.dk]
Sendt: 7. oktober 2009 09:17
Til: Maria Commerou
Emne: forbud

Kære Marie
Bedes sendes til hunde udvalget
Undskyld alle mine mails, men som du kan se er det mig meget magtpåliggende at påvise at det er forkert med alle disse forbud.
Mvh
Dorthe jakobsen

Countries like France currently consider that this efficient reponse necessarily includes restrictions (or banning) of certain breeds of dogs, that are considered "dangerous".

Through information and communication, this site aims to show that such "dangerous dogs" laws are:

- Scientifically unfounded
- Unefficient
- Unfair and partial,
and that the solution to the dog bites/agression problem is elsewhere.

Our wish is therefore to demonstrate that "tried and tested" alternative solutions exist to avoid penalizing certain dog breeds and their owners.

To help put forward this educationnal and informative approach, this groupment brings together a number of dog specialists (breeders, trainers, veterinary surgeons, behaviourists etc...), who know the situation and are aware of the necessity to present a common position so that we can, in time, eliminate every notion of racial categorization.

Maj-Britt Haastrup

Fra: Maria Commerou
Sendt: 8. oktober 2009 09:32
Til: £JOURDyrevelfærdskontoret (951s35)
Emne: VS: France - category 1
Vedhæftede filer: 001.jpg

Fra: Dorthe Jakobsen [mailto:info@deestaff.dk]

Sendt: 7. oktober 2009 09:10

Til: Maria Commerou

Emne: VS: France - category 1

Hej Marie

Her er kategori nr. 1 af forbudte hunde i Frankrig eller med restriktioner

Til hunde udvalget

Mvh

Dorthe Jakobsen

Fra: w.bergerhausen [mailto:w.bergerhausen@orange.fr]

Sendt: 6. oktober 2009 20:49

Til: Dorthe Jakobsen

Emne: France - category 1

Votre message est prêt à être envoyé avec les fichiers ou liens joints suivants :

001

Message de sécurité

Information from ESET NOD32 Antivirus, version of virus signature database 4485
(20091006) _____

The message was checked by ESET NOD32 Antivirus.

<http://www.eset.com>

Les chiens de la 1re catégorie

> Chiens d'attaque

Pitbull

Boerbul

Interdictions

■ **l'acquisition, la cession** (gratuite ou onéreuse), **l'importation**, l'introduction sur le territoire métropolitain, dans les départements d'Outre-mer et Saint-Pierre-et-Miquelon.

Sanction : 6 mois de prison et 16 000 € d'amende

■ **l'accès aux lieux publics, aux transports en commun, aux locaux ouverts au public.** Le stationnement dans les parties communes des immeubles collectifs est également prohibé.

Sanction : 150 € d'amende

Obligations

■ **Stérilisation définitive** pour les mâles et les femelles, par voie chirurgicale uniquement et de manière irréversible.

Sanction : 6 mois de prison et 16 000 € d'amende

■ **Tatouage** de l'animal.

■ **Vaccination antirabique** (contre la rage) datant de moins d'un an.
Sanction : 450 € d'amende

■ **Assurance** responsabilité civile spécifique

Sanction : 450 € d'amende

■ **Déclaration** en Mairie
(voir "Réglementation")

Sanction : 750 € d'amende

■ **Présentation du récépissé de déclaration**

Sanction : 450 € d'amende

■ Les chiens doivent toujours être promenés muselés et tenus en laisse par une personne majeure

Sanction : 150 € d'amende

Maj-Britt Haastrup

Fra: Maria Commerou
Sendt: 1. oktober 2009 13:58
Til: £JOURDyrevelfærdskontoret (951s35)
Emne: VS: Vedrørende den kommende ændring af hundeloven, grundet kamp- og muskelhunde
Vedhæftede filer: Bilag 1.doc; Bilag 2.doc; Bilag 3.doc; Bilag 4.doc; Bilag 5.1.jpg; Bilag 5.jpg; Bilag 6.jpg; Bilag 7.doc; Bilag 8.doc; Bilag 9.jpg; Bilag 10.jpg; Bilag 11.doc; Bilag 12.jpg; Bilag 13.jpg; Bilag 14.doc; Bilag 15.doc; Bilag 16.pdf

Fra: Bettina Frederiksen [mailto:bettina@wenk-staff.dk]
Sendt: 30. september 2009 09:08
Til: Maria Commerou
Cc: 'Dorthe Jakobsen'; 'Lotte og Søren'
Emne: Vedrørende den kommende ændring af hundeloven, grundet kamp- og muskelhunde

Til Retsudvalget og Justitsministeren

Staffordshire Bull Terrier er kendt i mange lande som **The Nannydog**, og er en **meget** yndet familiehund i mange lande verden over. Det fremgår tydeligt af det vedlagte Europakort, som illustrerer, at Staffordshire Bull Terrier IKKE er forbudt nogen steder. Dog er der i enkelte delstater i Tyskland, restriktioner på racen, men i alle disse lande, lever Staff'en som en elsket del af familien. Racen i 1935 blev anerkendt af den Engelske kennelklub – den første af racen fandt til Danmark i 1959, og i den tid som er gået, har racen ikke haft plads i det grimme statistikker. De gange der har stået Staffordshire Bull Terrier i en trykt avis eller netavis, har det været grundet journalisten, som ikke har haft styr på sin racekendskab, og billedeerne i de samme medier, fremstår sjældent i overensstemmelse med sandheden.

Derfor kan det heller ikke accepteres, at man sidestiller Staffordshire Bull Terriers, med gruppen af Pit Bull og andre tvivlsomme racer, da det er uhyre FÅ eksemplarer af racen, som er uden stamtavler. Det er jo den væsentligste forskel – ophavet kan spores, og man kan finde frem til opdrættere og hunde i linerne – det er næsten umuligt med bl.a. Pit Bulls og hunde generelt uden stamtavler! Vi mener derfor heller ikke, at racen kan sidestilles i en sådan grad, at der skal nedsættes særregler og restriktioner, da der siden racens anerkendelse, har været udført at stort tidskrævende og dybt seriøst avlsarbejde, som har gjort Staffordshire Bull Terrieren til den hengivne familiehund, den er kendt som i dag. Det er uacceptabelt, at man henkaster racenavne i en gruppe, og ikke undersøger deres ophav, men kun vurderer dem på navn.

I forhold til de opstillede særregler som er fremkommet fra Dansk Kennel Klub, har vi betænkeligheder ved opsættelse af en sluselåge? Det er noget nær ufremkommeligt for redningspersonel, hvis de skal passere en sluselåge, hvor lågerne i sagens natur skal sikre at der ikke er direkte gennemgang til en matrikel. Vi er ydermere betænkelige ved, at man vil påtvinge visse hunde over en vægtgrænse på 15kg at bære mundkurv. Mundkurven er beregnet som en nødløsning for hunde med adfærdsmæssige forhold som gør, at de ikke evner normal adfærd, eller er til fare for dem selv eller deres omgivelser. Mundkurvetvang uden egentlig berettigelse, anses for absolut unødvendigt for vores race, set i lyset af at man gennem de senere år har gennemført mentaltest på netop Staffordshire Bull Terriers, med fantastiske

resultater.

Staffordshire Bull Terrier udgør en stor del af de hunde, som skal bedømmes på DKK udstillinger efter fastsatte racestandarder, angivet af FCI. Der er altid ro i området, hvor hundene venter på deres tur til bedømmelse. Det hører til blandt sjældenhederne, at der er uro blandt hundene, som tager det fantastisk, selv når de skal stå tæt i udstillingsringen. Et sted hvor hunde ellers udsættes for stressfaktor af en kaliber, hvor mange andre hunde bukker psykisk under, og lader sig overtage af deres naturlige drifter – dette oplever vi yderst sjældent med Staffordshire Bull Terriers.

Både ejere og opdrættere af Staffordshire Bull Terriers, kender deres hunde og racen generelt, som ekstrem kærlige og tro mod deres omgivelser. En Staff kender som sådan ikke forskel på mennesker, og ser alle som en mulighed for kæl og klap uden forbehold. Selv som helt små hvalpe, kan den harmoniske Staff, tage det med ro og slikke et barn meget nænsomt på hovedet eller hænderne i hengivenhed, så det virker meget uovervejet, at racen er påtegnet i kategorien "Farlige hunde".

Der bør ses på øvrige muligheder, som retsudvalget kan kommentere og argumentere overfor Justitsministeren omkring:

1. Stam tavle tvang på kamp- og muskelhunde racer - Ved at indføre dette, vil de stambogs førende organisationer have kontrollen og overblikket over, hvor mange eksemplarer som befinner sig i landet. Listen over hunde på en sådan tvangsliste, kan nemt udvides. Hunde som ikke har papirerne i orden skal tvangs neutraliseres, så de ikke indgår iavl og spreder deres gener.
2. Scannere til politiet, så de hurtigt kan afgøre, om en given hund er registreret i Danske Hunderegister. Er hunden ikke det, føres hund og ejer til nærmeste dyrlæge, som chipper, registrerer og neutraliserer hunden, så den ikke kan indgå iavl. Regningen skal hundefører betale, så man ikke kan påberåbe sig, at det er en anden som ejer hunden, for at undgå påtale og krav.
3. Chip ID kort til ALLE hunde, farveinddelt efter optagelse i kennelklubberne, også gældende for blandingshunde, som også kan tildeles egen farve. Denne foranstaltung kan nemt håndteres af Dansk hunderegister, som i forvejen besidder databaserne over registrerede hunde, og med en stramning til opdrætterne, kan ALLE hunde registreres inden de er 8 uger. Sammenholdt med scannere til politiet, kan det nemt påvises, om en hund er som anført på et kort, da scanneren vil finde chippen – derved ingen bedrageri med kortene.
4. Heftige bøder. Den bedste og eneste måde at ramme de personer, som har udset farlige hunde som en levevej, er på deres økonomi.

Indførsel af stamtavletvang på diverse racer, kan uden tvivl være et stort skridt på vejen frem mod sikre hundeejere. Det er noget som kan indføres ganske nemt og hurtigt. Ved at tvinge stamtavlerne på visse racer, kan man eksempelvis give politiet konkrete og/eller yderligere beføjelser til at fjerne de hunde, som ikke har papirerne i orden. Dernæst vil det give langt bedre muligheder, for at holde kontrol med, hvor mange hunde der rent faktisk findes. Det er der reelt ingen ide om, som det foregår i dag, for selvom det er et krav, at hunde skal registreres i Dansk Hunderegister, er det langt fra alle som er det. Og det kan ikke komme bag på nogen, at en hund som er købt fra bagagerummet af en bil på en rasteplads, sikkert ikke er i hænderne på en kompetent person, og derfor heller ikke er registreret – det kan blive en realitet, ved at give større beføjelser som kan fjerne og afläche eller omplacere hunden, inden den udgøre en reel risiko.

Den overvejende grund til, at vi kan se forbud som en panisk nødløsning, er alle de hunde som vil finde vej til de danske gader, ved at forbyde de racer, som flere og flere forsøger at avle til bedre familiehunde. Der findes eksempelvis allerede ulve hybrider i Danmark, og disse er langt farligere end de utilpassede hunde, som alt for unge mennesker får lov til at gå med på gaderne. For folk som vitterlig ønsker nogle givne racer, vil de forsøge at avle med andre racer, og registrere dem som blandinger. Derfor hjælper det ikke at stoppe hundene – det er menneskerne med den syge tankegang som skal stoppes.

Med venlig hilsen

Dorthe Jacobsen – opdrætter af Staffordshire Bull Terriers / Kennel DeeStaff

Lotte Michelsen – mentalbeskriver af Staffordshire Bull Terriers / underviser i Projekt Barn og Hund under DKK / Kennel Ennodden

Bettina Frederiksen – opdrætter af Staffordshire Bull Terriers / Kennel Wenk Staff

OBS! Vi ønsker IKKE vores henvendelse offentliggjort

Vedhæftet:

- Bilag 1 Holland fjerner loven angående forbud på Pit Bulls
- Bilag 2 Engelske oplysninger om de bedste familiehunde og deres karakter
- Bilag 3 Undersøgelse af adfærdsmæssige karakteristika for stamtavle førte hunde.
- Bilag 4 Brochure over forbudte hunde i Frankrig
- Bilag 5 & 5.1 Kopi af korrespondance fra den franske regering
- Bilag 6 Kopi af brev fra den franske republik
- Bilag 7 Mere information fra Frankrig
- Bilag 8 Liste med forbudte hunde i Frankrig
- Bilag 9 Kopi af bekræftelse fra det franske senat
- Bilag 10 Kopi af bekræftelse fra International Association Of Animal Rights
- Bilag 11 Kopi af brev fra den franske republik
- Bilag 12 Artikel fra Fransk dyrlægemagasin, omhandlende at Staffordshire Bull Terrier ikke anses som farlig
- Bilag 13 Europa kort med påtegnelse af de lande, hvor den engelske Staffordshire Bull Terrier bliver betragtet som familiehund
- Bilag 14 Afgørelse fra Det Internationale Retssystem vedr. Tyskland på fransk
- Bilag 15 Afgørelse fra Det internationale Retssystem Vedr. Tyskland på engelsk
- Bilag 16 Redegørelse fra Dyrenes Beskyttelse

03

AUGUST
2008

Netherlands REMOVE their ban on Pit Bulls

category: Legal and Legislation

by Tara,

On Monday the 9th of June Gerda Verburg the Dutch Minister of Agriculture lifted the ban on Pit Bulls in the Netherlands. The law had been in place for 15 years. The main reason for the lift was because it was found to be ineffective.

Now existing laws will be enforced. These include making sure dogs are on lead and the promotion of education programs. There is also a plan for a temperament evaluation process for dogs displaying any aggressive tendencies.

"RAD exempted purebred dogs that were registered in Holland, such as the American Staffordshire Terrier and the Staffordshire Bull Terrier. The policy was applied to non-registered dogs on the basis of their appearance as being of the "pit bull type". These characteristics included a powerful build, a square head, a pointed tail and a short coat. Genuine pit bulls (American Pit Bull Terriers) are not recognized as a real breed in Holland, and therefore they could not be registered as purebred" says International Friends, Best Friends Network.

Rottweilers were added to the law in 2000 and this breed will also be removed.

Sadly however many innocent dogs have died since this law was introduced in 1993. Dog were not assessed before being euthanised. The criteria for destroying the dog was simply based on how the dog looked. This is of course the problem with BSL or Breed Specific Legislation. It simply does nothing to protect human or dog and leads to the destruction of innocent dogs based on breed or appearance while the breeding of fighting dogs or aggressive dogs goes underground. Not forgetting the heartbreak caused to many dog owners who had to allow their loyal pets be destroyed.

The Netherlands have excellent, structured animal welfare laws and offer considerable help and assistance to many animal welfare organisations in other EU countries offering homes to many stray and unwanted dogs. This law was not in line with their other animal welfare laws and it is best that is has now been scrapped.

We support the Netherlands decision to get rid of this law and hope that other EU countries will follow suit and realise that BSL (Breed Specific Legislation) does not work. We need education and the promotion of responsible ownership. Punish the deed not the breed.

Kilde: <http://dogtrainingireland.ie/blog/2008/08/03/netherlands-remove-their-ban-on-pit-bulls/>

BEST BREEDS FO

By Sarah Whitehead and Dr John Bradshaw

Recently, researchers at Southampton University's Anthrozoology Institute published a canine character guide, which ranked breeds by certain traits, such as aggression, reactivity and so on. Drawing on their findings, we asked the Institute Director, Dr John Bradshaw, and behavioural expert, Sarah Whitehead to offer readers some general advice on what kind of dog to choose for a child, and then to give us ten suitable breeds.

Choosing a dog can be a bewildering business; it is particularly important to get the decision right when choosing a first dog for a child or teenager. Should it be a pedigree dog or a crossbreed, a dog or a bitch, a puppy or a slightly older dog which has already received some training? Don't forget that good breeding, socialization and training are just as, if not more important, than what the breed looks like or its possible breed characteristics. To help with choosing the breed and sex of the dog, the

Anthrozoology Institute at the University of Southampton recently carried out a survey of veterinarians and other dog behaviour experts, comparing the way that each of the most popular breeds tends to behave. It is taken for granted that the appearance of a dog is largely determined by its genes - no-one expects to mate a Labrador with a Labrador and get a litter of Chihuahuas!

It is easier to ignore the fact that there are breed

differences in behaviour as well, although these are much less fixed than physical characteristics such as the type of coat. This is because puppies learn a lot of their behaviour from their mother, their littermates, other dogs they come across, and, of course, their owners. Yet many of the kinds of dog available today were originally bred for their tendencies to behave in different ways - Collies for herding sheep, Terriers and Hounds for hunting, Retrievers, Pointers and Spaniels for finding and retrieving game. This does not mean that these breeds automatically behave in a particular way, rather that it is easier to bring out particular types of behaviour, either deliberately or accidentally.

THE IMPORTANCE OF THE TWO 'T'S

The two most important characteristics for a child's dog are probably ease of training, and the ability to tolerate the sometimes unpredictable behaviour of other children. In the survey, no major differences emerged between any of the most popular breeds in the ease with which they could be taught to obey simple commands, such as the recall. For basic training, it is the technique used that makes the difference, not the breed of the dog. However, the survey did find that female dogs are thought to be slightly easier to train than males.

Another of the questions asked in the survey was how likely each breed was to snap at a child that provoked it. It is obviously important that a

Photo: Sally Anne Thompson

R CHILDREN

child should have a dog that will not react aggressively when a less dog-wise friend accidentally upsets it.

There are two basic kinds of dog which may have a tendency to snap at children. The first are the guarding breeds, specifically bred to defend what they see as their own 'family' (which may include other dogs as well as people) against intruders. Some members of these breeds may be inclined to threaten people that they don't know well, particularly if they are on their home territory, and also if they behave in an unexpected way. The commonest of these breeds are the Rottweiler, the Dobermann and the German Shepherd. Parents should think very carefully before allowing a child to own any of these, although some German Shepherds can be docile.

The second kind of breed to avoid is those that tend to be very reactive, so that they over-react when confronted with a situation they don't understand. Most of the Terriers come into this category, as do many of the Toy breeds. Both these types of dog are relatively small in size, and might for this reason be thought suitable for children, but their temperament really should rule them out. A few other breeds with a reputation for snappiness should also be mentioned; the Corgi, Cocker Spaniel and Border Collie are all unsuitable as children's dogs, unless selected and trained by an expert.

It is also rather risky to choose a crossbreed or mongrel for this purpose. These are usually cheaper and easier to come by than pedigree dogs; the animal shelters are full of unwanted dogs of uncertain parentage, and many can be very appealing to children. However, even first crosses, where both parents are of a defined breed, do not necessarily behave in a way which is somewhere between the two parents, and it is even more difficult to predict the temperament of mongrels whose history is unknown.

The breeds with the most suitable temperament for children tend to be small- or medium-sized, and are docile, placid and even-tempered - often referred to as 'bomb-proof'! These include many of the Retrievers, Pointers and Setters that are renowned as good, all-round family dogs. Among the Spaniels, the Cavalier King Charles and the English Springer can make a good choice. The Greyhound and the Whippet tend to be quiet around the house, although both were bred to run and need plenty of exercise. Of the

Terriers, the Staffordshire Bull Terrier is the breed rated best with children; despite their superficial similarity to the Pit Bull Terrier, Staffies can make excellent family pets.

Finally, the decision whether to go for a dog or a bitch? The survey found that bitches tend to be better with children than males, but this tendency is reduced if the male dog has been castrated. Bitches are inclined to have 'mood swings' when they are in season, so it is advisable to have any children's dog neutered. If this is done, the sex of the dog is probably a less important factor than its breed.

THE SOCIALIZATION FACTOR

Overall, there is no such thing as a 'perfect' dog, let alone one that is specifically perfect with children. Breed specific behaviour is greatly influenced, both exacerbated and diminished, by environmental factors - where the puppy was born, what the parents were like and how much socialization it has had before being collected by its new owners.

This makes meeting the mother, and the father too if possible, absolutely essential. Puppies do need to be born and raised in a domestic environment - they need to have been exposed to all the kinds of things which they will have to cope with later on - and this includes children! Of course, socialization does not stop when you pick up your new puppy. This is then your chance to get it out and about to meet as many children as possible, not just your own, and to have pleasant interactions with them, before the age of 12 weeks.

Of course, there are always two sides to the equation. One side is the dog - the other - the children themselves! Taking on a dog, no matter what breed, age or characteristics, is very much like taking on another child. Do you really have the time, financial resources and space to take on such a commitment? Do you really want a dog for the right reasons? Are the kids ready to take their share of the responsibility, or are they too young, too busy or too involved with homework (or members of the opposite sex) to care once the novelty has worn off?

Take some time to think about the decision. Visit friends who have dogs and discuss both the advantages and disadvantages with them. Find your local APDT (Association of Pet Dog Trainers)

A youngster's relationship with their first dog is one of the most important stages in their developing respect for animal life.

member, and have a chat with them too. Many of them run a 'test drive a dog scheme' whereby prospective puppy owners can go and meet a puppy of the breed at puppy class before buying.

Finally, if there are any elements about mixing dogs and kids about which you are unsure, take a deep breath and rethink. For the sake of a few days reconsideration, a goldfish may save you a great deal of time, expense and sanity!

TEN BREEDS FOR CHILDREN

Cavalier King Charles Spaniel

Photos left and above: Sally Anne Thompson

A big personality in a small frame, Cavaliers are generally kind and loving little dogs. They relate well to gentle children, and are still keen to go for long country romps with the more boisterous ones.

Cavaliers do need more coat care than average which may put some families off

Sarah Whitehead, Is a pet behaviour counsellor, a member of the APBC and currently Head of the John Fisher practice in Surrey. John Bradbury Waltham DVM

Waltham DVM

Telephone 0815 820 2222

Fax 0815 820 2223

E-mail address: sarah@waltham.demon.co.uk

Photo: Marc Hensel ASC

Like so many of the pure breeds, they also suffer from hereditary diseases - heart complaints and epilepsy to name but two. It is essential that a puppy is chosen from parents which have undergone rigorous testing for such defects - and even then there are no guarantees.

Of cheerful disposition, Cavaliers make the perfect starting point of dog ownership for many families - it's a shame that so many people are put off by the small size and lack of macho image!

Labrador Retriever

Photo: Sally Anne Thompson

Think of the ad man's dream, and think of the Labrador. Black, yellow or chocolate (brown), Labs are presented as the ultimate in 'wash and wear' family pet. It is true that they are a 'go-anywhere' kind of dog - but you may need to take them there twice - the second time to apologize!

Good socialization and training is needed to teach these dogs to control their natural enthusiasm for life, and to greet people and children at ground level - not chest height. Most are excellent with children, regarding them as the perfect food dispensing machines, which builds the bond if nothing else! However, Labradors do need firm but gentle control if they are not to lead the kids into bad habits and over-excitability.

They slobber, love mud and chew vigorously as puppies and adolescents. An active family, totally committed to exercise and training is required to reap the full reward of these lovely dogs.

Golden Retriever

Photo: Marc Hensel ASC

Once known as being the perfect family pet, Golden Retrievers are currently experiencing something of an image crisis. While the vast majority are placid, outgoing and cheerful, although a little stubborn, a small but potent minority have tarnished the good reputation of the breed.

Possessive aggression, general moodiness and an unwillingness to be handled are amongst the behavioural problems presented all too commonly to behaviour counsellors across the country. Sadly, the very popularity of the breed has probably been their downfall, leaving unsuspecting prospective puppy buyers vulnerable to buying puppies from puppy farms or outlets where temperament is less important than financial gain.

Bought from a reliable source, or from a pet home where the temperaments of both mother and father are known to be 100 per cent reliable, a sound Goldie can be the most affable, adorable and good natured pet any family could wish for. Early socialization is essential with this, as with any breed, and sensible early contact with lots of other dogs is particularly important for males.

Don't forget that Golden Retrievers are working dogs - they need lots of outdoor, off-lead exercise, even when it's raining. Like most Gundogs, Goldies love to retrieve, and adore water. They also shed lots of beautiful golden hair, all over your best suit and the carpet. This is definitely not a breed for the house-proud!

English Setter

Elegant and sweet-natured, Setters are generally overlooked when considering breeds suitable for family life-styles. This may be because their long silky coats require regular maintenance, or simply because they have not been pushed into public consciousness by the ad man. The combination has meant that, up to now, they have also been largely overlooked by the puppy farmers and indiscriminate breeders, which in turn means that the breed's temperament has been mostly unscathed.

English Setters are biddable, gentle and affectionate. However, they can also be a bit scatty and need lots of gentle training. No dog should ever be teased by children, but Setters are particularly sensitive.

Staffordshire Bull Terrier

Photo: Sally Anne Thompson

Happy, outgoing and with a wicked sense of humour, Staffies are one of the clowns of the dog world. Well bred, well socialized and sensibly integrated into a family with some common-sense ground rules, Staffies really can represent a bomb-proof dog with kids. In fact, their sense of humour may mean it's more like taking on an extra child than simply buying a dog.

Staffies are usually tolerant to the point of martyrdom with children, which means that the kids are the ones that need to be trained how to handle the dog, not the other way around. However, they are not always known for the same friendly behaviour with other dogs - and this means that walking one always requires adult supervision.

Being a Terrier, some will also become over-excited on hearing squealing sounds, and may decide that fast movements and high-pitched noises need to be dealt with in Terrier-type fashion.

Photo: Sally Anne Thompson

English Springer Spaniel

Photo: Marc Henne, ASC

Spaniels in general are always appealing. The Cocker could once be relied upon to provide safe family companionship, but sadly, the survey indicated this is no longer the case. Springers are, as the name suggests, springy! They are full of energy and enthusiasm, but this is projected in a good natured way, really in an attempt to be loved by all. They are incredibly 'busy' dogs who need both mental and physical stimulation if they are not to devise their own brand of entertainment - such as destroying the furniture to pass the time when you are out.

Springers are working Gundogs through and through. They will repay kind, fair and effective training one hundred times over and build a wonderful relationship with those that take the time to channel their natural instincts in appropriate ways. Older, more responsible children may get the best out of a Springer, but will need an experienced adult to guide them.

Greyhound

Photo: Marc Henne, ASC

Gentle and calm, most Greyhounds are sensible enough to train a child in a short space of time. However, they do not appreciate being leapt upon, nor being subjected to loud noises. They are usually happy to take part in family activities, but do not object to being left at home for a few short periods either.

Greyhounds are usually easy to walk - rarely pulling on the lead. However, many are unable to resist the sight of a fast moving object heading into the distance, and this makes them unsuitable in households where rabbits or guinea pigs are already pets, unless they have been brought up with them from an early age. Many will also chase cats outside the home environment, and this means that great care may be needed if exercising them off-leash.

Whippets may be smaller than their Greyhound cousins, but they are gentle, affectionate and intelligent, making them suitable as companions and training partners for gentle and understanding children. However, it is important to point out that they will not appreciate being man-handled, and may be somewhat touch or sound-sensitive.

Basset Hounds

Photo: Sally Anne Thompson

Boxer

Photo: Sally Anne Thompson

If there was ever a breed that never grows up, the Boxer is it! Great fun for a family with a vast sense of humour, loads of energy and furnishings they do not care about. All dogs tend to reflect the behaviour of those around them. If your kids are unruly and rowdy, the dog will be too, but Boxers take this behaviour and magnify it ten times over before reflecting it back.

Some adult male Boxers can be feisty with other dogs, so lots of early socialization, as always, is required. Equally, some early training - of both kids and the puppy - is essential if the adult members of the household wish to retain their sanity.

Also Worth Considering

Whippets

In the survey, Basset Hounds were also considered to be good with children, as they are non-reactive, generally placid in nature and unlikely to be snappy. However, they are not known for their love of exercise, and like good periods of uninterrupted sleep. Their sheer body shape also makes them vulnerable to being injured if a small child were to fall on them, and this has to be a consideration.

FURTHER DETAILS

Association of Pet Dog Trainers (APDT). Send an SAE to Peacocks Farm, Northchapel, Petworth, West Sussex GU28 9JG for details of a member near you. Complete Guide to Pet Dogs £1.99

A survey of the behavioural characteristics of pure-bred dogs in the United Kingdom

J. W. S. Bradshaw, D. Goodwin, A. M. Lea, S. L. Whitehead

Veterinary Record (1996) 138, 465-468

One-hundred-and-twelve small animal veterinarians and 56 dog care professionals were asked to rate the behavioural characteristics of 49 breeds of dog, and to compare males and females by means of a 13-point questionnaire. From their replies, factor analysis was used to extract three underlying traits, labelled aggressivity, reactivity and immaturity. On the basis of these traits, eight groups of breeds were derived. Membership of these groups did not correspond exactly with any of the four existing breed classification systems (Mégnin, the Fédération Cynologique Internationale, ancient breeds and Kennel Club of Great Britain), but significant differences between Kennel Club groups were found on all three traits. Male dogs were rated higher than females on both aggressivity and immaturity; the components of reactivity were also rated higher in males, apart from the demand for affection which was rated higher in females. Females were also considered easier to train than males.

THE information available to prospective purchasers of pure-bred dogs can come from a variety of sources, including their past experience of individual pets, and whatever breeders, trainers and veterinarians can tell them about the typical characteristics of various breeds. It is reasonably easy to obtain accurate information about physical characteristics, such as the size the dog will attain when fully grown, and the amount of grooming it will require. However, behavioural characteristics, which are usually an equally important factor in determining the success of the relationship between a dog and its owner, are less easy to assess and compare objectively, and as a result can be given too little emphasis when choosing a breed. One reason is that the behavioural characteristics of a breed vary considerably more than its appearance, because the latter is closely controlled by the breed standard.

This variation in behaviour is a result of a complex interplay between genetic variation and the social environments experienced by individual dogs (McCune and others 1995). However, the heritability of breed-specific behaviour was established at least three decades ago, most notably in the Bar Harbor project directed by Scott and Fuller (1965). Their pioneering work was not followed up, probably because their methods were very time-consuming. In over a decade of study they concentrated on five breeds (basenji, beagle, American cocker spaniel, fox terrier and Shetland sheepdog). A re-analysis of their data by Cattell and Korth (1973) indicated nine distinct traits, some of which were breed-specific. More recent studies have focused on the suitability of various breeds for specific purposes, for example, guide dogs (Goddard and Beilharz 1985), or on behaviourally interesting but uncommon breeds, for example, Anatolian shepherd dogs, (Coppinger and others 1987). As an alternative to the direct recording of the behaviour of representative samples of dogs, the combined experiences of people familiar with many breeds can be used. Although no formal validation of this process has been published for dogs, it has been shown that reliable descriptions of individual differences between other domesticated animals can be derived from ratings of 'personality traits' made by people familiar with the animals concerned (Manteca and Deag 1993).

The study reported here was based on a survey of breed characteristics conducted by Hart and Hart (1985) in the USA and made widely available in both the USA and the United Kingdom (Hart and Hart 1988). It was considered that their study should be replicated in Britain for two reasons: first, because some of the breeds popular in the UK had not been considered, for example, the cavalier King Charles spaniel and Jack Russell terrier, and secondly, because the considerable reproductive isolation between populations of nominally identical breeds in the UK and USA may have led to behaviourally distinct populations.

Materials and methods

The survey was carried out by postal questionnaire. In total, 168 questionnaires were completed by 56 veterinarians from north east England, 56 veterinarians from southern England and 56 non-veterinarians from the UK. The latter group included behaviour counsellors, dog trainers and animal charity officers. Questionnaires returned with more than one question unanswered were ignored and a duplicate was sent out to another respondent from the same group. The breeds were selected from the 50 commonest breeds in the UK, as determined from a household audit supplied by the Waltham Centre for Pet Nutrition. They included two breeds not recognised by the Kennel Club of Great Britain (KCBG) at the time of the survey, the Jack Russell and the lurcher (greyhound-cross). The latter was excluded as being too heterogeneous, leaving 49 breeds. These breeds were divided into groups of seven per respondent, using a balanced incomplete block design (Cochran and Cox 1957) which was repeated three times to produce 24 sets of rankings for each breed.

The questionnaire contained 13 questions, identical apart from necessary changes in wording to the questions used by Hart and Hart (1985) in their telephone survey, which covered the following traits: excitability, watchdog behaviour, snapping at children, playfulness, aggression towards other dogs, general activity, obedience training, excessive barking, dominance over the owner, destructiveness, demand for affection, ease of house-training and territorial defence. The respondents were asked to rank the seven breeds from the lowest to the highest level of expression of each behaviour (tied ranks were permitted), and also to state whether males or females of the breeds were more likely to exhibit that behaviour.

The breed rankings were converted to scores (scales -1.35 to +1.35; Fisher and Yates 1963) before analysis by a two-factor (breed and class of respondent) analysis of variance, principal factor analysis with varimax rotation (SAS 1985), and cluster analysis (SPSS/PC 1992).

Results

With one exception, there were no significant differences between the three groups of respondents, and their results were pooled for analysis. The differences between the behaviour of the sexes were all significant ($P < 0.01$, except for playfulness $P < 0.05$; Fig 1). Females were rated higher for obedience training, and for being more demanding of affection and more house trainable. Males were rated slightly higher on playfulness, and considerably higher on all the other criteria. Destructiveness was the only question for which the groups of respondents differed; eight behaviour experts, but only one veterinarian, rated females more destructive than males, such that the experts' results taken alone, were not significant at $P < 0.10$, although they still agreed in the general direction of males being more destructive than females.

J. W. S. Bradshaw, BA, PhD, D. Goodwin, BSc, PhD, A. M. Lea, BSc, S. L. Whitehead, BA, Anthrozoology Institute, School of Biological Sciences, University of Southampton, Bassett Crescent East, Southampton SO16 7PX

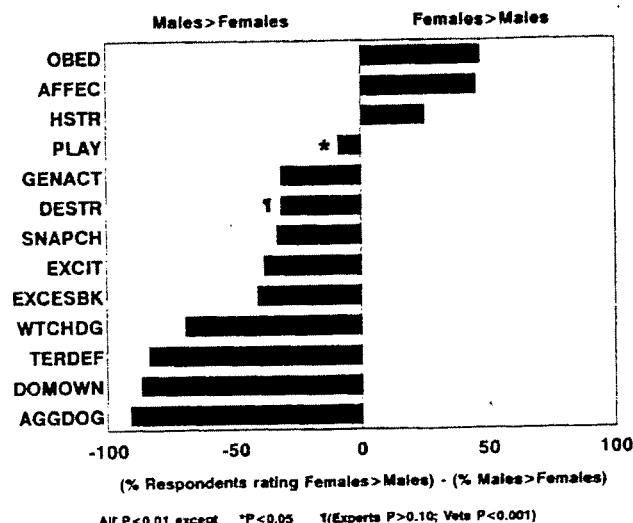

FIG 1: Gender analysis of the 13 behavioural traits. OBED Obedience training, AFFEC Demand for affection, HSTR Ease of house-training, PLAY Playfulness, GENACT General activity, DESTR Destructiveness, SNAPCH Snapping at children, EXCIT Excitability, EXCESBK Excessive barking, WTCHDG Watchdog behaviour, TERDEF Territorial defence, DOMOWN Dominance over owner, AGGDOG Aggression towards other dogs

All the questions produced significant separations between the breeds by analysis of variance ($P<0.0001$) except obedience training, $P=0.23$, which was excluded from further analysis. The remaining 12 questions were combined by principal factor analysis with varimax rotation, yielding four factors which were interpretable in terms of the original questions (Table 1). Factor 1, labelled aggressivity, accounted for 39.7 per cent of the variance and was associated with territorial defence, dominance over the owner, watchdog behaviour, and aggression towards other dogs. Factor 2, labelled reactivity, accounted for 25.2 per cent of the variance and was associated with excessive barking, excitability and demand for affection; snapping at children was equally weighted on both factors 1 and 2. Factor 3, labelled immaturity, accounted for 23.0 per cent of the variance and was largely associated with playfulness, destructiveness and general activity (the last characteristic was also loaded on factor 2). Factor 4 accounted for 9.5 per cent of the variance and was largely associated with ease of house-training; it did not separate the breeds as reliably as did factor 3 (ease of house-training and obedience training) in the survey of Hart and Hart (1985). Factors 1 to 3 accounted for 88 per cent of the total variance, and the groupings of the UK breeds were therefore based on the first three factors only.

The distribution of the breeds with respect to each of these three factors was approximately continuous, so that conventional agglomerative hierarchical cluster analysis (Everitt 1993) failed to

TABLE 1: Loadings for each of the 12* questions on the first four varimax-rotated principal factors. Figures in bold indicate the questions used to derive labels for each factor

Question	Factor 1	Factor 2	Factor 3	Factor 4
TERDEF	0.9686	0.0840	0.1283	0.0762
DOMOWN	0.9108	0.1670	0.1719	-0.0484
WTCHDG	0.8870	0.2009	0.2778	0.1117
AGGDOG	0.8732	-0.0909	0.2029	-0.0584
SNAPCH	0.6333	0.6003	-0.0430	-0.2361
EXCESBK	0.2556	0.8436	0.1804	-0.2995
EXCIT	0.3368	0.8003	0.3527	-0.1993
AFFEC	-0.2889	0.7650	0.1055	0.2499
PLAY	0.1194	0.2146	0.8843	0.3227
DESTR	0.2736	0.0152	0.8158	-0.0415
GENACT	0.1830	0.4065	0.7628	0.0357
HSTR	0.0487	-0.1261	0.1316	0.7743
Variance explained	4.1050	2.6090	2.3810	0.9783

*One question, on trainability, was omitted from the factor analysis because the analysis of variance between breeds was non-significant
TERDEF Territorial defence, DOMOWN Dominance over owner, WTCHDG Watchdog behaviour, AGGDOG Aggression towards dogs, SNAPCH Snapping at children, EXCESBK Excessive barking, EXCIT Excitability, AFFEC Demand for affection, PLAY Playfulness, DESTR Destructiveness, GENACT General activity, HSTR Ease of house-training

produce discrete groups. Eight hypothetical combinations of behavioural characteristics (Table 2) were therefore generated to produce initial cluster centres (Quick Cluster initial matrix iteration 5 procedure in SPSS/PC 1992). These were chosen by inspection of the extreme scores on each factor, which revealed that certain combinations were not represented by any breed; for example, high aggressivity was not found in combination with either low or high reactivity, and high immaturity was found mainly in combination with average reactivity. Seven of the eight cluster centres were chosen to match the extreme combinations of characteristics on each factor that were close to those of actual breeds (Table 2, groups A-G). The eighth cluster centre, the combination of average scores on all three factors, was included to produce a group of breeds with no extreme characteristics (Table 2, group H).

Existing breed classifications

Four existing classification systems were examined to see whether their groupings might be behaviourally distinct. The first of these was the system of Mégnin (Mégnin 1897 cited in Fiorone 1978), who classified the breeds of the day by separating them into four broad morphological types, described as mollossoïd (heavy boned), lupoid (wolf type), braccoïd (hound type) and graïoid (greyhounds). Since then many breeds have been modified and new breeds have been developed, some of which are difficult to classify absolutely because they show the characteristics of two

TABLE 2: The 49 breeds of dog, divided according to their similarity to the hypothetical set of characteristics listed for each group*

Group	Characteristics	Breeds
A	High aggressivity, average reactivity, low immaturity	Rottweiler, German shepherd, dobermann, bull terrier
B	High aggressivity, average reactivity, high immaturity	Jack Russell, corgi, cocker spaniel, West Highland terrier, Cairn terrier, fox terrier, border collie
C	Average aggressivity, low reactivity, low immaturity	British bulldog, chow, great dane, Airedale
D	Average aggressivity, high reactivity, low immaturity	Toy poodle, Yorkshire terrier, chihuahua, miniature poodle, papillon, miniature dachshund, pekingese, lhasa apso, pomeranian, shih tzu, standard dachshund
E	Low aggressivity, average reactivity, high immaturity	English setter, Irish setter, English springer spaniel, golden retriever, dalmatian, labrador, boxer
F	Low aggressivity, low reactivity, low immaturity	Greyhound, basset hound, whippet, English pointer
G	Low aggressivity, high reactivity, low immaturity	King Charles spaniel, cavalier King Charles spaniel, Shetland sheepdog
H	Average aggressivity, average reactivity, average immaturity	Samoyed, standard poodle, rough collie, old English sheepdog, miniature schnauzer, border terrier, beagle, Staffordshire bull terrier, Scottish terrier

* Within each group, the breeds are listed in order of similarity to that set of characteristics. The last one or two breeds listed in each group are its least typical and tend towards inclusion in group H (average on all traits)

TABLE 3: Comparison of the breed groupings in four existing classification systems, using the behavioural factor scores as defined by this study. The breeds represented in this study were grouped according to their classification by the four existing systems, and significant separations between the groups for each of the three behavioural factors are shown (one-way analysis of variance and Duncan's multiple range test)

System	Aggressivity	Reactivity	Immaturity
Mégnin (3, 47)*	B<M=L 0.00001†	M<L=B 0.01	NS
CB (8, 47)	Sz<Gd 0.0001	Gd>Sz/Tr 0.05	NS
FCI (5, 43)	EH<Gd 0.05	Gd>Pt 0.1	NS
KCGB (6, 48)	Wk/Tr>Oth 0.00001	Ty>Oth 0.01	Gu/Tr>Ut/Hd/Ty 0.001

* Number of groups as defined by each classification system, followed by number of breeds representing those groups contained within the survey

† Probability of no significant difference between groups

B Bracco, M Molossoid, L Lupoid, Sz Spitz, Gd Guard dog, Tr Terrier, EH English hunting dog, Pt Pets, Wk Working dog, Oth Others, Ty Toy, Gu Gundog, Ut Utility, Hd Hound, CB Clutton-Brock, FCI Fédération Cynologique Internationale, KCGB Kennel Club of Great Britain

or more groups. These breeds were, therefore, classified into subgroups by Fiorone (1978), recognising the contribution of the fundamental types to their emergence. Six of the breeds in this study fell into two such subgroups. For the purpose of the analysis, in accordance with the convention adopted by Fiorone, they were grouped with the ancestral groups that were considered to have contributed most to their formation, because very small groups had to be excluded owing to statistical constraints. As the granooids were represented by only two breeds in the survey, they were omitted from the analysis.

The Clutton-Brock system is based on ancient functional linkages and yielded eight groups; gundogs, guard dogs, herding dogs, spitz dogs, terriers, spaniels, hounds and toy dogs (Clutton-Brock 1988). The greyhounds were again omitted from the analysis because they were represented by only two breeds.

The remaining systems were competition groupings, the Fédération Cynologique Internationale (FCI), and the KCGB. The five FCI groups used were shepherd dogs, guard and work dogs, terriers, English hunting dogs and pets. Dachshunds, small hounds and greyhounds were under-represented and therefore omitted. The KCGB groups were hounds, gundogs, terriers, utility, working and toy dogs; only the Jack Russell was ungrouped.

In order to test whether these groupings were associated with behavioural differences between the breeds, those breeds represented in the survey were grouped according to their classification under each of the four systems. The average factor scores for each group were then compared by using one-way analysis of variance and Duncan's multiple range test. The statistically significant differences and the direction of the trends are shown in Table 3.

Discussion

All of the questions produced a significant separation between the breeds except for obedience training. This result was markedly different from the American study in which obedience training constituted one of the three major factors accounting for the majority of the variance in the 13 behavioural traits. This difference may be due to a different emphasis in the use of dogs in the two countries; in the USA the working potential of some guarding and watchdog breeds may be regarded as more important than in the UK, where their role as companions may be more valued. Apart from the reversed orders of factors 1 and 2, and 3 and 4 the factors in this survey corresponded fairly closely to the four factors identified by Hart and Hart (1985) from the same set of questions. This was the expected result, since the factors extracted depend on the questions asked, which were devised to cover the information owners need when choosing a pet.

A comparison of the behaviour of the sexes produced significant differences in all cases, with females being considered more

demanding of affection, more house-trainable and generally more trainable, and males scoring higher in the remaining 10 categories. As a number of these other categories are associated with undesirable traits in a companion animal, such as dominance over the owner, destructiveness and excessive barking, this difference should be considered when choosing the sex of a pet. However, when choosing the sex of a working guard dog the same factors may act in the favour of male animals.

Although trainability was generally rated higher in females, it did not separate the breeds. Questions contributing to the aggressivity and immaturity factors were ranked consistently higher in males than females. The components of reactivity were all more prevalent in males, except for the demand for affection which was more prominent in females. This possible subdivision of this trait did not emerge in the breed differences.

The three factors may provide an indication of the possible reactions of different breeds to a range of stimuli likely to be encountered in the home environment. For example, a breed with a high score for aggressivity may prove a very good burglar deterrent, but may also prevent welcome visitors from entering the home; and a breed with a combination of average and high scores for reactivity and immaturity may prove an excellent companion, but become disinterested, and possibly destructive, if left alone for any length of time.

All of the clusters (Table 2) included breeds from more than one conventional grouping, but many of the groups contained breeds of similar build and in some cases similar size. Group A contains three large breeds, plus one former fighting breed, the bull terrier, which has bulldog (mastiff type) in its ancestry (the bull terrier was the last to be added to the group and is also close to groups C and H in behavioural characteristics). Group B contains mainly small terriers, generally lower in aggressivity, higher in reactivity and higher in immaturity than the large guarding dog breeds in group A. The breeds in group C have diverse origins, and may represent breeds that resemble each other through convergent breeding. Group D contains toy dogs, poodles and dachshunds, and group E medium-sized, playful, 'family' dogs. Group F contains both of the greyhound types, and group G is characterised by two closely-related breeds of oriental spaniel. The final cluster, group H, consists of breeds exhibiting average scores for all three factors, and is a rather motley collection with similar behavioural characteristics, but diverse origins.

It is possible that the groupings of some of the breeds may have been influenced by published material, for example the popular press, as well as by the direct experience of the respondents. Such a bias could be eliminated by the direct behavioural testing of large numbers of individuals from each breed, but this is unlikely to be practicable.

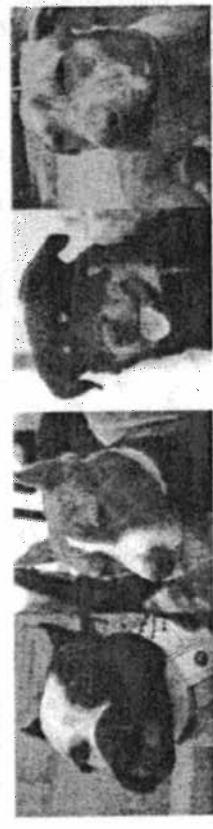
All four existing classification systems agreed closely with the groupings of breeds according to aggressivity ($P<0.05$ to 0.00001), marginally with reactivity ($P<0.1$ to 0.01) and only the KCGB agreed with the groupings according to immaturity ($P<0.001$). It appears that aggressivity is the most significant difference between the behaviour of the functional groups, which is not surprising when the different attributes of guard dogs and lap dogs are considered. Behaviours contributing to reactivity and immaturity have persisted to a smaller extent within the functional groups. This suggests either that a greater variation in these traits may be due to specific differences in the use of individual breeds within the major groupings, or that the traits may have less influence on the breeds' ability to perform the defining function. It is possible that there may be differences in the behaviour of the same breeds between countries, because the classification system most closely corresponding to the behavioural groupings of the breeds in this study was that of the KCGB, rather than the French FCI system. The Mégnin morphological groups appeared to correlate significantly with behaviour for the first two factors, suggesting a possibly ancient link between behaviour and physical type.

Acknowledgements. — The authors thank Waltham for financial assistance, and the British Small Animal Veterinary Association, the Society for Companion Animal Studies, and the Association of Pet Behaviour Counsellors for providing us with the names and addresses of the respondents.

References

- CATTELL, R. B. & KORTH, B. (1973) *Behavioural Biology* 9, 15
- CLUTTON-BROCK, J. (1988) Dogs of the last hundred years at the British Museum (Natural History). London, British Museum (Natural History). p 106
- COCHRAN, W. G. & COX, G. M. (1957) Experimental Design. New York, John Wiley and Sons. p 429
- COPPINGER, R., GLENDENNING, J., TOROP, E., MATTHAY, C., SUTHERLAND, M. & SMITH, C. (1987) *Ethology* 75, 89
- EVERITT, B. (1993) Cluster Analysis. London, Edward Arnold
- FIORONE, F. (1978) The Encyclopedia of Dogs. London, Granada. p 34
- FISHER, R. A. & YATES, F. (1963) Statistical tables for biological, agricultural and medical research. London, Oliver and Boyd. p 31
- GODDARD, M. E. & BEILHARZ, R. G. (1985) *Behaviour Genetics* 15, 69
- HART, B. L. & HART, L. A. (1985) *Journal of the American Veterinary Medical Association* 186, 1181
- HART, B. L. & HART, L. A. (1988) The Perfect Puppy: how to choose your dog by its behavior. New York, W. H. Freeman & Co
- MCCUNE, S., MCPHERSON, J. A. & BRADSHAW, J. W. S. (1995) The Waltham Book of Human-Animal Interactions. Ed I. H. Robinson. Oxford, Pergamon Press. p 71
- MANTECA, X. & DEAG, J. M. (1993) *Animal Welfare* 2, 247
- SAS (1985) Users Guide: Basics, Version 5. Cary, NC, SAS Institute. p 335
- SCOTT, J. P. & FULLER, J. L. (1965) Genetics and the Social Behaviour of the Dog. Chicago, The University of Chicago Press
- SPSS/PC (1992) Professional Statistics. Chicago, M. J. Norušis/SPSS. p 121

Contacts utiles

chiens dangerous

Liste et réglementation

Mairie de Cannes Chenil de la Police Municipale

La Bastide Rouge
Avenue Francis Tonner
B.P. 140
06406 Cannes cedex
Tél. 04 93 47 56 02

Direction Départementale de l'Agriculture et de la Forêt (D.D.A.F.)

Route de Grenoble - 06200 Nice
Tél. 04 93 18 46 00

Société Protectrice des Animaux

Refuge Lady Vule
403, chemin du Refuge
06250 Mouans-Sartoux
Tél. 04 93 45 29 22
www.spa.asso.fr

Police Municipale

2, quai St Pierre - Cannes
Numéro vert : 0 800 117 118

Commissariat Central de Police National

1, avenue de Grasse - 06400 Cannes
Tél. 04 93 06 22 22

Pitbull - Boerbul
American staffordshire terrier
Rottweiler - Tosa

Ville de Cannes

CANNES
VILLE
www.cannes.fr

CANNES
VILLE
www.cannes.fr

Direction Départementale de l'Agriculture et de la Forêt (D.D.A.F.)

Route de Grenoble - 06200 Nice
Tél. 04 93 18 46 00

Société Protectrice des Animaux

Refuge Lady Vule
403, chemin du Refuge
06250 Mouans-Sartoux
Tél. 04 93 45 29 22
www.spa.asso.fr

Police Municipale

2, quai St Pierre - Cannes
Numéro vert : 0 800 117 118

Commissariat Central de Police National

1, avenue de Grasse - 06400 Cannes
Tél. 04 93 06 22 22

Pitbull - Boerbul
American staffordshire terrier
Rottweiler - Tosa

Ville de Cannes

CANNES
VILLE
www.cannes.fr

CANNES
VILLE
www.cannes.fr

Les chiens dangereux

> Réglementation

Conformément à la loi du 6 janvier 1999, relative aux animaux dangereux et errants et à la protection des animaux, les maires sont chargés d'exercer leur pouvoir de police afin de veiller à la sécurité des personnes.

La possession de chiens dangereux fait donc aujourd'hui l'objet d'une réglementation draconienne qui soumet les maîtres à un certain nombre d'obligations. Ces dernières, sans minimiser le rôle social prépondérant des chiens de compagnie dans notre pays, visent à renforcer la sécurité des personnes face à ces animaux et à améliorer la protection des animaux souvent victimes de mauvais traitements.

Les chiens dangereux sont classés en deux catégories :

Première catégorie (voir photos ci-jointes) :

- Les **pitbulls**, assimilables par leurs caractéristiques morphologiques aux chiens de race staffordshire terrier et american staffordshire terrier, sans être inscrits au LOF (Livre des Origines Françaises).
- Les **boerbulls**, assimilables aux chiens de race mastiff, sans être inscrits au LOF.
- Les chiens assimilables aux chiens de race tosa et mastiff, sans être inscrits au LOF.

Deuxième catégorie (voir photos ci-jointes) :

- Les chiens de race **Staffordshire, American Staffordshire Terrier, Tosa et Rottweiler**, inscrits au LOF.

■ Les chiens assimilables aux chiens de race rottweiller, non inscrits au LOF.

Les maîtres possédant un animal correspondant à l'une de ces descriptions doivent obligatoirement le déclarer à la mairie sous peine de sanctions.

Chenil de la Police Municipale

La Baside Rouge - Avenue Francis Tonner - La Bocca - Tel. 04 93 47 56 02
Ouvert au public de 8 à 13h du lundi au vendredi, sur rendez-vous.

Le Maire délivre un récépissé nominatif qui devra être présenté à toute demande de la police ou de la gendarmerie.

Interdictions

Ne peuvent détenir de chiens dangereux :

- Les mineurs.
- Les majeurs sous tutelle sauf autorisation expresse du juge des tutelles.
- Les personnes condamnées pour crime ou à une peine d'emprisonnement avec ou sans sursis pour délit inscrit au bulletin n° 2 du casier judiciaire ou, pour les ressortissants étrangers, dans un document équivalent.
- Les personnes auxquelles la propriété ou la garde d'un chien a été retirée en application de l'article 211 du code rural sauf dérogation accordée par le Maire.

Les détenteurs de chiens en infraction risquent : 3 mois d'emprisonnement et 3 750 euros d'amende

Les possibilités d'action du maire

- Si un chien est dangereux,
- le maire peut demander au propriétaire de prendre les mesures nécessaires afin d'éviter tout accident ;
 - il peut ordonner la **saisie du chien par la force publique** et son placement dans un lieu de dépôt. Les frais (capture, transport, séjour, garde) sont à la charge du propriétaire du chien. Ce dernier dispose de huit jours pour présenter les garanties demandées. Au-delà, le maire a le pouvoir d'ordonner l'euthanasie du chien ou de le céder à une association protectrice des animaux.

Pour information : le règlement intérieur d'un immeuble d'habitation peut mentionner l'interdiction de posséder des chiens de première catégorie. Cette interdiction peut être signifiée dans les baux de location d'habitation. Toute personne peut signaler au maire de la commune la présence d'un chien dangereux dans son voisinage.

Les chiens de la 1re catégorie

> Chiens d'attaque

Interdictions

■ **L'acquisition, la cession** (gratuite ou onéreuse), **l'importation**, l'introduction sur le territoire métropolitain, dans les départements d'Outre-mer et Saint-Pierre-et-Miquelon.
Sanction : 6 mois de prison et 16 000 € d'amende

■ **Vaccination antirabique** (contre la rage) datant de moins d'un an.
Sanction : 450 € d'amende

■ **Assurance responsabilité civile** spécifique
Sanction : 450 € d'amende

■ **Déclaration** en Mairie (voir "Réglementation")
Sanction : 750 € d'amende

■ **Présentation du récépissé de déclaration**
Sanction : 450 € d'amende

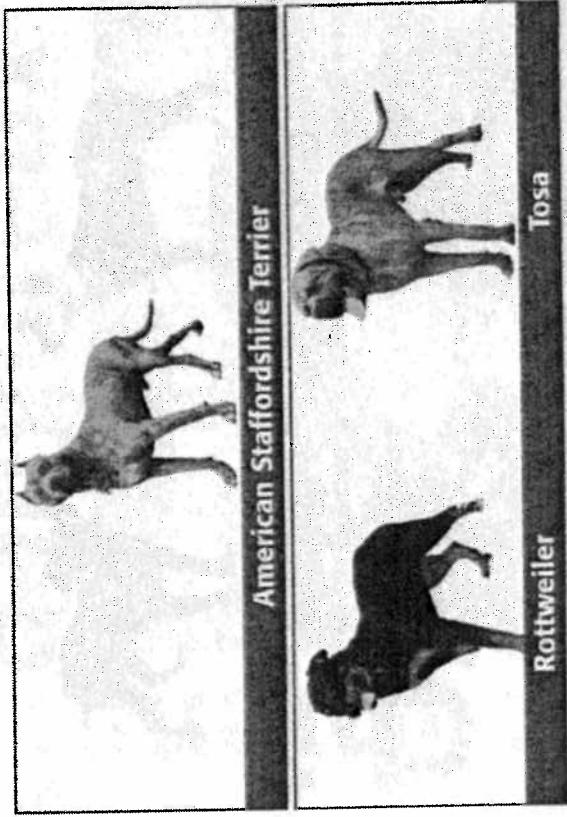
Obligations

■ **Tatouage de l'animal**
■ **Vaccination antirabique** (contre la rage) datant de moins d'un an.
Sanction : 450 € d'amende

■ **Stérilisation définitive** pour les mâles et les femelles, par voie chirurgicale uniquement et de manière irréversible.
Sanction : 6 mois de prison et 16 000 € d'amende

Les chiens de la 2e catégorie

> Chiens de garde et de défense

Interdictions

■ **L'accès aux lieux publics**, aux transports en commun aux **lieux ouverts au public**. Le stationnement dans les parties communes des immeubles collectifs est également prohibé.
Sanction : 150 € d'amende

■ **Déclaration** en Mairie (voir "Réglementation")
Sanction : 750 € d'amende

■ **Présentation du récépissé de déclaration**
Sanction : 450 € d'amende

Obligations

■ **Tatouage de l'animal**
■ **Vaccination antirabique** (contre la rage) datant de moins d'un an.
Sanction : 450 € d'amende

■ **Assurance responsabilité civile** spécifique
Sanction : 450 € d'amende

Les chiens de la 3e catégorie

> Chiens de garde et de défense

- **Déclaration** en Mairie (voir "Réglementation")
Sanction : 750 € d'amende
- **Présentation du récépissé de déclaration**
Sanction : 450 € d'amende
- Il faudra que le propriétaire du chien soit en mesure de fournir les papiers du **Livre des Origines Françaises** qui prouvent l'appartenance du chien à une race répertoriée. Ne pas présenter ces papiers lors de la déclaration du chien en mairie implique le classement du chien en première catégorie (sauf pour les rottweiler).

Interdictions

■ **Stationnement dans les parties communes** des immeubles collectifs.
Sanction : 150 € d'amende

■ **Déclaration** en Mairie (voir "Réglementation")
Sanction : 750 € d'amende

■ **Présentation du récépissé de déclaration**
Sanction : 450 € d'amende

Obligations

■ **Tatouage de l'animal**
■ **Vaccination antirabique** (contre la rage) datant de moins d'un an.
Sanction : 450 € d'amende

■ **Assurance responsabilité civile** spécifique
Sanction : 450 € d'amende

La différence des mesures d'application de la loi entre ces deux catégories réside dans le fait que les chiens de première catégorie sont soumis à la stérilisation et à une interdiction de circulation dans les lieux publics, et ceux de la deuxième catégorie, qui répondent à une sélection et un contrôle génétique et comportemental strict, sous l'égide de la Société centrale canine, à une simple déclaration en mairie et au port de la muselière et de la laisse sur la voie publique.

La liste des chiens de deuxième catégorie, qui ne comprend pas les chiens de race staffordshire bull terrier, a été volontairement limitée afin d'assurer l'effectivité de la réponse donnée par le gouvernement français aux problèmes des chiens susceptibles d'être dangereux. Il a ainsi été choisi de ne pas faire l'amalgame entre les chiens de race et les croisements fortuits ou volontaires conduisant à des chiens de conformation voisine de celle de certains chiens de races molossoïdes.

X En tout état de cause, la race canine staffordshire bull terrier, parfaitement distincte de l'american staffordshire terrier et beaucoup plus petite, ne présente pas de dangerosité particulière et est effectivement l'une des races de compagnie les plus appréciées en Grande-Bretagne. Cette race non impliquée dans les très graves agressions n'a pas de raison de figurer dans la deuxième catégorie et n'a pas à faire, par conséquent, l'objet d'une déclaration en mairie.

Je vous prie d'agréer, Monsieur, l'expression de mes salutations distinguées

Le Vénérable Inspecteur en Chef
Adjoint au Sous-Directeur de la Sécurité
et de la Protection Publique

Véronique BELLEMAIN

**Direction Générale
de l'Alimentation**

MINISTÈRE
DE L'AGRICULTURE
ET DE LA PÉCHE

**Sous-Direction de la Santé
et de la Protection Animale**

Bureau de la Protection Animale

notre référence : PSA/4 - 0 157.

dossier suivi par : Marie-Ange CHAPUT

poste : 8471

Objet : Intégration des chiens de race Staffordshire Bull Terrier.

Monsieur J. W. BERGERHAUSEN
Le Clos des Oliviers
80, avenue de Lattre de Tassigny
06400 CANNES

Paris, le

22 JAN 2001

Monsieur,

Par votre courrier en date du 12 décembre 2000, vous avez appelé l'attention du Ministère de l'Agriculture et de la Pêche sur l'éventuelle intégration à la liste des chiens concernés par l'application des mesures de la loi n° 99-5 du 6 janvier 1999 relative à la détention des chiens susceptibles d'être dangereux, des chiens de race staffordshire bull terrier.

En France, la liste des chiens susceptibles d'être dangereux est fixée par l'arrêté du 27 avril 1999, dont je vous prie de trouver ci-joint une copie, qui établit deux catégories selon la gradation des mesures administratives liées à leur détention.

En première catégorie, figurent les chiens présentant des caractéristiques morphologiques et des comportements dont l'actualité récente a démontré la nécessité de l'application stricte des mesures particulières fixées par le législateur.

Les chiens de première catégorie ne comprennent pas de chiens de race mais font référence à des types morphologiques de quelques races, ces chiens étant produits à partir de leur croisement.

S'agissant de la liste des chiens de deuxième catégorie, il était nécessaire d'y faire figurer les races dont l'apparence morphologique s'apparente à celle des chiens de première catégorie communément appelés « pit-bulls » ou « boerbulls », notamment afin d'éviter que la détention délinquante des chiens des races d'apparence voisine ne se substitue à celle des chiens de première catégorie, ainsi encadrée et limitée.

251, rue de Vaugirard - 75732 PARIS CEDEX 15
tél standard 01 49 55 49 55 ou 01 49 55 + n° de poste - fax 01 49 73 81 97

MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR

LE CHIEF DE CABINET

CAB/CP - 42796/2

Paris, le 07 JAN. 2002

Monsieur le Conseiller Municipal,

Vous avez appelé mon attention sur les problèmes d'identification des chiens de race "Staffordshire bull terrier" au regard des dispositions relatives aux animaux dangereux.

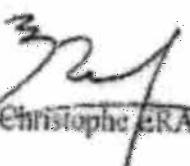
Il doit être précisé que ce type de chien ne relève pas des catégories énumérées par l'arrêté des Ministres de l'Intérieur et de l'Agriculture et de la Pêche du 27 avril 1999, publié au Journal Officiel du 3 avril 1999.

De plus, en réponse à une question parlementaire posée par Mme Anne-Marie IDRAC, ancienne ministre, députée des Yvelines, le Ministre de l'Agriculture et de la Pêche a précisé que les chiens dits "Staffordshire bull terrier" n'entrent pas dans le champ d'application du dispositif juridique en vigueur. Le texte de cette réponse a été publié au Journal Officiel (questions parlementaires) du 5 février 2001.

Il n'en demeure pas moins que, outre une ressemblance morphologique avec certains types de chiens appartenant à l'une des catégories visées par la loi n° 99-5 du 6 janvier 1999 et l'arrêté précité, la dénomination de cette race de chiens est très proche de celle des types d'animaux qui y sont mentionnés. Ceci explique que les agents verbalisateurs, puissent manifester quelque hésitation.

Enfin, s'agissant de la brochure à laquelle vous vous réferez, éditée pour l'application des textes relatifs aux chiens susceptibles d'être dangereux, je vous informe que celle-ci est depuis plusieurs mois accompagnée d'un erratum qui introduit la précision exposée ci-dessus.

Je vous prie de croire, Monsieur le Conseiller Municipal, à l'assurance de mes sentiments les meilleurs.

Jean-Christophe EKARD

11ème législature

Question N° : 47948	de Mme Idrac Anne-Marie (Union pour la démocratie française-Alliance - Yvelines)	QE
Ministère interrogé :	intérieur	
Ministère attributaire :	agriculture et pêche	
	Question publiée au JO le : 19/06/2000 page : 3642	
	Réponse publiée au JO le : 05/02/2001 page : 774	
	Date de changement d'attribution : 06/11/2000	
Rubrique :	animaux	
Tête d'analyse :	chiens	
Analyse :	races réputées dangereuses. loi n° 99-5 du 6 janvier 1999. application	
<u>Texte de la QUESTION :</u>	Mme Anne-Marie Idrac attire l'attention de M. le ministre de l'intérieur sur l'arrêté du 27 avril 1999 relatif aux chiens dits « dangereux ». En effet, une race de chien inconnue en France y semble inscrite à tort. Cette race, « le Staffordshire Terrier », n'existe plus officiellement depuis 1972, date à laquelle elle fut rebaptisée « Americain Staffordshire Terrier ». Ce chien (très peu représenté en France mais extrêmement populaire en Grande-Bretagne et en Afrique du Sud) subit de plein fouet cette incohérence parce que son nom « le Staffordshire Bull Terrier » ou « Bull Terrier du Staffordshire » rappelle fortement celui inscrit dans l'arrêté. De nombreux propriétaires se font régulièrement interpellé à ce sujet par les forces de l'ordre. Elle lui demande quelles mesures le Gouvernement compte prendre pour clarifier le dispositif.	
<u>Texte de la REPONSE :</u>	La loi n° 99-5 du 6 janvier 1999 relative aux animaux dangereux et errants et à la protection des animaux, dans son chapitre premier, renforce le pouvoir des maires en matière de prévention vis-à-vis des animaux dangereux, établit un dispositif préventif et répressif à l'égard de la détention et de l'utilisation parfois déviante de certains types de chiens dits potentiellement dangereux. Pour son application, l'arrêté du 27 avril 1999 établit la liste des types de chiens susceptibles d'être dangereux. Selon la gradation des mesures administratives liées à leur détention, deux catégories ont été fixées par cet arrêté. Les chiens de première catégorie ne comprennent pas de chiens de race mais font référence à des types morphologiques de certaines races, ces chiens étant produits à partir du croisement de ces races. S'agissant de la liste des chiens de deuxième catégorie, il a été nécessaire d'y faire figurer les races de chiens dont la morphologie s'apparente à celle des chiens de première catégorie communément appelé « pit-bulls » ou « boerbulls », notamment afin d'éviter que la détention délinquante des chiens de races ne se substitue à celle des chiens de première catégorie. La différence des mesures d'application de la loi entre ces deux catégories réside dans le fait que les chiens de première catégorie sont soumis à la stérilisation et à une interdiction de circulation dans les lieux publics, et ceux de la deuxième catégorie, qui répondent à une sélection et à un contrôle génétique et comportemental strict, sous l'égide de la société canine, à une simple	

déclaration en mairie et au port de la muselière et de la laisse sur la voie publique. En tout état de cause, la liste des chiens de deuxième catégorie, qui ne comprend pas les chiens de race staffordshire bull terrier, a été volontairement limitée afin d'assurer l'effectivité de la réponse donnée aux problèmes des chiens susceptibles d'être dangereux. La race canine staffordshire bull terrier, parfaitement distincte de l'american staffordshire terrier et beaucoup plus petite, ne présente pas de dangerosité particulière et est effectivement l'une des races de compagnie les plus appréciées en Grande-Bretagne. Cette race non impliquée dans les très graves agressions n'a pas de raison de figurer dans la deuxième catégorie. Afin d'assurer une bonne application de ce dispositif, les forces de l'ordre et les services de contrôle ont reçu une documentation illustrée présentant les différents types de chiens. En outre, les sessions de formation de ces agents sont assurées au niveau local.

UDF 11 REP_PUB Ile-de-France O

VOS DROITS ET DÉMARCHES : Loisirs

❶ Quelle est la liste des chiens susceptibles d'être dangereux ?

Les types de chiens susceptibles d'être dangereux sont répartis en deux catégories :

- 1ère catégorie : les chiens d'attaque
- 2ème catégorie : les chiens de garde et de défense

1- Les chiens d'attaque

Relèvent de la 1ère catégorie les chiens non inscrits à un livre généalogique reconnu par le ministère de l'Agriculture et assimilables par leurs caractéristiques morphologiques aux chiens de races :

- Staffordshire terrier et American Staffordshire terrier (ces deux types de chiens sont communément appelés "pit-bulls") ;
- Mastiff, communément appelés "boer-bulls" ,
- Tosa.

2- Les chiens de garde et de défense

Relèvent de la 2ème catégorie les chiens suivants, inscrits au livre généalogique reconnu par le ministère de l'Agriculture :

- les chiens de race Staffordshire terrier ;
- les chiens de race American Staffordshire terrier

Attention : la 2ème catégorie n'inclut pas les Staffordshire Bull Terriers, race plus petite et sans dangerosité avérée ;

- les chiens de race Rottweiler ;
- les chiens de race Tosa.

Relèvent également de la seconde catégorie les chiens

Textes de référence

- [Code rural article L211-12](#)
- [Arrêté du 27 avril 1999 établissant la liste des types de chiens susceptibles d'être dangereux](#)

ressemblant aux chiens de race Rottweiler, qui ne sont pas inscrits à un livre généalogique reconnu par le ministre de l'agriculture.

► **Bon à savoir :** les éléments de reconnaissance des chiens de la 1ère et de la 2ème catégorie ci-dessus mentionnés figurent en annexe de l'arrêté du 27 avril 1999.

💡 **Sachez que** le détenteur d'un chien inscrit sur cette liste doit remplir des conditions et accomplir des formalités.

Voir aussi :

- ① [Quelle démarche doit effectuer le détenteur d'un chien susceptible d'être dangereux ?](#)
- ② [Quelles conditions faut-il remplir pour détenir un chien susceptible d'être dangereux ?](#)
- ③ [Quelle est la réglementation applicable aux chiens d'attaque exclusivement ?](#)

© La Documentation française, 01 Juin 2008 - Réf. : F1839

Tapez un ou plusieurs mots, ex. : contrat de travail

Service-public est un site édité par la Documentation française

Les informations fournies dans cette fiche ne sauraient préjuger de l'examen individuel de votre situation par l'administration compétente.
Autres sites gérés par la Documentation française :

adocumentationfrancaise.fr | pme.service-public.fr | vie-publique.fr | formation-publique.fr

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

PRESIDENCE

Le CONSEIL DES TECHNIQUES

Paris, le 2 novembre 2001

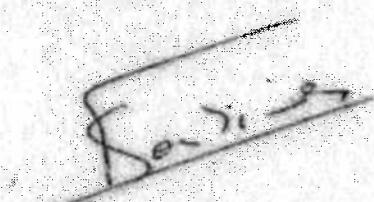
Ref : FSACw193

Monsieur,

Vous avez souhaité adresser à M. Christian Poncelet, Président du Sénat, un courrier concernant la mise en œuvre de la loi relative aux animaux dangereux et errants et à la protection des animaux, il en a pris note et m'a chargée de vous répondre.

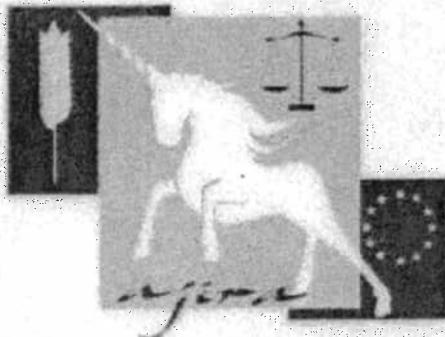
Après consultation des services du ministère de l'agriculture, je vous confirme que le staffordshire bull terrier ne fait pas partie des animaux de la deuxième catégorie dont la détention doit faire l'objet d'une déclaration. La plaquette dont vous m'avez adressé copie contient donc une erreur et ne doit pas être prise en considération par les propriétaires de staffordshire bull terrier.

En espérant que ces précisions vous seront utiles, je vous prie de croire, Monsieur, à l'assurance de ma considération distinguée.

Françoise SOULIMAN

Monsieur J.W. BERGERHAUSEN
« Le Clos des Oliviers »
80, avenue de Lattre de Tassigny
06400 - CANNES

*Association Juridique Internationale
de Réflexion sur les Animaux*

Monsieur BERGERHAUSEN
« Le Clos des Oliviers »
80 av. de Lattre de Tassigny
06400 CANNES

Paris, le 31 janvier 2001

N/Réf. : 2001/6

(A reporter immédiatement dans toute correspondance)

Cher Monsieur,

Nous avons bien reçu votre courrier qui a retenu toute notre attention. C'est avec beaucoup de retard que nous vous répondons et vous prions de bien vouloir nous en excuser.

Vous trouverez ci-joint une copie de l'arrêté du Ministre de l'Intérieur et du Ministre de l'Agriculture établissant la liste des types de chiens relevant de la 1ère ou de la 2ème catégorie. Vous pouvez constater que le Staffordshire Bull Terrier n'est pas mentionné dans cette liste et que par conséquent, cette race n'appartient ni à la 1ère ni à la 2ème catégorie.

Enfin, vous avez également la possibilité de demander une confirmation écrite au Club de cette race en France.

Demeurant à votre disposition, nous vous prions de croire, Cher Monsieur, en l'assurance de nos sentiments dévoués et les meilleurs.

Le Bureau

Tél. 01 43 38 54 01
B.P. 125 - 75223 PARIS CEDEX 05

French Republic

Ministry of Agriculture and Fisheries
Dept of Animal Health & Welfare

Animal Protection Office
Our ref : PSA/4-LB
Person dealing with this matter : Erick KEROURIO
Extension : 84.75

Letter to : Mr D B Levy
SBT KC Liaison Officer
etc

Subject : Inclusion of dogs of the Staffordshire Bull Terrier breed

Paris, 15 November 2000

Dear Sir

You drew the attention of the Prime Minister to the possible inclusion of dogs of the Staffordshire Bull Terrier breed in the list of dogs covered by the implementation of law no 99-5 dated 6 January 1999 relating to the ownership of potentially dangerous dogs.

In France, the list of such dogs was determined by the decree dated 27 April 1999 which laid down two categories according to the scale of administrative measures connected with ownership of such dogs.

Category 1 covers dogs which have structural and behavioural characteristics which recent experience has shown requires the strict implementation of special measures laid down by the legislative authority.

Category 1 does not include specific breeds of dog but refers to the similarity of form and structure with certain breeds, these dogs being bred as a result of crossing such breeds.

As regards the list of dogs in Category 2, it was necessary to include breeds of dog of a form and structure which resembles that of dogs in Category 1 commonly known as "pit-bulls" or "boerbulls", in particular in order to prevent the illegal ownership of Category 1 dogs, as specified and restricted therein, being replaced by ownership of breeds of dog of similar appearance.

The difference between the two categories in terms of implementation of the law is that Category 1 dogs must be neutered and must not be taken into public places and those in Category 2 - which comply with strict behavioural and genetic tests under the auspices of the Central Canine Society - must be registered at the town hall and must wear a muzzle and a lead in public.

In any case, the list of Category 2 dogs - which does not include the Staffordshire Bull Terrier - was deliberately restricted in order to ensure the effectiveness of the French governmental and legislative response to problems of potentially dangerous dogs.

The government chose not to amalgamate pedigree dogs with accidental or deliberate cross-breeds resulting in dogs which look like certain dogs of the mastiff-type breeds.

Law 99-5 dated 6 January 1999 contains a number of provisions in addition to those relating to the maintenance of public safety in view of the growing animal presence in our towns and is mainly concerned with regulating the trade in pet animals in order to reduce and control breeding by feral dogs and cats in France.

All these provisions should lead to pet owners taking greater responsibility with regard to the community but also to the enhancement of the breeding of and trade in pet animals.

Yours faithfully

Hubert CALAMY
Chief Veterinary Inspector
Dept of Animal Health & Welfare

SOCIÉTÉ

Le ministère de l'Intérieur confirme que le bull terrier du Staffordshire n'est pas un chien dangereux

Après des courriers de différents services vétérinaires et de la Direction générale de l'alimentation, confirmant que la race Staffordshire bull terrier (bull terrier du Staffordshire) n'est pas concernée par la loi du 6 janvier 1999, le bureau des libertés publiques du ministère de l'Intérieur, à son tour, précise que les propriétaires de chiens de cette race n'ont aucune mesure particulière à prendre pour être en règle. Dans une lettre du 24 octobre 2001, l'adjoint au sous-directeur de ce bureau rappelle que ce « type » de chien ne relève pas des catégories énumérées par l'arrêté interministériel (Intérieur/Agriculture) en date du 27 avril 1999, publié au *Journal officiel* du 30 avril 1999. Dans le *Journal officiel* du 5 février 2001, le ministère de l'Agriculture avait déjà précisé que le bull terrier du Staffordshire n'entrant pas dans le champ d'application du dispositif juridique en vigueur pour les chiens des deux catégories définies par la loi du 6 janvier 1999.

Ces mises au point sont nécessaires car des propriétaires de ce type de bull terriers sont encore confrontés à des contrôles non fondés de la part des autorités, la confusion avec le terme « Staffordshire terrier » utilisé dans l'arrêté du 27 avril 1999 (race qui n'existe pas, lire DV n° 691, page 6) persistant. Dans certaines expositions canines organisées par la Société centrale canine (Nantes, Marseille...), les bull terriers du Staffordshire sont même contrôlés comme chiens de deuxième catégorie !

Rappelons que des documents erronés circulent toujours, dont celui édité par le Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires présentant les races visées par la loi du 6 janvier 1999, qui placent le bull terrier du Staffordshire en deuxième catégorie. Les praticiens doivent donc être vigilants pour renseigner leurs clients.

* La mention « race visée par la loi » apparaît dans ce document pour signifier que même un bull terrier du Staffordshire seraient alors en règle.

Les ministères de l'Intérieur et de l'Agriculture rappellent que le bull terrier du Staffordshire n'est pas concerné par la loi du 6 janvier 1999 sur les chiens dangereux.

PROPHYLAXIE

Le retour du mouton anglais

Le comité vétérinaire permanent de l'Union européenne a donné, le 6 novembre, le feu vert à la reprise partielle des exportations britanniques de viande ovine fraîche, interrompues depuis la mi-février à cause de la fièvre aphteuse. Les restrictions qui vont être levées dans les prochains jours concernent l'Ecosse et certaines régions de l'Est de la Grande-Bretagne et du Pays de Galles. Cet assouplissement est dû au fait qu'aucun nouveau cas n'a été enregistré depuis le 30 septembre au Royaume-Uni, où 2 030 foyers de fièvre aphteuse ont été repérés. Quelque 4 millions d'animaux ont été abattus outre-Manche au cours des neuf derniers mois pour venir à bout de l'épidémie.

La Dépêche

10 place Léon Blum, 75011 Paris - Tél : 01 43 79 76 96 - E-mail : depêche@depêcheveterinaire.com
Site internet : www.depêcheveterinaire.com

Délégué de la publication : Dr Robert ALLART, Tél : 01 44 93 30 62, E-mail : allart@depêcheveterinaire.com

Rédacteur en chef : Dr Claude ANDRELLON, E-mail : andrellon@depêcheveterinaire.com

Secrétaire général de rédaction : Dr Michel JEANNET, Tél : 01 44 93 30 65,

E-mail : jeanney@depêcheveterinaire.com

Rédactions permanentes : Dr Valérie DUPONT, Tél : 01 44 93 30 62, E-mail : valerie@depêcheveterinaire.com

Dr Maud LAFON, Tél : 01 44 93 30 62, E-mail : mla@depêcheveterinaire.com

Responsable du supplément technique : Dr Pascale BRANGER, Tél : 06 57 32 43 02

E-mail : pascale@depêcheveterinaire.com

Correspondant financier : Dr Christian BOUJTHIE

Correspondante : Dr Anne BASTIEN, William BORDIER, Gérard BOSCOS, Frédéric BOUDY, Olivier BON, Fabrice CHABOT,

Géraline CHANOT, Pascal COCQON, Gérard DELAMORE, Delphine DENOIS, Pierre DERRIDA, Jean-Louis DURANT, Philippe EYARD, Michel GUILFOIL, Loïc GUILLON, Alain HUETIN, Lionel HERMÉ, Jean-Antoine HETZ, Olivier JACOB, Jean-Pierre KELLER, Brigitte LAROCHE, Alexandre MADELAIN, Jean-Jacques MATOURA, Grégoire MANGIN, Jean-Philippe MARIN,

Philippe PERNET, François POQUEL, Jean-Claude PROX, Marc VARENC

Service - petites annonces : Liliane MMATOLIK, Tél : 01 44 93 30 67

E-mail : mmatolik@depêcheveterinaire.com

Service - abonnements : Claudine HIRE, Tél : 01 44 93 30 68

E-mail : abonnement@depêcheveterinaire.com

Publicité : Rym SFAR, Tél : 01 43 46 82 83 et 01 44 93 30 66

E-mail : rym@depêcheveterinaire.com

Masquette, composition, photogravure et impression :

Imprimeur : Pichotut Cassegrain - Micatex groupe - 79000 Niort, Tél : 05 49 75 45 56

Ligne graphique : Ariane MOUL, Tél/Fax : 01 46 66 50 24

La Dépêche Vétérinaire est éditée par le Service régional des vétérinaires français (SRVF)

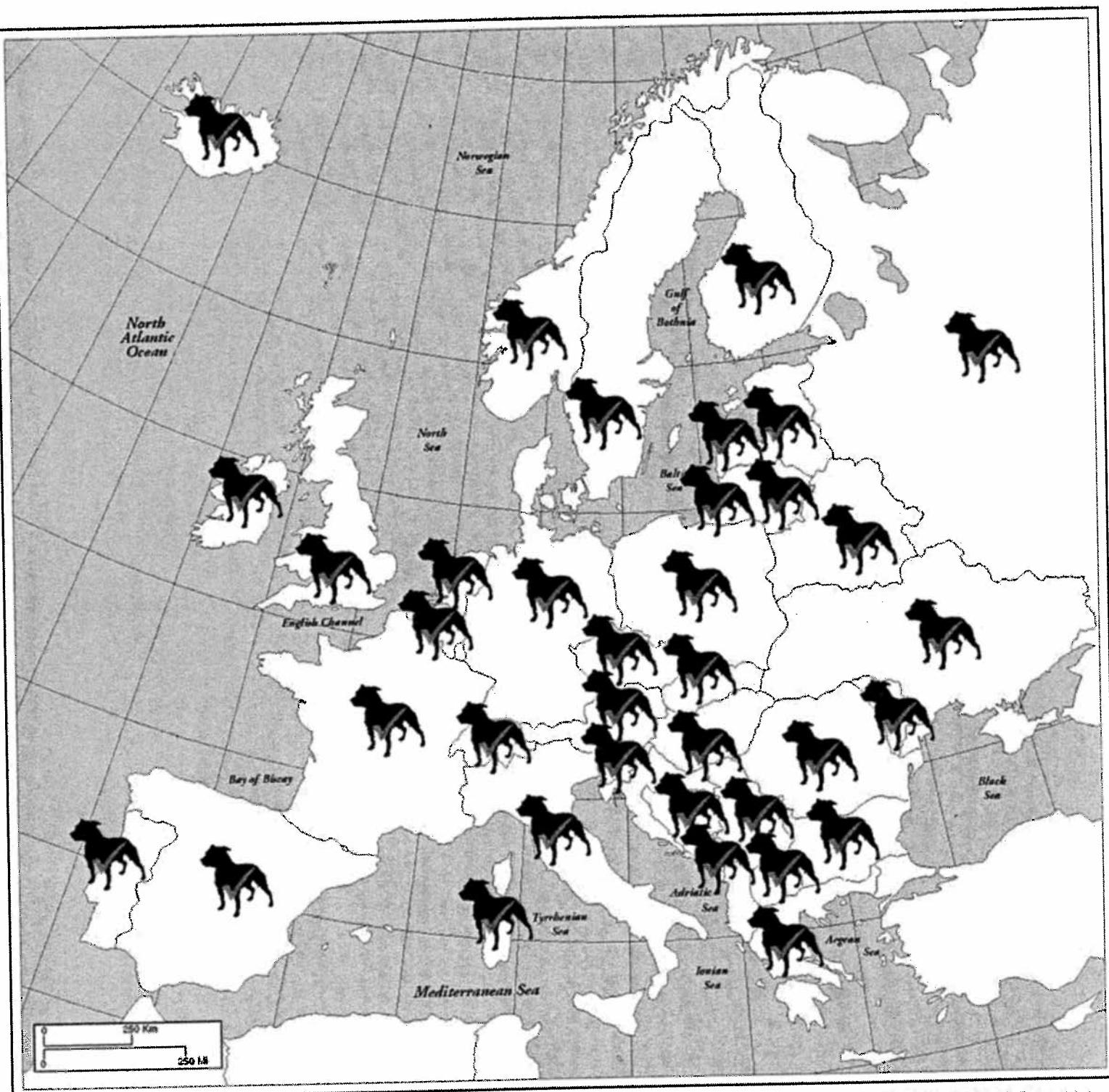
Comptoir postal : 8247

Dépôt légal : 2e trimestre 1999 - ISBN : 0100-3073

Décl. CJD 2000 : 4 272 exemplaires - 1er trimestre 2001 - 10 juillet 2001

EUROPE

Produced by the Cartographic Research Lab
University of Alabama

Verdict de la Cour Internationale de Justice des Droits de l'Animal

du 7 mai 2001

Dans le cas de la persécution et la destruction de chiens en Allemagne

Verdict

Les accusés Gerhard Schröder, chancelier allemand, Joseph Fischer, vice-chancelier, Johannes Rau, président de la République fédérale allemande, Wolfgang Thierse, président du Bundestag, Otto Schily, ministre fédéral de l'intérieur, Herta Däubler-Gmelin, ministre fédéral de la justice, Renate Künast, ministre fédéral responsable de la protection des animaux et 35 autres décideurs allemands ont été reconnus coupables par le jury de la Cour Internationale de Justice des Droits de l'Animal des faits suivants:

- Au lieu de combattre la discrimination raciale des chiens et celle de leurs maîtres, ils l'encouragent au contraire.
- Ils sont coupables d'avoir toléré pendant des années l'utilisation abusive des chiens comme arme de combat et de ne pas l'avoir interdite par voie législative, en dépit d'avertissements répétés des milieux de la protection animale. Par leur négligence et leur incapacité en qualité de législateurs, ils sont largement responsables des accidents impliquant des chiens pervertis par des individus criminels au moyen de méthodes de dressage cruelles et perverses.
- Ils sont coupables de mépriser le rôle du chien en tant qu'individu et de partenaire social de nombreux humains, et coupables de condamner par des décisions officielles des milliers de chiens à des souffrances physiques et psychiques et à l'extermination.
- Ils sont coupables d'avoir soumis une partie de la population allemande, par des dispositions législatives ciblées et systématiques et des manipulations de l'opinion publique, à une hysterie collective faite de dénonciations, de marginalisation et de détresse psychique.
- Ils sont coupables de pénaliser gravement une partie de la population allemande par des augmentations massives d'impôts sur les chiens.
- Les autorités fédérales allemandes ont été reconnues coupables par la Cour de porter atteinte aux droits fondamentaux des citoyennes et citoyens en Allemagne, droits inscrits dans la Constitution, par une loi fédérale répressive à l'endroit des chiens et de leurs propriétaires.
- Ils sont coupables d'avoir mis en vigueur une loi contraire à la Constitution allemande et préjudiciable à une large partie de la population allemande.
- Tous les accusés sont coupables de revenir à des méthodes d'un passé funeste en promouvant devant l'opinion internationale une politique raciste implacable à l'égard des chiens et de leurs propriétaires et de brosser de l'Allemagne une vision aux relents totalitaires.
- Ils sont coupables de donner à la jeunesse allemande et internationale un exemple traumatisant de destruction de liens sociaux, de barbarie et de violence. Ils sont coupables de vouloir imposer leur funeste loi sur les autres Etats européens.

Vu ce qui précède, la Cour demande l'application immédiate des propositions suivantes de l'accusation, propositions qu'elle estime justifiées.

1. Suppression de toutes les prescriptions des Laender d'Allemagne concernant les listes de races canines discriminées et l'interdiction d'euthanasie de chiens pour simple appartenance à une race. Suppression sans contrepartie de la nouvelle loi du 12 avril 2001 sur la répression de chiens dangereux.
2. Réhabilitation publique des chiens discriminés et de leurs maîtres. Toute discrimination (tests de comportement, impôts de "chiens de combat", interdiction d'acheminement dans les transports publics, obligation d'une marque discriminatoire pour chiens et maîtres et autres mesures), est à abolir.

Pour les chiens recueillis dans les refuges suite aux ordonnances discriminatoires, des mesures seront prises et des moyens mis à disposition afin que leur soient assuré, dans les cas extrêmes, un hébergement à vie dans des conditions adéquates et conformes aux droits de l'animal qui favorisent leur chance d'être replacés.

3. Des chiens suspects par leur comportement doivent être soumis à un test de caractère, scientifiquement fondé en matière cynologique, pratiqué par un groupe d'experts en comportement canin, assermenté et qui œuvre habituellement en pleine légitimation.

4. Propriétaires et éleveurs de chiens seront contrôlés par une législation stricte. L'usage abusif de chiens par des méthodes de dressage provocant l'agressivité et/ou dressage en vue de combat de chiens, ainsi que le mauvais traitement et le mauvais hébergement, sont à punir sévèrement.

Pour les chiens au comportement agressif inadéquat, des programmes de resocialisation seront à mettre en place. Une euthanasie sans douleur de tels chiens ne peut intervenir que pour autant qu'ils soient manifestement dangereux et qu'aucun programme de resocialisation n'ait réussi.

La proposition de la défense d'instaurer un office de défense pour chiens, notamment la nomination d'avocats de chiens par le gouvernement fédéral à la demande des organisations reconnues de défense d'animaux, est aux yeux de la Cour non seulement raisonnable mais indispensable.

Enfin, la Cour lance un avertissement solennel à tous les autres pays de ne pas suivre le déplorable exemple allemand.

Genève le 7. mai 2001

Le verdict est envoyé à:

- tous les accusés
- tous les Gouvernements de l'UE
- Commission de l'UE
- Parlement européen
- ONU
- Unesco
- Conseil de l'Europe
- Cour européenne
- Cour européenne des droits de l'homme

Verdict of the International Court of Justice of the Rights of the Animal from May 7, 2001

In the case of persecution and the destruction of dogs in Germany

Verdict

The defendants Gerhard Schröder, German chancellor, Joseph Fischer, vice-chancellor, Johannes Rau, president of the German Federal republic, Wolfgang Thierse, president of the Bundestag, Otto Schily, federal minister of the interior, Herta Däubler-Gmelin, federal minister for justice, Renate Künast, federal minister responsible for the protection of the animals and 35 other German decision makers were recognized guilty by the International jury of the Court of Justice of the Rights of the Animal of the following facts:

- Instead of fighting the racial discrimination of the dogs and that their Masters, they themselves encourage on the contrary.
- They are guilty to have tolerated years of abusive use of the dogs as arms with combat and not to have prohibited by legislative way, in spite the repeated warnings of the mediums of animal protection. By their negligence and their incapacity in the capacity as legislators, they are largely responsible for the accidents implying of the dogs perverted by criminal individuals by means of cruel and perverse methods of raising.
- They are guilty to scorn the role of the dog as the many individual and management and labor human ones, and culprits to condemn by official decisions of the thousands of dogs to physical and psychic sufferings and the extermination.
- They are guilty to have subjected part of the German population, by targeted and systematic legislative measures and handling of the public opinion, with a made collective hysteria of denunciations, marginalisation and psychic distress.
- They are guilty to seriously penalize part of the German population by massive increases of taxes on the dogs.
- The German federal authorities were recognized guilty by the Court to attack the basic rights of the citizens and citizens in Germany, rights registered in the Constitution, by a repressive federal law with place of the dogs and their owners.
- They are guilty to have put into force a contrary law at the Constitution German and prejudicial with a broad part of the German population.
- All the defendants are guilty to return to methods of a disastrous past while promoting in front of the international opinion a racist policy relentless with no regard of the dogs and their owners and to brush the German a vision with the totalitarian relents.
- They are guilty of giving to German and international youth a traumatisant example of destruction of social links, cruelty and violence. They are guilty to want to impose their disastrous law on the other European States. Considering what precedes, the Court asks for the immediate application of the following proposals of the charge, proposals which it considers justified.

1. Suppression of all the regulations of Laender Germany concerning the lists of discriminated canine races and d' prohibition; euthanasia of dogs for simple membership of a race. Suppression without counterpart of the new law of April 12, 2001 on the repression of dangerous dogs.
2. Public rehabilitation of the discriminated dogs and their Masters. Any discrimination (tests of behavior, taxes of "dogs of combat", prohibition of routing in public transport, obligation d' a discriminatory mark for dogs and Masters and other measurements), is to be abolished. For the dogs collected in the refuges following the discriminatory ordinances, of measurements will be taken and the means placed at the disposal so that are ensured to them, in the extreme cases, a lodging with life under conditions adequate and in conformity with the rights of l' animal which supports their chance to be replaced.
3. Suspect dogs by their behavior must be subjected to a test of nature, scientifically founded out of cynologic matter, practised by an group of expert in canine behavior, sworn in and which usually works in full legitimation.
4. Owners and stockbreeders of dogs will be controlled by a strict legislation. Any improper use of dogs by methods of raising provocant aggressiveness and/or raising for combat of dogs, as well as the ill treatment and bad lodging, are to be punished severely. For the dogs with the inadequate aggressive behavior, programs of resocialisation will be to set up. An euthanasia without pain of such dogs can intervene only for as much as they are obviously dangerous and no program of resocialisation has succeeded. The proposal of defense to found an office of defense for dogs, in particular the nomination of lawyers of dogs by the federal government at the request of the recognized organizations of defense of animals, is with the eyes of the Court not only reasonable but essential.

Finally, the Court launches a solemn warning to all the other countries not to follow the deplorable German example.

Geneva 7. May 2001

The verdict is sent to:

- all defendants
- all Governments of the EU
- Commission of the EU
- The European Parliament
- UNO
- UNESCO
- The Council of Europe
- European court
- European court of the human rights

Afdækning af årsager til aflivning af familiehunde i Danmark

Jørgen Damkjer Lund
Institut for Produktionsdyr og Heste
Det Biovidenskabelige Fakultet
Københavns Universitet

2007

Dyrenes Beskyttelse

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
2009 NR. 5430-0159
Akt.nr. 182

Forord

Nærværende undersøgelse kom i stand gennem et samarbejde mellem *Dyrenes Beskyttelse* og *Institut for Produktionsdyr og Heste* under *Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet* (tidligere *Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole*).

En undersøgelse udført af fagdyrlæge Jørgen Mikkelsen og publiceret i 1999 viste, at op imod $\frac{1}{4}$ af de hunde, som bliver aflivet på danske dyreklinikker, bliver aflivet på grund af adfærdsproblemer. Der er nu gået 8 år siden denne undersøgelse blev foretaget, og der har siden da været en stigende interesse for adfærd og adfærdsproblemer hos hunde. Samtidigt tilbyder flere og flere hjælp til hundeejere, der har problemer med deres hunds adfærd. Det var derfor interessant at undersøge, om andelen af hunde, som bliver aflivet på grund af adfærdsproblemer, har ændret sig markant.

I de senere år har der været en stigende interesse for de såkaldte ”muskelhunde”, hvoraf nogle af racerne har en baggrund som kamphunde – f.eks. *Amerikansk staffordshire terrier*. Fra forskellige sider har der været forlydender om, at disse racer udgør en stærkt stigende andel af de hunde, som aflives på danske dyreklinikker. Det har derfor været et af formålene med nærværende undersøgelse at se nærmere på, hvor stor en andel kamphunde udgør, af de hunde som aflives.

Udover at undersøge, hvor mange og hvilke hunde som i dag aflives på grund af adfærdsproblemer, har formålet med nærværende undersøgelse været at undersøge forekomsten af en række medicinske eller fysiske lidelser hos forskellige hunderacer. Ved at kombinere de indsamlede data med de data, som blev indsamlet ved den tidligere undersøgelse, blev det muligt at få statistisk signifikante resultater for mange racer.

Målet var at indsamle data vedrørende 1.500 hunde eller mere, som blev aflivet på danske dyreklinikker. Dette mål blev dog ikke helt nået, da der kun blev indsamlet data for 1.236 hunde. Jeg forventede ikke at opnå data for samme antal hunde, som Jørgen Mikkelsen gjorde i sin undersøgelse. Dér var på det spørgeskema, som blev anvendt ved nærværende undersøgelse, en række supplerende spørgsmål, som dyreklinikkerne skulle tage stilling til. Desuden kunne skemaet se uoverskueligt ud, da det i videst mulig omfang var opbygget af felter, hvor på forhånd definerede kategorier kunne afkrydses. Dette kan have skræmt mange klinikker fra at melde sig til at deltage i undersøgelsen. Nogle af de klinikker, som valgte at deltage, meldte til gengæld, at skemaet var meget hurtigt og nemt at udfylde, hvilket også var formålet med den valgte udformning. Og den største del af de deltagende klinikker har da også været meget trofaste. Faktisk gik indsamlingen af data hele tiden bedre efter en lidt træg start.

Først og fremmest tak til *Dyrenes Beskyttelse*, som har finansieret nærværende undersøgelse, samt Jørgen Mikkelsen, *Åbyhøj Dyreklinik*, der har stillet det originale datasæt fra hans undersøgelse til min rådighed, så en sammenligning med resultaterne fra nærværende undersøgelse blev mulig.

Dernæst tak til projektets faglige følgegruppe, som foruden Jørgen Mikkelsen bestod af dyrlæge Ingeborg Mølbak, *Dyrehospitalet i København*, dyreværnsinspektør, dyrlæge Lotte Brink, *Dyrenes Beskyttelse* samt professor Jan Ladewig og lektor Björn Forkman, *Institut for Produktionsdyr og Heste, Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet*. Jan Ladewig og Björn Forkman har været behjælpelige med kritisk gennemlæsning og kommentarer til manuskriptet til denne rapport. Desuden tak til direktionssekretær Bodil Riis, *Dyrenes Beskyttelse*, som har læst sproglig korrektur manuskriptet.

Tak til dyrlægestuderende Anna Johansson, som har hjulpet mig med at ringe rundt til de dyreklinikker/-hospitaller, som var blevet skriftligt kontaktet i forbindelse med undersøgelsen, men ikke meldte tilbage, om de kunne tænke sig at deltage i undersøgelsen.

Tak til *Dansk Hunderegister* for at stille oplysninger om postnummer, race, køn og tidspunktet for registrering for alle hunde i registret til min rådighed.

Tak til *Dansk Kennel Klub* for omtale af undersøgelsen i medlemsbladet *Hunden* ved undersøgelsens start, til *Dansk Veterinærtidsskrift* for at bringe en artikel om undersøgelsen i majnummeret 2006 samt til Lise Lotte Christensen, *Dansk Kennel Klub*, som før undersøgelsens start, var behjælpelig med at finde oplysninger frem om antallet frem om udviklingen i antallet af hunde stambogsført i *Dansk Kennel Klub*.

Sidst, men ikke mindst, tak til de 42 dyreklinikker/-hospitaller, som har været behjælpelige med at udfylde de mange spørgeskemaer, som danner grundlag for nærværende undersøgelse.

Jørgen Damkjer Lund, 2007

Resumé

Hovedformålene med undersøgelsen var 1) at undersøge, om andelen af hunde aflatvet på danske dyreklinikker, som blev aflatvet på grund af adfærdsproblemer, har ændret sig væsentligt fra den tilsvarende andel fundet af fagdyrlæge Jørgen Mikkelsen i en undersøgelse publiceret i 1999, samt 2) at afdække faktorer, som kan have betydning for, om ejeren vælger at lade hunden aflatve. Jørgen Mikkelsens undersøgelse var baseret på data indsamlet i perioden fra juli 1997 til april 1998.

Nærværende undersøgelse blev udført som case-kontrol-undersøgelse baseret på 1.236 spørgeskemaer udfyldt på 42 dyreklinikker/-hospitaller i perioden fra 16-3-2006 til 24-3-2007. Til at belyse raceforskelle med hensyn til aflatving af forskellige årsager, anvendtes en kontrolgruppe bestående af hunde registreret i *Dansk Hunderegister* korrigert for antallet af hunde, som måtte forventes døde eller aflatvet uden at være frameldt registret.

Andelen af hunde, hvor adfærdsproblemer var årsag eller medvirkende årsag til aflatvingen, var 22,0 %, mens den tilsvarende andel i Jørgen Mikkelsens undersøgelse fra 1999 var 23,8 %. Forskellen er dog ikke statistisk signifikant. Derimod sås en signifikant stigning fra 71,5 % til 78,8 % i andelen af hunde, hvor medicinske eller fysiske lidelser var årsag eller medvirkende årsag til aflatvingen, samt et signifikant fald fra 7,4 % til 5,6 % i andelen af hunde, hvor andre forhold end sygdom eller adfærd var årsag eller medvirkende årsag. Da der i nogle tilfælde var angivet mere end én årsag til aflatving, summerer andelene af hunde aflatvet af de forskellige årsager op til mere end 100 %.

Ca. 2/3 af de hunde, som blev aflatvet på grund af adfærdsproblemer, var hanhunde, og 2/3 blev aflatvet på grund af aggressionsproblemer, hvilket svarer helt til undersøgelsen fra 1999. Andelen af hunde, hvor frygtsomhed eller angst var årsag eller medvirkende årsag til aflatvingen, var dog signifikant højere i nærværende undersøgelse (3,4 % vs. 2,1 %), mens andelen af hunde, der blev aflatvet på grund af problemer med at være alene hjemme, var signifikant lavere (2,4 % vs. 3,7 %). Desuden sås en signifikant stigning i andelen af hunde aflatvet på grund af andre adfærdsproblemer end aggression, frygtsomhed/angst eller problemer med at være alene (5,5 % vs. 4,0 %).

Blandt de hunde, hvor adfærdsproblemer var årsag eller medvirkende årsag til aflatvingen, sås i nærværende undersøgelse en signifikant større andel af hunde, hvor aggression var kombineret med andre adfærdsproblemer (12,6 % vs. 8,1 %).

Ved sammenligningen af årsager til aflatving inden for de forskellige racer anvendtes en kombination af data fra nærværende undersøgelse og data fra Jørgen Mikkelsens undersøgelse fra 1999. Ved beregning af odds ratio (OR) for aflatving blev racen *Labrador retriever* anvendt som referencegruppe.

Hos følgende racer var andelen (%) af hunde, hvor aggression var årsag eller medvirkende årsag til aflatvingen, særlig høj: *Sankt bernhardshund* (45,0 %; OR = 17,0), *Chow chow* (41,2 %; OR = 12,2), *Samojedhund* (38,9 %; OR = 5,8), gruppen af *Pinschere* (33,3 %; OR = 5,8) samt *Rottweiler* (31,8 %; OR = 11,2).

En stor hund kan gøre mere skade, hvis den optræder aggressivt, end en lille hund og har derfor større risiko for at blive aflatvet, hvis den optræder aggressivt. Men der var også mindre racer, hvor

andelen af hunde aflivet på grund af aggression var høj – f.eks. *Cocker spaniel* (26,0 %; OR = 6,4) og *Dansk/svensk gårthund* (25,5 %; OR = 3,9), som bliver stadigt mere populær.

Hos visse hunderacer blev en meget stor del af hundene aflivet på grund af bestemte medicinske eller fysiske lidelser. For eksempel blev 46,2 % af alle *Schnauzere* aflivet på grund af neoplasier (OR = 3,1), 31,3 % af alle *Cavalier king charles spaniels* på grund af hjerte-/lungelidelser (OR = 5,4) og 28,6 % hundene tilhørende racen *Newfoundland* på grund af problemer med muskler eller led (OR = 3,4).

Andelen af kamphunde og kamphundeblandinger, som blev aflivet på grund af aggression, var i nærværende undersøgelse 4,7 gange større andelen andre racehunde og blandinger aflivet af denne årsag.

14,8 % af de hunde, som blev aflivet på grund af adfærdsproblemer, var forsøgt behandlet for disse problemer forud for aflivningen. Denne andel var ikke signifikant forskellig fra andelen forsøgt behandlet i undersøgelsen fra 1999 (16,3 %). Men blandt de hunde, som var forsøgt behandlet, var signifikant flere hunde ordineret lydighedstræning (5,9 % vs. 2,0 %), og signifikant flere hunde havde modtaget anden behandling end medikamentel behandling, neutralisering eller lydighedstræning (10,4 % vs. 4,9 %). Denne anden behandling omfatter blandt andet adfærdsrådgivning af ejeren samt adfærdsterapi.

Blandt de hunde, som blev aflivet på grund af medicinske eller fysiske lidelser, sås i forhold til resultaterne fra undersøgelsen fra 1999 en signifikant større andel af hunde, som blev aflivet på grund af problemer med muskler eller led (20,1 % vs. 7,5 %) samt neoplasier (17,5 % vs. 12,8 %) og en signifikant mindre andel aflivet med diagnosen alderdomssvækkelse (29,3 % vs. 32,6 %).

Sammenlignet med tæver (T) sås hos hanhunde (H) signifikant mindre andel aflivet på grund af lidelser i genitalapparatet ($H/T=0,19$), neoplasier ($H/T=0,57$) og endocrine lidelser ($H/T=0,52$). Til gengæld blev en signifikant større andel af hanhundene aflivet på grund af problemer med muskler eller led ($H/T=1,22$), aggression ($H/T=1,74$) samt anden adfærd end aggression, frygtsomhed eller angst samt separationsproblemer ($H/T=1,93$).

Når hunde, hvor neutraliseringsstatus ikke var angivet, blev regnet som intakte, sås i sammenligning med undersøgelsen fra 1999 en signifikant stigning fra 12,2 % til 19,0 % i andelen af hanhunde, som var kastrerede, samt en signifikant stigning fra 10,3 % til 20,2 % i andelen af tæver, der var steriliserede. Stigningen i andelen af neutraliserede hunde er interessant i lyset af, at en undersøgelse fra 2006 har vist, at neutralisering, i modstrid med den gængse opfattelse, kan øge risikoen for adfærdsproblemer.

Sammenlignet med kastrerede hanhunde (N) sås hos intakte hanhunde (I) en signifikant lavere andel aflivet på grund af aggression ($I/N=0,69$), frygtsomhed eller angst ($I/N=0,49$) samt andre adfærdsproblemer end aggression, frygtsomhed/angst og separationsproblemer ($I/N=0,58$). Blandt intakte hanhunde sås desuden en signifikant mindre andel aflivet på grund af endocrine lidelser ($I/N=0,44$).

Sammenlignet med steriliserede tæver (N) sås hos intakte tæver (I) en større andel aflivet på grund af lidelser i genitalapparatet ($I/N=6,21$) samt separationsproblemer ($I/N=3,76$). Desuden sås en tendens til, at en større andel af de intakte tæver blev aflivet på grund af aggression ($I/N=1,57$;

$p=0,0577$). Til gengæld blev en signifikant mindre andel af de intakte tæver aflivet på grund af hjerte-/lungelidelser (I/N=0,61) samt problemer med muskler eller led (I/N=0,53).

Den øgede opmærksomhed på adfærdsproblemer i de senere år har tilsyneladende ikke haft effekt på andelen af hunde, som aflives på grund af adfærdsproblemer. Årsagen kan være, at hovedparten af de adfærdsproblemer, som fører til aflivning, er aggression. En meget stor del af ejerne af de aggressive hunde oplyste til dyrlægen, at de oplevede, at hunden ikke advarede før snappen eller bid (28,8 %), at aggressionen ikke kunne forudsiges (34,8 %), og/eller at adfærdens forekom uprovokeret (34,8 %). Det har formentligt betydet, at ejerne ikke følte sig trygge ved hunden, hvilket kan have haft indflydelse på beslutningen om at få hunden aflivet.

Aggressionsproblemer afviger fra andre adfærdsproblemer – dels ved, at en aggressiv hund er til fare for sine omgivelser, dels ved, at hvis aggressionen er uforudsigelig og ikke skyldes medicinske eller fysiske lidelser, kan den være vanskelig at behandle. Det er ikke muligt med sikkerhed at sige, om behandlingen har hjulpet, før hunden snapper eller bider igen. Dette er et særligt stort problem, hvis hunden kan finde på at optræde aggressivt over for børn. Hvis antallet af hunde, som bliver aflivet på grund af aggressionsproblemer, skal nedbringes væsentligt, må der derfor gøres en stor indsats for at forebygge problemerne.

Hovedparten af stigningen i andelen af hunde, hvor frygtsomhed eller angst var årsag eller medvirkende årsag til aflivningen, set i forhold til undersøgelsen fra 1999, sås blandt de yngste hunde. Det tyder på, at der er sket en stigning i andelen af hunde, som ikke er blevet tilstrækkeligt socialiseret, hvilket bør give anledning til bekymring.

Andelen af hunde med kamphundebaggrund blandt de aflivede hunde var lidt højere, end man skulle forvente ud fra deres andel af de hunde, som var registreret i *Dansk Hunderegister* (2,10 % vs. 1,69 %), men kamphunde og kamphundeblandinger var ved aflivningen betydeligt yngre end andre racer og blandinger, hvilket formentligt delvist skyldes, at hovedparten af kamphundene i Danmark er meget unge på grund af den stærkt stigende interesse for visse kamphunderacer. Den skæve aldersfordeling betyder, at kamphundenes andel af de aflivede hunde må forventes at stige i de kommende år, mens andelen af de aflivede kamphunde, som bliver aflivet på grund aggression, må forventes at falde.

Undersøgelsen viste, at forskelle på den relative hyppighed af aldersrelaterede lidelser og problemer, herunder adfærdsproblemer, mellem de enkelte racer, betyder, at der er store forskelle mellem racerne på, hvor længe hundene kan forvente at leve. Specielt hos racer, hvor en stor del af hundene aflives i en ung alder på grund af adfærdsproblemer, er den forventede levealder lav. For eksempel kan mindre end 50 % af hunde tilhørende racen *Sankt bernhardshund* forvente at nå en alder af 5 år.

Stigningen på 170 % i andelen af hunde, som blev aflivet på grund af problemer med muskler eller led, set i forhold til undersøgelsen fra 1999, er så markant, at årsagen bør undersøges nærmere. Desuden bør både opdrættere og hundeejere være opmærksomme på, at der hos visse racer tilsyneladende er en særlig stor hyppighed af bestemte lidelser eller problemer.

Blandt de aflivede hunde var andelen af hunde, som udelukkende blev aflivet på grund af andre årsager end sygdom eller aggression, meget lav. Derfor var genplacering som alternativ til aflivning

kun relevant for relativt få hunde. Den udbredte antagelse, at mange hunde aflives af bekvemmelighedsårsager, kunne ikke bekræftes.

Der var relativt store forskelle mellem landsdelene med hensyn til fordelingen af årsager til aflivning. For eksempel sås den laveste andel af hunde aflivet på grund af aggression på Bornholm (10,4 %) samt i København, Frederiksberg og omegn (12,4 %), mens den højeste andel sås i et område bestående af Sønderjylland og dele af Syd- og Vestjylland (23,7 %).

De fundne forskelle mellem landsdelene med hensyn til fordelingen af årsager til aflivning kan afspejle geografiske forskelle med hensyn til hundenes rolle i familien samt racefordelingen blandt hundene. I forbindelse med en forebyggende indsats med henblik på at nedbringe antallet af hunde, der aflives på grund af adfærdsproblemer, bør følgende forhold derfor undersøges nærmere: 1) folks bevægegrunde for at anskaffe sig hund, 2) hvilke forventninger forskellige hundeejere har til hunden og dens plads i familien, 3) hvilke overvejelser ejerne gjorde sig, da de valgte en hund af lige netop den race, samt 4) hvorledes det er muligt at nå forskellige målgrupper.

Indholdsfortegnelse:

1. Baggrund	11
1.1. Aflivning på grund af adfærdsproblemer	11
1.2. Forekomst af bidskader	12
1.3. Antal og racesammensætning af hunde i Danmark	13
1.4. Trends i de forskellige hunderacers popularitet	14
1.4.1. Generelle tendenser	14
1.4.2. Hunde med kamphundebaggrund	15
1.4.3. Import af hunde	15
1.5. Hunde af blandingsrace	15
1.6. Forekomst af adfærdsproblemer	16
1.7. Hjælp til løsning af adfærdsproblemer	17
1.8. Mere fokus på adfærdsproblemer	18
2. Formålet med undersøgelsen	20
3. Design af undersøgelsen	20
3.1. Case-kontrol undersøgelse	20
3.2. Case-gruppen	21
3.2.1. Spørgeskemaet	21
3.2.2. Kontrakt til dyrlægerne	22
3.3. Kontrolgruppen	22
3.3.1. Valg af kontrolgruppe	22
3.3.2. Kontakt til Dansk Hunderegister	23
3.4. Statistisk analyse	23
4. Resultater	26
4.1. Beskrivelse af kontrolgruppen	26
4.1.1. Fordelingen af hunde i Danmark	26
4.1.2. Årlig tilgang af hunde	26
4.1.3. Forholdet mellem race- og blandingshunde	28
4.1.4. Racefordelingen af hunde	28
4.1.5. Forekomst af "kamphunde"	31
4.1.6. Racernes fordeling på størrelse og vægt	34
4.2. Indsamlede data	35
4.3. Årsager til aflivning af hunde	35
4.3.1. Typer af årsager	35
4.3.2. Medicinske/fysiske problemer	36
4.3.3. Adfærdsproblemer	38
4.3.4. Andre forhold end sygdom eller adfærd	43
4.4. Racefordeling	43
4.5. Fordeling på vægtklasser	46
4.6. Kønsfordeling	46
4.7. Aldersfordeling	47
4.7.1. Aldersfordeling opdelt på aflivningsårsag	47
4.7.2. Aflivningsårsager som funktion af alder	47
4.7.3. Aldersfordeling opdelt på race og kropsvægt	55
4.7.4. Aldersfordeling opdelt på køn	55
4.8. Hundes forventede levealder	55
4.9. Årsager til aflivning hos forskellige racer og hos blandinger	64

4.10. Årsager til aflivning hos kamphunde og kamphunde blandinger	71
4.11. Årsager til aflivning hos hanhunde og tæver	74
5. Diskussion	78
5.1. Bias og fejlkilder	78
5.2. Årsager til aflivning af hunde	80
<i>5.2.1. Medicinske/fysiske årsager</i>	<i>80</i>
<i>5.2.2. Problemer med hundens adfærd</i>	<i>81</i>
<i>5.2.3. Andre problemer end sygdom eller adfærd.....</i>	<i>84</i>
<i>5.2.4. Geografiske forskelle med hensyn til aflivningsårsager</i>	<i>84</i>
5.3. Betydningen af hundens race	86
<i>5.3.1. Blandingshunde.....</i>	<i>86</i>
<i>5.3.2. Racehunde</i>	<i>86</i>
<i>5.3.3. Kamphunde</i>	<i>90</i>
5.4. Betydningen af køn og sexuel status.....	91
6. Konklusion	92
7. Referenceliste.....	95

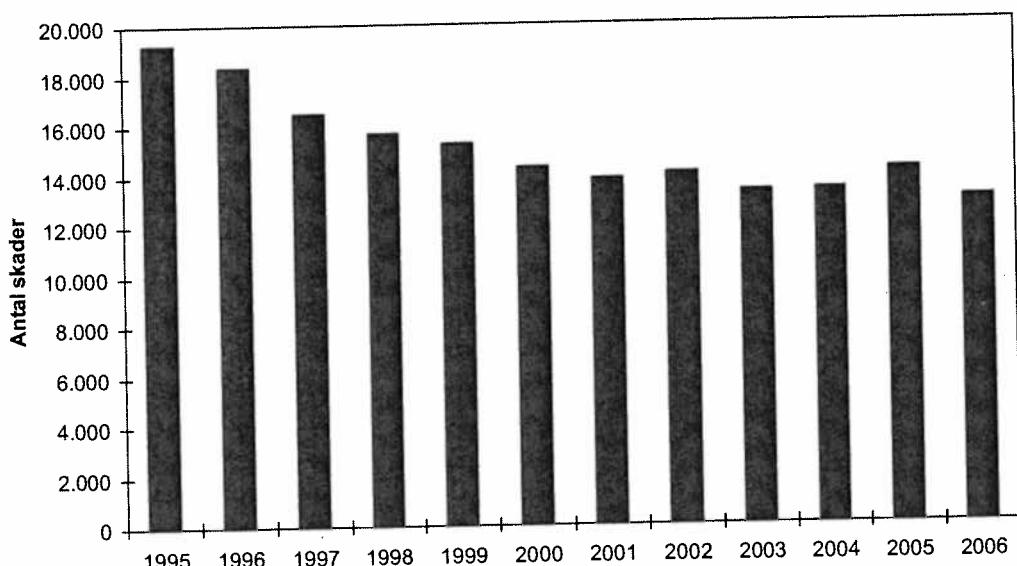
1. Baggrund

1.1. Aflivning på grund af adfærdsproblemer

I en undersøgelse fra 1999 (26) foretaget af Jørgen Mikkelsen var adfærdsproblemer årsag eller medvirkende årsag til knap 1/4 af alle aflivninger af familiehunde på ca. 200 danske dyreklinikker i Danmark. For 2/3 af hundene, som blev aflivet pga. adfærdsproblemer, var årsagen aggressiv adfærd. Og 2/5 af hundene blev aflivet, inden de var fyldt 3 år.

Forudsat, at langt de fleste familiehunde ender deres dage hos dyrlægen, og at populationen af hunde er nogenlunde stabil, betyder det, at op mod 1/4 af alle danske hunde på et tidspunkt i deres liv vil give så alvorlige adfærdsproblemer for deres ejere, at hunden bliver aflivet. Hvis 1) der er 550.000 hunde i Danmark (9), 2) en hund i gennemsnit lever i 10 år, og 3) langt de fleste hunde ender deres dage hos dyrlægen, vil lavt regnet 10 - 15.000 hunde hvert år blive aflivet pga. adfærdsproblemer.

Figur 1.1. Anmeldte skader forvoldt af hunde

Kilde: Forsikringsoplysningen

Siden ovennævnte undersøgelse blev lavet, er der kommet langt mere fokus på adfærd og adfærdsproblemer hos hunde. Stadigt flere - både med og uden en veterinær baggrund - tilbyder hjælp til mennesker, som har problemer med deres hunds adfærd.

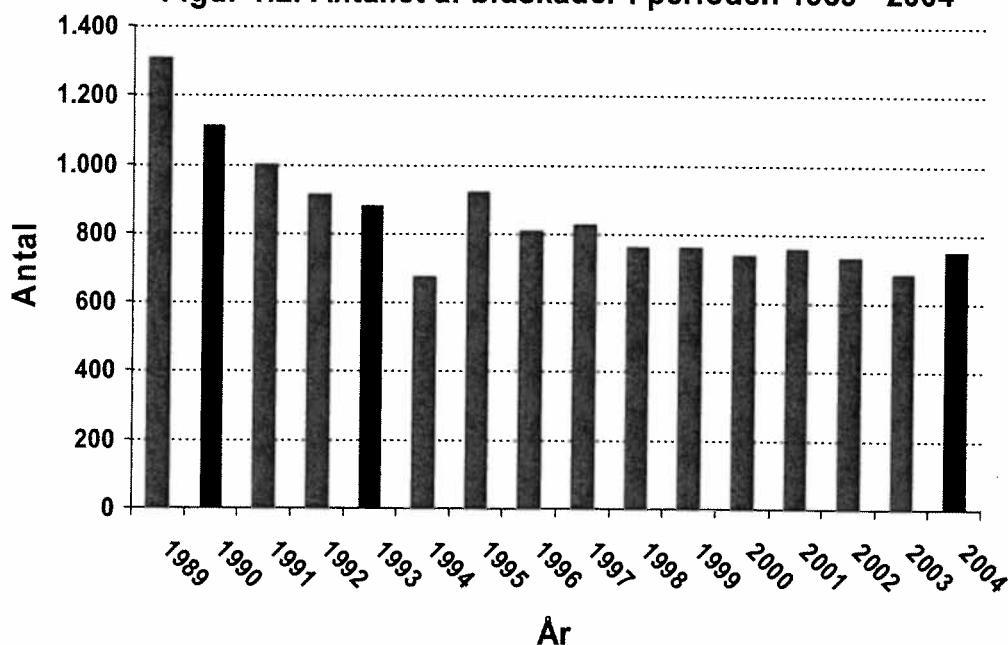
Men samtidigt er sket store ændringer i populariteten af de forskellige hunderacer. F.eks. ses en stigende interesse for fysisk stærke hunderacer – populært kaldet ”muskelhunde”. Der er ofte tale om racer, der har en baggrund som kamphunde. Disse racer synes især at tiltale yngre mennesker, og man må forvente, at de ofte ikke ved, hvad de har med at gøre. Desuden synes antallet af hunde i Danmark igen at stige efter flere år, hvor der har været et konstant fald.

1.2. Forekomst af bidskader

Den hyppigste årsag til, at hunde bliver aflivet pga. adfærdsproblemer, er som nævnt ovenfor, at de har optrådt aggressivt (26). Det skyldes formentlig, at en aggressiv hund kan være til fare for sine omgivelser. Antallet af bidskader kan give en indikation af, hvorledes forekomsten af aggressiv adfærd hos hunde har udviklet sig i de senere år - og dermed til dels også, hvordan det kan tænkes at have påvirket antallet af aflivninger.

Ifølge *Forsikringsoplysningen* er antallet af anmeldelser af skader forvoldt af hunde generelt gået ned de seneste 12 år. Således er der sket et fald fra 19.273 i 1995 til 12.934 i 2006 (13) (figur 1.1). Dette svarer til en nedgang på 33 %. Den største del af nedgangen skete dog før 2000 - 2001.

Figur 1.2. Antallet af bidskader i perioden 1989 - 2004

Kilde: Ulykkesregistret. Indberetninger fra 5 skadestuer

I 2000 var der 546.000 hunde i Danmark (9), og de forvoldte tilsammen 14.273 anmeldte skader svarende til 26,1 skader/1.000 hunde/år.

Halvdelen af de anmeldte skader er typisk bidskader. I 2003 fik omkring 7.000 mennesker erstatning efter at være blevet bidt af en fremmed hund.

Ifølge *Ulykkesregistret, Statens Institut for Folkesundhed* udgør bidskader 64 % af skader forvoldt af hunde, som medfører skadestuekontakt (19). Over perioden 1990 - 1999 blev antallet af bidskader indberettet fra 5 skadestuer næsten halveret (figur 1.2). På landsplan faldt antallet af registrerede skader fra 9.000 til 5.000. Fra 1998 til 2003 har antallet imidlertid ligget nogenlunde konstant (19) - svarende til 9,2 bidskader/1.000 hunde/år eller 9,3 bidskader/10.000 indbyggere/år (baseret på befolkningstallet i Danmark 1. januar 2003 (10)).

Over perioden 1990 – 2003 faldt antallet af børn under 15 år, der søgte hjælp på en skadestue som følge af hundebid, fra 2.513 til 1.015 (36). Dette svarer til et fald på hele 60 %. I 2000 var antallet af børn, der søgte hjælp på en skadestue 1.295 svarende til 2,4 børn/1.000 hunde/år.

Bidskader sker i 59 % af tilfældene hos mænd. Skaderne er nogenlunde ligeligt fordelt på de forskellige aldersgrupper. Dog ses de lidt mere sjældent hos personer over 60 år (19). Bidskaderne er kun i 2 % af tilfældene så alvorlige, at de fører til indlæggelse. Bidskader, der fører til indlæggelse, rammer fortrinsvis børn i aldersgruppen 0 – 5 år (19).

Hos børn i aldersgruppen 0 – 4 år findes skaderne i 68 % af tilfældene på hals og hoved. Hos børn i aldersgruppen 10 – 14 år er det 25 % af skaderne, som er rettet mod disse legemsdele, og hos voksne er det ca. 10 % (19).

Der findes ikke i Danmark en samlet opgørelse af, hvilke racer der forårsager flest bidskader. Men ifølge en australsk undersøgelse (35) har *Schæferhund*, *Dobermann*, *Bull Terrier* og *Rottweiler* 4 - 5 gange højere risiko for at forårsage bidskader end andre almindelige racer. Man skal dog være forsiktig med at overføre disse resultater til danske forhold – bl.a. på grund af mulige forskelle i racesammensætningen, måden at holde hund på samt linier inden for de racer, som holdes.

1.3. Antal og racesammensætning af hunde i Danmark

Ved den seneste opgørelse i 2000 var der som nævnt ovenfor 546.000 familiehunde i Danmark (9), og der var hund i hver femte danske familie (tabel 1.1). Ser man på hold af familiedyr generelt, er der en udpræget sammenhæng mellem kæledyr og familier med børn. Således holdt kun 28 % af familierne uden børn familiedyr, mens andelen af familier med børn, der holdt familiedyr, var 58 %. Desuden medførte stigende børnetal stigende grad af familiedyr i familien (9).

Tabel 1.1. Antal familier med hunde og antal hunde (*Danmarks Statistik* (9))

Opgjort 2000	Antal familier med hunde	Antal hunde	Pct. familier med hunde
Hunde i alt	449.000	546.000	20
små	154.000	175.000	7
mellem	136.000	162.000	6
store	191.000	209.000	8

Antallet af hunde har gennem en længere årrække været stigende, men i starten af 90'erne indtrådte en stagnation i det samlede antal. I 1991 blev bestanden af hunde således anslået til at være 590.000 (33).

Nu synes hundens popularitet igen at stige, idet der i løbet af en periode på halvandet år er blevet registreret ca. 70.000 nye hunde i *Dansk Hunderegister*. Dette svarer til en stigning i antallet af registrerede hunde på 14 %. Ifølge *Dansk Hunderegister* er de 10 mest udbredte hunderacer i øjeblikket (2005):

1. Labrador retriever (66.000)
2. Schæferhund (42.000)
3. Golden retriever (21.000)

4. Dansk-svensk gårdhund (13.000)
5. Cocker spaniel (12.900)
6. Ruhåret hønsehund (12.800)
7. Rottweiler (10.300)
8. Cairn terrier (10.100)
9. West highland white terrier (9.900)
10. Ruhåret gravhund (9.300)

1.4. Trends i de forskellige hunderacers popularitet

1.4.1. Generelle tendenser

Racefordelingen blandt hundene i Danmark har ændret sig dramatisk gennem årene. Således har antallet af hunde af visse store racer - f.eks. *Schæferhund*, *Rottweiler*, *Dobermann* og *Boxer* - stambogsført i *Dansk Kennel Klub* været faldende gennem de seneste 20 år (oplysninger fra *Dansk Kennel Klubs* medlemsblad *Hunden*).

Schæferhunden er dog stadig populær, idet den er den næsthyppigst forekommende race blandt hunde registreret i *Dansk Hunderegister* - dog efter at have ligget på førsteladsen i mange år. Førsteladsen er nu overtaget af *Labrador retriever*, hvis popularitet gennem årene har ligget på et højt niveau, men har svinget lidt op og ned. *Golden retriever* er stadig meget populær, men antallet af stambogsførte hunde er faldet til ca. 1/3 i perioden fra 1973 til 2002. I samme periode har der været et moderat fald i antallet af *Ruhåret hønsehund*, som er meget populær blandt jægere.

Blandt de små racer har der været et konstant fald i antallet af stambogsførte *Dværgpudler* og *Cocker spaniels* gennem de sidste 30 år. Racerne *West highland white terrier* og *Cairn terrier* blev derimod utroligt populære op gennem 80'erne, hvor der skete næsten en firdobling i antallet af stambogsførte hunde. Gennem 90'erne faldt antallet dog lidt igen og synes nu at ligge på et stabilt højt niveau. Til sammenligning er antallet af stambogsføringer af *Yorkshire terrier* i perioden fra 1986 til 2002 faldet til ca. 1/5.

I perioden 1973 - 2002 skete der generelt et fald i antallet af stambogsføringer af *Korthåret gravhund* - bortset fra en mindre stigning i starten af 80'erne. Antallet af stambogsføringer af *Langhåret gravhund* og *Langhåret dværggravhund* toppede henholdsvis i starten og midten af 80'erne. Siden er antallet faldet gradvist. Siden midten af 80'erne er der også sket et fald i antallet af stambogsføringer af *Ruhåret gravhund*, men knap så udtalt.

I de seneste år har der været stigende interesse, især blandt yngre personer, for visse hunderacer, som er fysisk stærke – heriblandt racer, der har en baggrund som kamphunde. Desuden er der i øjeblikket en stærkt stigende interesse for de helt små hunde som f.eks. *Chihuahua* og *Mops*.

Generelt kan man sige, at når der ses bort fra hunde af blandingsrace, domineres bestanden af hunde stadig af relativt få racer, som dog for de fleste vedkommende nyder dalende popularitet. Blandt de mindre hyppigt forekommende racer synes folks interesse at stige og sprede sig over flere og flere racer, og for mange af disse racers vedkommende synes folks interesse at være bestemt af modeluner. Det er et problem, idet folks kendskab til disse racers egenskaber må forventes at være

manglende eller i bedste fald begrænset.

1.4.2. Hunde med kamphundebaggrund

En af de racer, som er blevet meget populære i de senere år, er *Amerikansk staffordshire terrier*, som i praksis er svær at skelne fra *Pit bull terrier*, der er forbudt at holde i Danmark. De to racer er nært indbyrdes beslægtede, idet begge nedstammer fra racen *Staffordshire bull terrier*, der oprindeligt kommer fra England. Da racen kom til USA, blev den splittet op i to racer: *Pit bull terrier* og *Amerikansk staffordshire terrier*. Den sidstnævnte race blev stambogsført. Eksempler på andre racer, der går under betegnelsen kamphund er:

Akita inu, Alano español, Amerikansk bulldog, Anatolsk hyrdehund, Boerboel, Boston terrier, Bull mastiff, Bull terrier, Ca de bestiar, Cao fila de sao miguel, Cane corso italiano, Centralasiatisk ovtcharka, Kaukasisk ovtcharka, Dogo argentino, Dogo canario, Dogue de bordeaux, Engelsk bulldog, Fila brasilleiro, Great japanese dog, Manchester terrier, Mastiff, Mastin español, Mastino napolitano, Shar pei og Tibetansk mastiff. Dertil kommer *Tosa*, der ligesom *Pit bull terrier* er forbudt at holde i Danmark. Det er ligefølgelig forbudt at holde blandinger, hvor en af disse (eller begge) racer indgår (4). Når kamphunde omtales i denne rapport, er det disse racer, som der henvises til. Det er uden for formålet med denne rapport at tage stilling til, om de enkelte racer bør betragtes som kamphunde eller ej.

1.4.3. Import af hunde

Modeluner kan pludsigt skabe en efterspørgsel efter bestemte racer, der er så stor, at den ikke kan dækkes med hunde opdrættet i Danmark. Det betyder, dels at priserne på hvalpe stiger, og dels at der kommer både legal og illegal import af hvalpe fra udlandet.

I forbindelse med køb af importerede hvalpe, kan den kommende ejer ikke på forhånd sikre sig, at hvalpen er blevet tilstrækkeligt socialiseret til mennesker, samt at den ikke er taget for tidligt fra sin moder. Hvis hvalpen er taget for tidligt fra sin moder, er der øget risiko for tidlig død og udvikling af alvorlige adfærdsproblemer (31).

En af de racer, som importeres i stort omfang, er *Amerikansk staffordshire terrier*. Det er et problem, fordi hundenes genetiske baggrund kan være usikker. I nogle tilfælde kan der for eksempel være tale om *Pit bull terrier* eller blandinger med denne race. Det betyder, at der kan findes et antal hunde af racen *Pit bull terrier* eller blandinger med denne race i Danmark – selv om det er forbudt at holde disse hunde (4).

Om importerede hunde generelt har større risiko for at blive aflivet pga. adfærdsproblemer end dansk opdrættede hunde, vides imidlertid ikke.

1.5. Hunde af blandingsrace

I 1999 udgjorde hunde af blandingsrace ca. 16 % af samtlige hunde registreret i *Dansk Hunderegister* (21). Men i registret regner man med, at selvom registreringen er lovpligtig, så er det kun ca. 80 % af en årgang, som faktisk bliver registreret. I forbindelse med racehunde, som kommer fra opdrættere under *Dansk Kennel Klub*, er registreringsproceduren påbegyndt allerede, når hvalpen overdrages til dens nye ejer. Derfor vil alle hunde, som kommer fra disse opdrættere, være

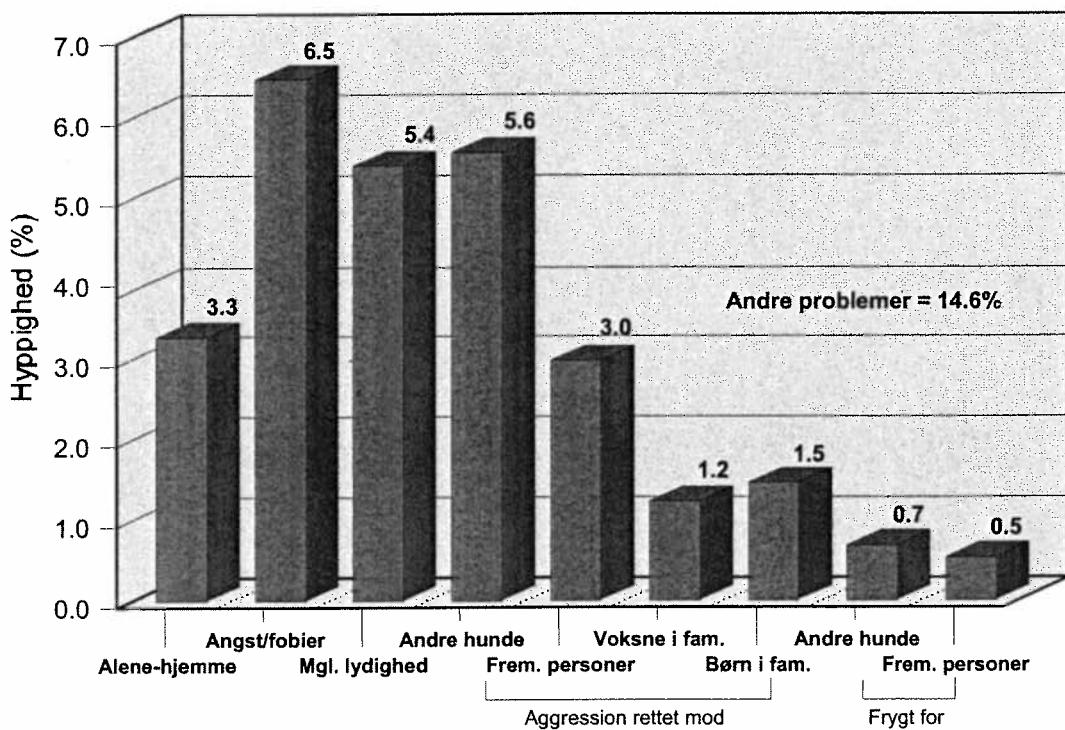
registreret. Men man må regne med, at det ikke er alle hvalpe, som kommer fra uorganiserede opdrættere – herunder hvalpe af blandingsrace, som bliver mærket og registreret. Så andelen af blandingshunde er reelt højere end de 16 % ifølge *Dansk Hunderegister*. Således regner man med, at blandingshunde udgør ca. 1/3 af samtlige hunde i Danmark.

1.6. Forekomst af adfærdsproblemer

Ifølge en amerikansk undersøgelse (8) havde 87 % af de adspurgte hundeejere i gennemsnit 4,73 adfærdsproblemer med deres hunde, mens 13 % angav, at de ikke havde nogen problemer. Selvom der næppe er stor forskel på danske og amerikanske hunde, kan resultatet af denne undersøgelse ikke umiddelbart overføres til danske forhold - bl.a. fordi der kan være stor forskel på danskernes og amerikaneres holdning til og tolerance over for problemadfærd hos hunde.

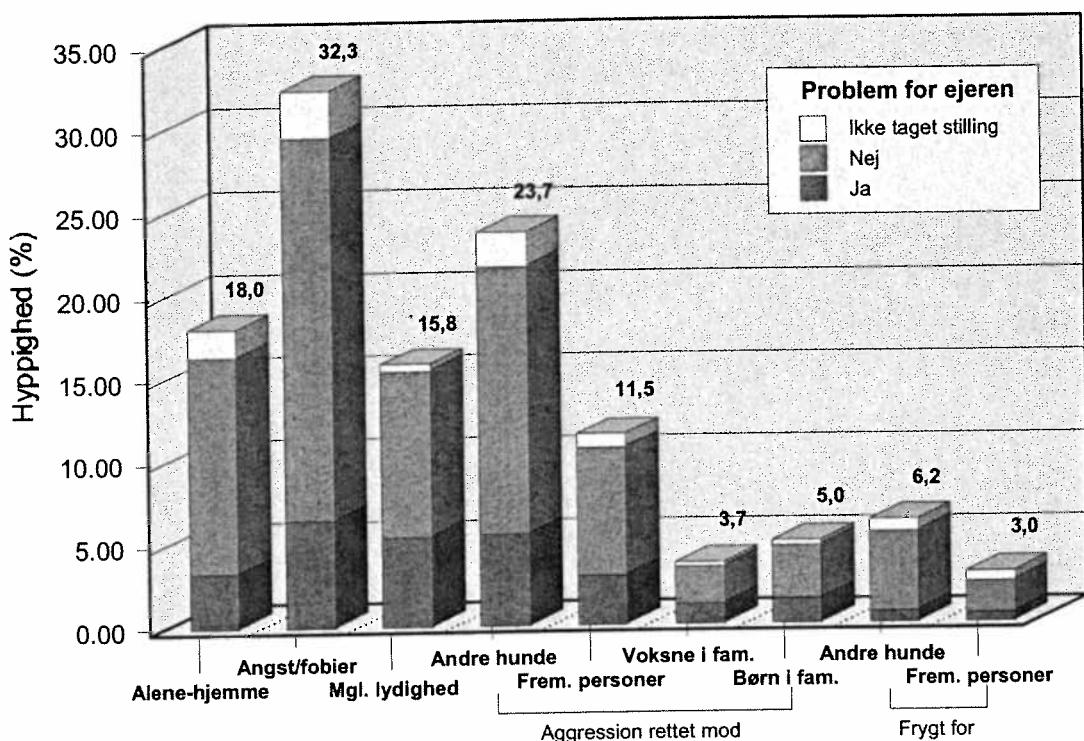
I 2000 - 2001 blev gennemført den første store undersøgelse af forekomsten af adfærdsproblemer hos familiehunde i Danmark (21). Knap 28 % af de adspurgte hundeejere erkendte, at de havde problemer med deres hunds adfærd, mens 17 % angav, at de tidligere havde haft problemer.

Figur 1.3. Prævalens af adfærdsproblemer erkendt af ejeren

Kilde: Lund, 2000 (21)

Figur 1.4. Prævalens af mulig problemadfærd

Kilde: Lund, 2000 (21)

Det hyppigste adfærdsproblem var angst for skud, torden o.l. (figur 1.3). Ordnet efter faldende hyppighed fulgte 1) aggression rettet mod andre hunde, 2) manglende lydighed, 3) alene-hjemme problemer, 4) aggression rettet mod fremmede mennesker, 5) aggression rettet mod børn i familien, 6) aggression rettet mod voksne i familien, 7) frygtsomhed over for andre hunde og 8) frygtsomhed over for fremmede mennesker.

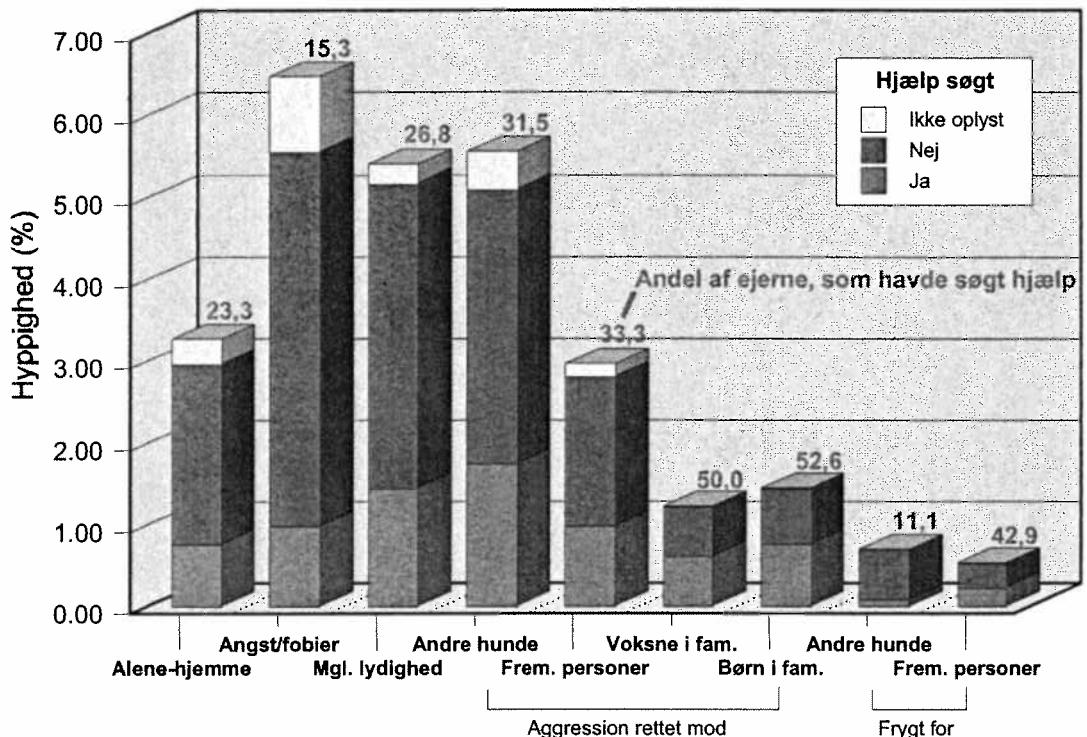
I forbindelse med adfærdsproblemer er det vigtigt at skelne mellem hundens faktiske adfærd, og om ejeren opfatter denne adfærd som et problem. Således opfattede kun mellem 1/5 og 1/3 af de ejere, hvis hunde udviste adfærd, som er karakteristisk for de hyppigst forekomne adfærdsproblemer, dette som et problem (figur 1.4).

1.7. Hjælp til løsning af adfærdsproblemer

I ovennævnte undersøgelse havde kun 22,9 % af de hundeejere, der erkendte at have problemer med deres hunds adfærd, søgt hjælp til at få problemerne løst. Figur 1.5 viser, for de enkelte typer af adfærdsproblemer, den andel af hundeejere, der havde søgt hjælp.

I undersøgelse fra 1999 (26) af årsager til aflivning af hunde blev kun 16 % af de hunde, som blev aflivet pga. adfærdsproblemer, forsøgt behandlet inden aflivningen. I hovedparten af tilfældene bestod behandlingen udelukkende af lydighedstræning, kastration, behandling med psykofarmaka og/eller hormonbehandling. Mindre end 5 % af de hunde, som blev aflivet pga. adfærdsproblemer, havde modtaget andre former for behandling – herunder professionel veterinær adfærdsrådgivning til ejeren og adfærdsterapi. Dette på trods af, at det er muligt at tilbyde adfærdsterapi, som kan bedre eller løse mange problemer.

Figur 1.5. Hjælp søgt i forbindelse med adfærdsproblemer

Kilde: Lund, 2000 (21)

Risikoen for aflivning pga. adfærdsproblemer vil naturligvis være afhængig af, hvilke problemer der er tale om. Alene-hjemme problemer, der som nævnt ovenfor er blandt de hyppigst forekommende adfærdsproblemer i Danmark, fører relativt sjældent til aflivning, men hvis hunden er aggressiv over for mennesker eller andre hunde, udgør den en reel fare for sine omgivelser. Forudsat, at hundens aggression opfattes som et problem af ejeren, er der derfor forholdsvis stor risiko for, at hunden bliver aflivet.

1.8. Mere fokus på adfærdsproblemer

I 1998 var adfærdsproblemer årsagen til omkring hver 4. aflivning af hunde på danske dyreklinikker (26). Siden har der været langt mere fokus på adfærd og adfærdsproblemer hos hunde. Der er kommet mange hundebøger om opdragelse og træning af hunde, og på internettet er der meget information om problemer med hunde. Desuden har antallet af personer, der tilbyder hjælp til ejere af hunde med adfærdsproblemer, været stigende.

I 1996 blev *Dansk Selskab for Klinisk Veterinær Etiologi* (DSKVE) stiftet. DSKVE er et forum for dyrlæger med interesse for klinisk veterinær etiologi og har bl.a. til formål at fremme kendskabet til veterinær etiologi - såvel blandt kolleger som blandt offentligheden - samt at medvirke til efteruddannelse inden for det etologiske område. Det betyder, at folk i stigende grad vil kunne få kvalificeret hjælp i forbindelse med adfærdsproblemer, når de henvender sig til dyrlægen. I undersøgelsen fra 1999 (26) blev overraskende mange hunde aflivet på grund af adfærdsproblemer, uden de forinden var forsøgt behandlet. Dette forhold er dog formentlig på vej til at ændre sig markant med stiftelsen af DSKVE.